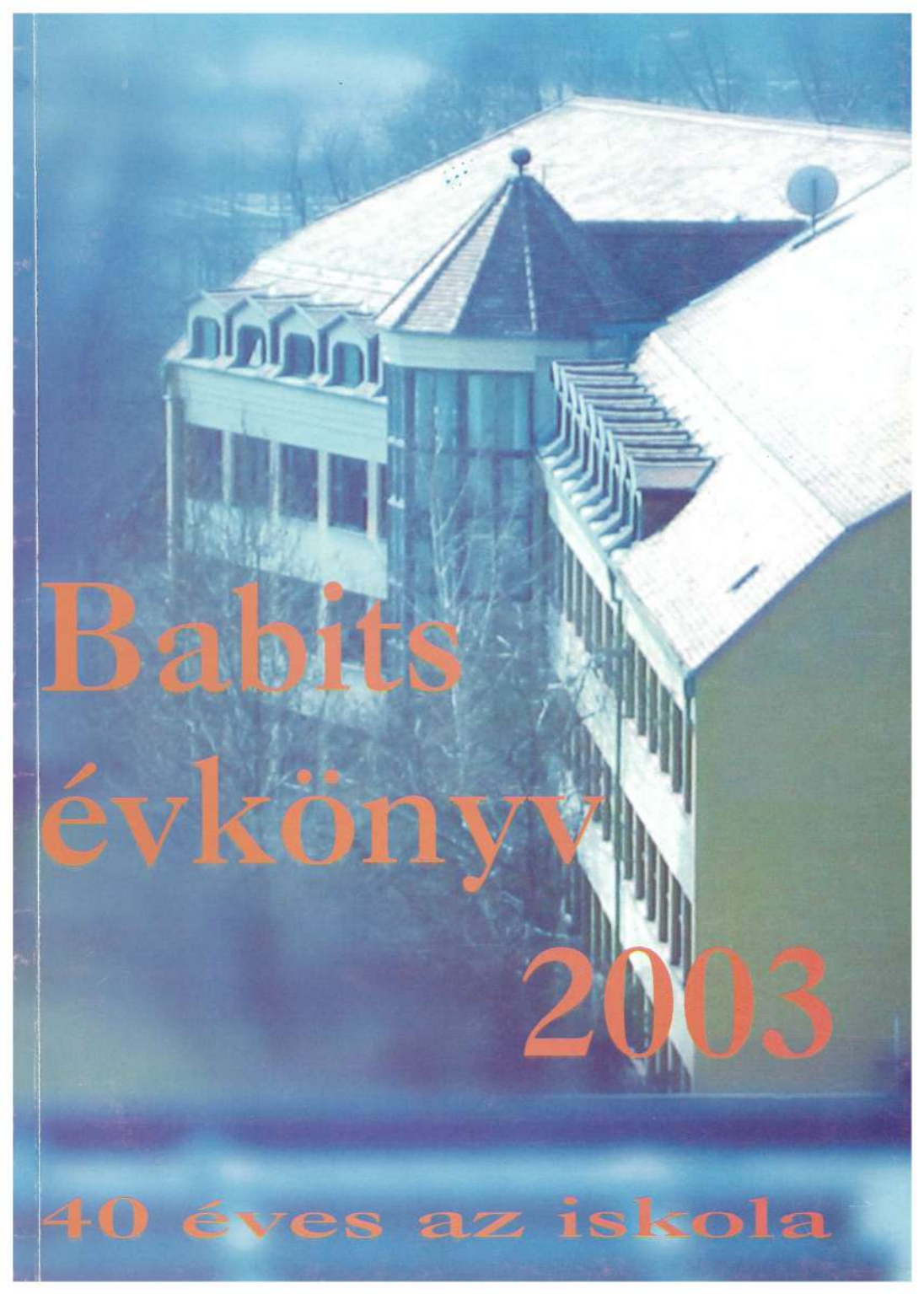

An aerial photograph of a large, modern school building with a complex roofline, including a central gabled section and several dormer windows. The building is surrounded by trees and greenery. The entire image has a strong blue color cast. Overlaid on the lower half of the image is the title text in a stylized, orange-red font.

Babits évkönyv 2003

40 éves az iskola

Pécsi Tudományegyetem
BABITS MIHÁLY GYAKORLÓ GIMNÁZIUM
ÉS SZAKKÖZÉPISKOLA

ÉVKÖNYVE
2003

PÉCS

Szerkesztette:
Sárváriné Lóky Gyöngyi

Munkatársak:
Betlehem Márta
Dobi János
Pethőné Nagy Csilla
Regősiné Wehrling Erika

Kiadja a Pécsi Tudományegyetem Babits Mihály Gyakorló
Gimnázium és Szakközépiskola

Felelős kiadó:
Muráth Ferenc

**„De tengert olyat hol láss,
hogy a mélyére hass?
És hol van olyan forrás,
hogy eleget ihass?”**
Babits Mihály

Iskolánk alapításának jubileumát ünnepeltük a 2002-2003-as tanévben. A 40 éve történt alapítás óta az intézményben jelentős változások történtek. A társadalmi környezet kihívásait, folyamatait értő, azokra sikeres válaszokat adó tanári testület, iskolavezetés közös munkájáról, a tanítás-tanulás során, a diáksággal együtt elért eredményekről számol be az a CD-ROM, amely ez alkalomra készült.

Ezért az ez évi Babits évkönyvből kimaradnak az elmúlt öt év tantárgyi, összegző beszámolói.

A jubileumi „visszatekintés” emlékeket, gondolatokat, vallomásokat idéz azért, hogy erőt, hitet, tudást merítsen belőle minden „BABITSOS” pedagógus és diák.

A jövőt immár ők építik együtt!

a szerkesztő és munkatársai

VISSZATEKINTÉS

Tanulmányi eredményeink az 1998-2003-as években

év	tanulmányi átlag	magatartás	szorgalom
1998- 1999	4,00	4,47	4,14
1999- 2000	4,06	4,46	4,15
2000- 2001	4,07	4,37	4,04
2001- 2002	3,99	4,31	3,96
2002- 2003	4,07	4,30	4,04

MURÁTH FERENC IGAZGATÓ JUBILEUMI BESZÉDE

Tisztelt Rector-helyettes Úr! Kedves Vendégeink!

1963-ban, pontosan 40 évvel ezelőtt alapították iskolánk jogelődjét, az Újmecsekaljai Gimnáziumot – későbbi nevén a Komarov Gimnázium és Szakközépiskolát, ahogy ma ismerjük, Babits Mihály Gyakorló Gimnázium és Szakközépiskolát.

40 év egy oktatási intézmény történetében nem túl hosszú idő. Amikor azonban az ember jobban beleássa magát az események történetébe, hihetetlenül sok minden tárul fel előtte. Órák, napok kellenének ahhoz, hogy egy elfogadható képet rajzoljunk iskolánkról, de erre itt most nem vállalkozom, és gondolom Önök is eltekintenek ettől. Egy-egy képet viszont szeretnék felvillantani. A mai programunkban az áll, hogy igazgatói köszöntő. Erre viszont szívesen vállalkozom.

Tisztelettel köszöntöm dr. Sipos Béla rektor-helyettes urat. Köszöntöm a Karok dékánjait, a Tanárképző Intézet munkatársait, a szaktárgyak módszertannal foglalkozó kollégáit, gyakorló testvériskoláink igazgatóit, az egyetem, valamint a Babits Mihály Gyakorló Gimnázium és Szakközépiskola minden volt és jelenlegi tanárát és dolgozóját. Köszöntöm a kollégiumok igazgatóit.

Külön köszöntöm a Magyar Posta Rt. képviselőit, akiknek segítségére nagy szükségünk van a szakközépiskolai oktatásban, köszöntöm minden támogatónkat és velünk együttműködőt, mindazokat, akik szeretnek bennünket és szurkolnak értünk.

Hogyan is kezdődött?

A 60-as évekre kialakult egy gyorsan fejlődő városrész, az Uránváros. Elsősorban a szénbányák és az uránbánya dolgozóinak és családtagjainak épültek itt új lakások. „jó szokásaink” szerint a közintézmények csak később épültek fel; nem volt óvoda, általános iskola, és főleg középiskola.

Gimnáziumunk is csak 1969-ben kapott egy új épületet, addig „albérlésben” lakott, egy szintén nem igazán felépített általános iskolában.

Az iskola környéke akkor egészen más volt, mint napjainkban. A „kiserdő”, az épülettől balra, még nem is létezett, a vonatok menetrendjéhez lehetett igazítani a csengetést, hiszen közvetlenül rá lehetett látni a vasúti pályára. Jobbra működött a Baranya Megyei Építőipari Vállalat betonkeverője, hatalmas zajjal. Szokatlan volt a csend, ha véletlenül leálltak a gépek.

Az akkori tantestületről is szeretnék néhány szót szólni. Új intézményként, új tantestületet kellett létrehozni. A kollégák többségét már ismertem magam is. Tehetséges, a tanári hivatást fontosnak tartó kollégák voltak. Segítőkézség, támogató magatartás jellemezte őket, ami számomra – fiatal tanárként – különösen fontos volt. Sokan már nem élnek közülük. Nem ünneprontás, ha legalább egy pillanatra gondolunk rájuk:

Szokolszky Oszkár

Kis Horváth Jenő

Morvai Dezső

dr. Hartmann Gyuláné – Margitka

Kőszegi Gábor

Kovács László

Bornemissza Imre
Baksa Jenő
Kardos Istvánné – Piroska

Igazgató elődeimről is szólnék néhány szót. Kevés olyan intézmény van, melynek egy ünnepségén három igazgató is jelen lehet.

Nagy örömömre szolgál, hogy Szentirányi Józsefné igazgatónő, aki nagyon hosszú ideig irányította az iskolát, jelen van, és örülök annak, hogy közvetlen elődöm, dr. Litkei József igazgató úr is körünkben van, akivel közösen kezdtük el a gyakorló iskola szervezését. Mindketten olyanok, akiket munkámban példaképnek tekinthetek, akik mindig segítettek, ha gondjaim voltak.

Szólnom kell régi tanítványainkról is.

Ők ma a középgenerációhoz tartoznak, és az egészségügy, a gazdasági élet, a sport, az oktatásügy és igazságügy elismert és megbecsült tagjai.

A Komarov időszakban a postaforgalmi és geodéta szakközépiskolások, a sporttagozat, illetve a matematika-német tagozatunk tanulói tették ismertté iskolánkat a városban, megyében és országosan, sőt a „sportosok” válogatott sportolóként országhatáron túl is.

Váltásra az 1980-as évek végén került sor. Dr. Ormos Mária rektor-asszony keresett fel bennünket a gyakorló iskola gondolatával és ötletével.

A központi épületünk megvolt, de ezen kívül „se pince, se padlás”. Azóta építkezünk. Ma már a város egyik legnagyobb és legjobban felszerelt iskolája vagyunk.

Dr. Barakonyi Károly, dr. Hámosi József és dr. Tóth József rektorurak a későbbiekben mindig támogatták iskolánkat.

Mi a helyzet ma?

Tantestületünk szakmailag és módszertanilag felkészült kollégákból áll, akik közül sokan országosan is elismert szakemberek.

Azok vagyunk, akik a tanári pályára való felkészítést fontosnak tartjuk, a gyakoroltatást a felkészülés nélkülözhetetlen részének tekintjük. Az utánpótlás jó, sok a tehetséges fiatal kollega. Külön öröm számomra, hogy sokan közülük tanítványaink voltak.

Az iskola szerkezetében most elsősorban a gimnáziumi osztályok dominálnak, de minden országos összehasonlításban a „vegyes iskolák” között szerepelünk; nem is rosszul.

Jelenleg 821 tanulónk van.

Néhány adat, amely „helyünket” mutatja:

5 év átlagában az összes tárgy felvételi írásbeli dolgozatának átlageredménye alapján a mérhető (nem csak „vegyes”) 661 iskola közül a 34. a Babits.

A középiskolák sorrendjében a felvételi arányok alapján a „vegyes” típusban a 11. iskolánk a 145-ből.

Az OKTV pontok, illetve a nyelvvizsgák száma alapján is az első harmadban foglalunk helyet.

Egyéni és csoportos kiemelkedő eredmények minden tanévben születnek. Mindet felsorolni nem lehet, de néhányak kiemelnék.

A magyar olimpiai csapatnak lett tagja földrajzból Horváth Márton 10. E, fizikából Vigh Máté 11. D osztályos tanulónk.

Fridrik Noémi szinte minden országos versenyt megnyert az előadó-művészet területén.

Csapatban: a Civil Kezdeményezések Programjában az Országos Demokrácia – valamint az EU – versenynek is első helyezettje lett a 12. E osztály.

A mai műsorban szereplő diákjaink nagyon sok területen szerepeltek kiemelkedően a Helikontól a színházi bemutatókig.

Fogadják majd szeretettel műsorukat. Nagyon készültek.

Végezetül szeretném megemlíteni, hogy az elmúlt hónapokban megalakult a Babits – Komarov Baráti Kör fontos feladatokat vállalva. Szeretnénk, ha minél többen csatlakoznának hozzá!

Az elmúlt 40 évet felidézve CD-t adtunk ki, mely ma már meg is tekinthető, vendégeink pedig ajándékba kapják.

Jövőnkéről szólva elmondható: felkészült a tantestület, technikailag jól felszerelt az iskola, szorgalmasak, igyekvőek és érdeklődők a tanulók: tehát minden adott ahhoz, hogy iskolánk a továbbiakban is elismert és jó közoktatási intézmény legyen. A feladatok nem egyszerűek, de a megoldás Babits szavaival: „nem lehetetlen”.

EMLÉKEK, GONDOLATOK AZ ISKOLÁRÓL, A TANÍTÁSRÓL, A TANÍTVÁNYOKRÓL

Dr. Buvári Andrásné, Mária néni,
matematika-fizika szakos tanár

Már negyven éve....

hogy az új városrész új gimnáziuma

megnyílt!

Az akkori diákokkal az élet minden területén találkozhatunk.

Lettek közülük neves orvosok, mérnökök, jogászok, politikusok. A negyven évből húszat töltöttem ebben az iskolában. Emlékszem a „hőskorra”, az első nehéz évekre, amikor meg kellett küzdenünk, hogy a város régi neves iskolái mellett a mienk is rangot kapjon: diákjaink tanulmányi versenyeken, egyetemi felvételen, sportban stb., eredményeket érjenek el. De szeretettel foglalkoztunk a szerényebb képességűekkel is, mert belőlük is értékes embereket lehetett nevelni, ha minden pozitívumot értékeltünk bennük. S talán később ezek lettek a leghálásabbak. Emlékszem az „építőtáborokra”, az esti beszélgetésekre, ahol közelebb lehetett kerülni hozzájuk. A villányi szőlőkacsozásra, mikor még hajnali sötétben vekkerrel keltünk, hogy a nagy hajtatóteremben (ott rendezték be a hálót) emeletes ágyakon alvó diákokat időben ébreszthessük, mert reggel hatkor már kezdtek a munkát.

Sok mindent csináltam a húsz év alatt: voltam matematika-fizika munkaközösség-vezető, fizika szertáros a kezdettől (a leltárkönyv első 12 éve az én

bejegyzéseimet tartalmazza), évekig készítettem az órarendet, mikor 20 osztályunk volt, de nem volt annyi teljes méretű tantermünk (ha jól emlékszem, csak 12!), és úgy kellett sakkoznunk, hogy az előadóknak, tornatermekben, műhelyekben, gyakorlati foglalkozásokon együtt véve minden tanulócsoporthoz elérjen (s közben igyekeztünk tekintettel lenni a kisgyerekes mamákra, hogy ne legyen első órájuk, a gyerekeket el tudják vinni bölcsődébe, óvodába).

Voltam szülői munkaközösségi összekötő, mikor a szaktantermek berendezését kellett a szülők segítségével megoldanunk. Szívesen tanítottam a levelező tagozaton, mind az első években a gimnáziumi, mind később a postaforgalmi szakközépiskolai osztályokban. S mikor nyugdíjba mentem, átvettem Czirfusz Jánostól a könyvtárat s nyolc évig dolgoztam ott is. Ez talán még kötetlenebb kapcsolatot jelentett a gyerekekkel. Emlékszem az egyik könyvtárismereti vetélkedőre a Babits Mihály évfordulón. Kézdi Évával együtt készítettük fel iskolánk csapatát, s a város iskolái közül a legjobb helyezést kaptuk. Vajon nem volt-e ennek is egy kis része az iskola új névadásában?

Aztán ez is elmúlt. Húsz éve, hogy megszűnt a közvetlen kapcsolatom az iskolával, de nincs olyan ünnepi alkalom, hogy ne kapnék meghívót, telefonértesítést is, s ha tehetem, el is megyek. Közben egyre kevesebben vannak a régi kollegák közül, lassan nyugdíjasok lesznek azok is, akik „akkor” voltak pályakezdők. A diákok közt pedig sokan már az akkoriak gyerekei, sőt nemsokára unokái lesznek. De még most is előfordul, hogy volt tanítványom keres meg és kér segítséget fia, lánya számára matekból vagy fizikából.

Azoknak, akik ma dolgoznak az iskolában, diákoknak, tanároknak egyaránt, kívánok sok erőt, kitartást sikert, örömet a munkájukban. Szeressék az iskolát úgy, mint mi szerettük.

Tóth János
történelem-földrajz szakos tanár

Emlékeim a pedagógus pályáról

Emlékeim az ötven évről, amit e pályán eltöltöttem. Voltak nagyszerű, csodálatos élményeim, egészen fiatalon, pályám kezdetén, és voltak később is emlékezetes óráim, napjaim, éveim, amelyeket ma is fel tudok idézni.

Ezek közül most csak egyet szeretnék kiemelni: az első „Nagy Geodéta Osztályomat.” Ezt 1971-től mindig így nevezem.

1967-ben kezdődött a földmérők szakközépiskolai képzése iskolánkban, a Komarovban. Ide került több, mint 30 tanuló, fiúk, lányok vegyesen. Megvallom őszintén, nekem nem sok ismeretem volt erről a pályáról, a földmérésről, a geodéziáról, annak ellenére, hogy anyai nagyapám szintén földmérő, ahogyan akkor nevezték: „kataszteri mérnök” volt a 19. században, és 1867 után ő is részt vett az ország területének felmérésében, a jobbágytelkek összemérésében. Ahogy mentek faluról falura, városról városra, elérkeztek Heves vármegyébe, Jászberény és Gyöngyös térségébe, ahol találkozott nagyanyámmal, a szép fiatal leánnyal. Feleségül vette, négy gyermekük született, kik közül a legfiatalabb az édesanyám volt. Szóval így kötődöm én ehhez a pályához, annak ellenére, hogy soha életemben nem végeztem földmérő, geodéziai munkát.

1967-ben egy földmérő osztály főnöke lettem. Az volt az érzésem, hogy osztályom tanulói, a geodéták sem tudták, hogy hová kerültek, mivel erről az általános

iskolában nem tudták tájékoztatni őket. Bizony nagy újság volt számukra, amikor egy precíz mérnöki munkát követelő, sok-sok fizikai fáradsággal járó szakmába léptek. Dicséretükre mondom: szépen megállták helyüket, és egy-két kivétellel kitűnő szakemberek, földmérő mérnökök vagy technikusok lettek. Speciális tantárgyaik voltak, melyekről eddig nem is hallottak, azt sem tudták, mi fán teremnek. Földméréstan, fotogrammetria, topográfia, földméréstan gyakorlat tantárgyakat tanultak magas óraszámban. Ezek keretében megismerkedtek a terep felvételével, felmérésével, feltérképezésével, a legmodernebb műszerek és a legkiválóbb szakemberek segítségével. A tanév alatti rendszeres képzést egyhónapos nyári gyakorlat egészítette ki.

Szaktanáraik az első években a Pécsi Geodéziai és Térképészeti Vállalat mérnökei voltak. Ilyen képzés eddig Pécsen nem volt középiskolai szinten. Tudomásom szerint akkor Budapesten, Szombathelyen, Békéscsabán és Miskolcon volt még – ilyen jellegű – földmérő képzés.

Feladat pedig rengeteg volt. Ahogy már említettem, a múlt században a jobbágytelkeket mérték össze, az 1960-as években a termelőszövetkezetek és az állami gazdaságok földjeit térképezték fel, napjainkban pedig a mezőgazdaságban is jelentkező privatizáció ad munkát ezeknek a szakembereknek.

1967-től 1971-ig járt iskolánkba az első geodéta, földmérő osztály és nagyon szép eredménnyel fejezte be itt tanulmányait.

Sokan mentek közülük a budapesti Műegyetemre és lettek földmérő mérnökök, valamint az Erdészeti és Faipari Egyetem Földmérési és Földrendezői Karára,

Székesfehérvárra. Voltak még néhányan, akik külföldön (Leningrád, Harkov stb. egyetemein) végeztek és szereztek diplomát. Szinte mindenki letette a földmérő technikai minősítő vizsgát. Pedagógus pályámnak talán leggyönyörűbb érettségi eredményét ők hozták össze, a 4,00 feletti átlagot. Nem tudom őket elfelejteni! Ez az osztály volt iskolánk első sikeres osztálya!

Ma is sokan dolgoznak még a szakmában és boldog emberek.

Keszthelyi Gyula
testnevelő tanár

Gondolatok, élmények, filozófiák és pszichológiai pedagógiák 40 éves gyakorlatomból innen-onnan találomra

Prokop Pétertől:

„Matematikussal hozott össze utazás közben a véletlen:

– Szintén a mumusok közé tartozik, mint a számtantanárok, – nevetek rá.

– Kivétel vagyok – hökken meg. – Igyekszem megnyerni a magát butának tartó gyereket is. Kedvet öntök belé a számok iránt. A buktató típust gonosznak tartom...

– A ka:edrák hibája, ha elkedvetlenítik az amúgy is félős tanulókat? – bököm hozzá diadalmasan. – Én például utáltam a bevasalt latin nevek miatt a természetrajzot. Pedig bennem lapult a parázs, de nem úgy magyarázott a páter, hogy aláfüjjon.”

Abbeli reménnyel írom le ide-oda cikázó gondolataimat 50 év (40 év tanári munka – ebből 18 a Komarov-Babits gimnáziumban) távlatából, hogy az érdeklődő olvasónak nem szegi kedvét a cím a lapok olvasásától.

Az úgy kezdődött, hogy egyszer csak testnevelő tanár lettem. Aztán sokszor elgondolkodtam azon, miért éppen a tanári pályát választottam élethivatásul. Persze, hogy a tanári munka is foglalkozás. De, ha csak foglalkozásnak, munkának minősíti az ifjú halandó, akkor jobb, ha mielőbb másfajta megélhetési lehetőséget keres

magának. Mert a „tanárság” – mint még sok más is – hivatás is. És akkor az nem csak munka. Ha azonban az érettségi vizsgára készülőknek csak az utolsó évben mozdul meg e tekintetben a szürkeállománya, hogy a pedagógus pálya is létezik, akkor nem biztos, hogy ez irányban kell keresgélne.

Na, de térjek vissza kezdő mondatomhoz. 15 évesen kezdtem tornázni. Két év múltán már segítettem edzőmnek a kicsik tanításában. Nagyon büszke voltam magamra, hogy már „képes vagyok tanítani”. Hát persze, ez nem ilyen egyszerű. De ekkor kedveltem meg a tanítást, a gyerekekkel való foglalkozást. Azt hiszem – ugyan még tudat alatt, de ekkor döntöttem életem pályájáról. Minden esetre érettségim évében már biztos tudtam, hogy pedagógus akarok lenni.

Már főiskolás éveim alatt tanítottam kicsiket, nagyobbakat a tornaedzéseken. A későbbiek folyamán – már diplomásként – lehetőség adódott számomra valamennyi korosztályt tanítani. Így általános iskola alsó és felső tagozatában. Majd szakmunkásképző, szakközép illetve gimnázium következett. Mindezen iskolatípusokban fiúkat és lányokat egyaránt tanítottam. Edzője voltam a MEFESZ (a jelenlegi PEAC jogelődje) torna szakosztályának, ahol a fiú csapatot egyetemi bajnokságokra készítettem fel. Még főiskolás éveim alatt többször bekapcsolódhattam a főiskolás leány tornacsapat felkészítésébe. Később több éven át a Sportiskola torna szakosztályában láttam el edzői feladatokat. Munkaidőm utolsó 18 évében a Komarov-Babits gimnázium tanáraként taníthattam.

40 év hosszú idő. Rengeteg tapasztalatot gyűjthet a mindig többet tudni akaró emberfia. Negyvenéves tanári

pályámon 31 év osztályfőnökség „tarkította” pedagógiai munkámat. Bizton állíthatom, hogy a tanulók teljes megismeréséhez elengedhetetlen az osztályfőnökség ugyanúgy, mint még sok egyéb tevékenységi forma, melyeknek a tanítási óra csak egy kis része.

És akkor majdnem, vagy nem csak majdnem baráti kapcsolat alakulhat ki a két fél között. E tény pedig tanulásukra is kihat.

Itt jut eszembe: negyedikes osztályommal háromnapos kirándulásra utaztunk Eger városába. Érkezésünk délutánján a gyerekek focizni akartak a szállásunk melletti réten. „A tanár úr menjen csak nyugodtan egy kis városnézésre, mi megleszünk addig egyedül is.” Még pécsi indulásunk előtt felhívtam tanulóim figyelmét néhány fontos magatartásbeli szabályra, így többek között mindenféle szeszesital-fogyasztás tilalmára. Visszaérkezvén rövid környékbeli sétámról, bementünk a szállásra megbeszélendő az esti programot. Az egyik szekrény tetején megláttam egy palackot, benne kb. 2 dl konyakkal. Elmondták, hogy „Gabiék nemrég voltak Jugóban” – onnan a konyak. Mindenki ivott egy kortyot. „A többit Gyszi bácsinak hagytuk”. Végignéztém rajtuk. Kértem, adják oda a palackot. Csend volt. Én pedig – őszinteségüket is tisztelvén – mondtam: egészségetekre! – és ittam egy korty konyakot. A három nap jó kedvben, mindenféle fegyelmezetlenség nélkül telt el.

Az ilyen és hasonló történésekre való reagálást nem lehet előre megtervezni. Akkor kell érezni, hogy mi a helyes, és döntení kell. Sok év távlatából is hiszem, hogy helyesen cselekedtem.

Negyven év alatt rengeteg tapasztalat „ragad” az emberre. Milyen szép lenne, ha ennyi minden birtoklásával kezdhethénk azt a munkát, amit vállaltunk: a tanítást, nevelést. Itt említem meg, hogy talán egyik tantárgy sem nyújt annyi lehetőséget a tanulók személyiségének fejlesztésére, mint a testnevelés. Így az akaraterő, közösségi érzés és gyakorlás, egymás segítése, önfegyelem, kellemetlenségek elviselésének ki- és továbbfejlesztése, valamint még sok minden más, ami emberré teszi az embert. Persze szeretni kell azt, amit vállaltunk: a tanítást, nevelést. És csak lélekkel, jó szívvel szabad tenni.

Ja! Azok a régi idők! 1950-es évek közepe. Az idő tájt a tanóra legfontosabbja (az előírások szerint) az óravázlat megléte volt. Az igazgató az óralátogatást azzal kezdte (igaz, csak a „merek” szemléletű), hogy kérte az óravázlatot. Ennek megléte, illetve ellenkezője determinálta a látott óráról alkotott véleményét.

Természetesen az első hónapokban előírás szerinti óravázlatokat készítettem: dátum, osztály, óra sorszáma, új anyag, gyakorlási anyag, szükséges eszközök (megjegyzem: néhány éven át az iskolának egy db. kézilabdája volt!), módszer stb. Később már csak nagyon hiányos vázlatokat írtam, majd le se írtam, csak átgondoltam az óra menetét. Persze azért időnként született egy-egy szabályos vázlat. Mindezeket meg is őriztem.

Harmadik éve tanítottam, amikor egyik tavaszi órán az igazgató – látogatása alkalmával még óra előtt – kérte az óravázlatot. Nem volt. Másnap be kellett mutatnom az egész évit. A három év alatt azért kikerült a kezem alól egy-egy „szabályos” óravázlat. Dátumot persze soha nem

írtam rá! Szóval, fél éjszaka írtam jó néhány tucat vázlatot. (Ja kérem, abban az időben a papír nagyon fontos dolog volt.) Hozzáadtam a három év „termését”. Így aztán majdnem egy évre valóval rendelkeztem. Tanultam az esetből: írtam néhány „sablon-órávázlatot”. Többé nem volt gondom vele.

Tanárságom első éveinek egyikén, amikor leány csapatom az általános iskolák megyei kézilabda bajnokságának döntőjébe került, megkeresett egyik – nálam jó néhány évvel idősebb – kollega mondván, nektek úgyszincs esélyetek a dobogóra, mi viszont nyerhetünk, ha titeket megverünk. Ez volt első csalódásom a tanítás, a sport területén. Természetesen lányaimat küzdelemre bíztattam, de tudtam, hogy feleslegesen, hisz eddig is ilyen szellemben dolgoztunk együtt. Nyertünk ellenük, csapatunk bronzérmes lett. Ők nem kerültek dobogóra. Ekkor eszembe jutott Hemingway egyik megállapítása a sportról: *„A sport arra tanít, hogy becsületesen győzzünk, vagy emelt fővel veszítsünk. A sport tehát mindenre megtanít.”*

Csakhogyan azóta változott a világ. „Panta rei” – mondták az ókori Hellaszban (minden folyik, azaz változik). Így a sport is, amely sok esetben már nem is az. Legalábbis klasszikus értelmében nem. És milyen bölcs dolog lenne, ha a gazdasági és politikai élet vezetői is vallanák a hemingway-i mondást! Lehet, hogy a kiváló író Cubertin báróval egyetemben forog a sírjában?

Egyik legkedvesebb történet, melynek részese voltam, a Komarovban történt, és egy leány osztályhoz kapcsolódik. 1989 szeptemberében az iskola vezetősége rám bízta az akkori 3. D osztály leány tanulóinak testnevelés tanítását. Tudni kell, hogy harmadik osztályt

átvenni más kollégától több ok miatt sem szerencsés. Mint év végén (ekkor már 1990-et írtunk) elmesélték, tartottak tőlem a lányok. Elmondásuk szerint szigorú tanár hírében álltam. Az év folyamán azonban meggyőződtek arról, hogy csupán következetességről és a fegyelem betartásáról van szó. Ez azonban korántsem volt valamiféle katonai fegyelem, különösen nem lányok esetében. Meg is kedveltük egymást, szó sem volt túlzott szigorról. Sőt, úgy tűnt, hogy a lányok sokszor túlzott elevenséggel vettek részt az órán. Ezt azonban semmi esetre sem akartam gátolni, mert ugyanakkor szorgalmasak voltak. Úgy tűnt, érezték, hogy sokszor talán túlságosan is „vadócok” voltak. Bár én ezt nem éreztem. Minden esetre önkritikus – maguk készítette – ajándékot kaptam tőlük a tanév befejeztével. Az ajándék pedig egy karvastagságú 260 cm hosszú „igazi” csörgőkígyó, mely 10-15 cm-es 17 darabból állt össze. Mindegyik ízen egy-egy lány sajátkezü hímzett nevével. Pályám egyik legszebb ajándékát – melyet tanulóktól kaptam – ma is őrzöm.

Közben eltelt negyven év. És a mai napig még 9 és fél. Ez utóbbi már a nyugdíjas évek „terhére”. És most itt ülök az íróasztalomnál, és azon morfondírozom, mennyivel szerencsésebb lennék (lettem volna), ha most kezdhetném e nehéz, de sok széppel teli pályát. Írom ezt annak a reményében is, hogy a most pályakezdő ifjak egy szebb jövő elé nézhetnek.

Végezetül néhány megállapítás és ajánlás. Amióta nyugdíjas vagyok, egyre többször hallom kollegáktól: Évről-évre kifogásolhatóbb a tanulók magatartása. Bizonyára így is van. Kifogásolható, sőt rossz magatartású tanulók azonban mindig is voltak. Azt

gondolom, hogy az ilyen tanulókkal szemben nem kell félni a szigorúbb szankcióktól. Meggyőződésem azonban, hogy a diákok nagy többsége jóindulatú, tanulni akaró, alapjába véve nem rossz. Csak meg kell találni a hangot a skálán. És nemcsak a tanórán kell, lehet szólni hozzájuk. Megtapasztaltam, sokszor többet jelent egy fél mondat az óraközi szünetben vagy tanítás után, ha elmegyünk egymás mellett, mint egy tanítási óra. Meg kell találni a hangot, hogy érezze: egyenrangú félnek tartom, segíteni akarom, bízom benne. Mindenki, a tanár is hibázhat. És azt el kell ismerni. A tekintély ettől nem lesz kisebb, csak nőni fog. Ami talán a legfontosabb a követelésben és a saját munkában is: a következetesség. Egy ember értéke nem, vagy nem csak a korától függ. A tudástól igen. De első sorban – idézve Bárdosi Németh János költő szavait: *„Az vagy, ami a munkád. Nem több és nem kevesebb...”*

Pál József

biológia-földrajz szakos tanár,

a szakmai oktatás vezetője 2003. január 1-ig

Búcsúzóul.....

Vallomásaim tanításról, tanítványokról, iskoláról:
évkönyvünk e témájú fejezetének elkészítését segítő
felkérésnek örülök, – megtiszteltetésnek veszem.

Megírása mégis sok vívódásomba, tépelődésembe, – a
megírt variációk többszöri átgondolására késztetett.

Hogy miért?

Először is Heltai Jenő sorait idézve:

Bár – „Szeretnék lenni, ha lehetnék

Nyájas, nyugodt, bölcs öregúr” –, mégis
gondolataim, érzéseim papírra vetése most még nem
sikerül. Mégpedig azért, mert a neveléstől, oktatástól,
intézményünkötől való egyik napról a másikra történő
elszakadásomat még ma sem tudom feldolgozni.

Másodszor a pedagógus pályán eltöltött 41 évből
iskolánkban – megalakulása óta – harmincnyolc évet
neveltem, oktattam. Ennyi idő alatt oly sok tanítványom
volt, – velük kapcsolatban annyi emlék halmozódott fel
bennem, hogy ezt leírni számomra teljesíthetetlen feladat.

Harmadszor – számomra a legnehezebb, hogy a vallomás
érzelmileg és tartalmilag valamelyest is tükrözze
mindazt, amit a munkám során éreztem és annak
befejezése óta érzek.

Az is probléma számomra, hogy nem szeretném,
ha soraim olvasásakor valaki is – tanítvány vagy kolléga
– csak egy kicsit is úgy érezze, hogy bár sokat segített,
mégis kimaradt visszaemlékezésemből.

Ezért úgy döntöttem, hogy a neveket, illetve az osztály megnevezést teljesen mellőzöm.

Pedagógusi pályám során vallott és remélhetőleg meg is valósított *nevelési, oktatási elveimből* a következőket emelem ki.

Eredményes iskolai neveléshez, oktatáshoz kell a hivatását szívből szerető pedagógus, a tudást, emberséget igénylő diák, – segítő kolléga és a biztos háttérrel biztosító, együttműködő szülő!

Nálam igazi becsülete a szorgalmas munkával megszerzett tudásnak volt.

Vallom, hogy az-az igazi sikerélmény, amiért komolyan megdolgoztunk. A sikerélmény pedig mindig, mindenkor és mindenkinek szükséges.

Az előzőekből következik, hogy csak a rendszeres munkára, tanulásra nevelt fiatal lehet eredményesen oktatni.

A rendszeres munkát pedig a tanórák alatt el kell kezdeni, – én ezért különösen odafigyeltem az órán logikusan gondolkodó, az óra menetét segítő tanulókra.

A tanulók órák alatti és otthoni felkészülése utáni bármilyen számonkérését úgy igyekeztem értékelni, hogy a lehető legkisebb kétely sem maradjon tanítványaimban. Mert a szükséges tanári tekintély megőrzése mellett a tanuló kell, hogy érezze, - a tanár-diák ugyanazon közös célért dolgozik.

Egy-egy tanulócsoport, osztályközösség érdekeit úgy próbáltam alakítani, hogy az egy-egy tanuló érdekeit ne sértse!

Az egyéni problémákkal küzdő tanulók segítségét úgy igyekeztem megvalósítani, hogy az ne tűnjön kivételezésnek – (mert nem is az!), hogy az szinte

észrevétlen maradjon. Az egészségi, családi, beilleszkedési szociális problémákkal küszködő fiatalokat ebben a szellemben próbáltam maximálisan segíteni.

Egy-két gondolat arról, hogy mit tettem még a sikeres nevelés, oktatás érdekében.

Először is én mindig a nevelés-oktatás sorrendjét igyekeztem megvalósítani.

Mindazt, amit elvártam tanulóimtól, még inkább magamtól is!

Amit tanácsoltam tanulóimnak a jövőre nézve, azt jelen példammal igyekeztem bemutatni.

A tanterem ajtajának becsukásával maximálisan igyekeztem egyéni problémáimat „kicsukni”.

Számomra mi jelentett örömet, sikert?

Egy-egy jó hangulatú, sikeres tanóra megtartása.

Egy-egy tévútra tévedt tanuló becsületes emberré nevelése.

Egészségügyi, családi, szociális problémákkal küzdő tanulók érettségi bizonyítvány megszerzéséhez segítése.

Az életbe sikeresen kibocsátott osztályaim (kilenc osztályt vittem mint osztályfőnök érettségire!)

Találkozás a becsületes, jó munkát végző, megelégedett tanulóimmal, (akár a postán, akár máshol dolgoznak).

Tanulóink tanulmányi versenyeken elért sikerei.

Jól megszervezett, lebonyolított iskolai rendezvények, országos és területi tanulmányi versenyek.

Eredményes együttműködés a szakmai oktatást segítő iskolai és postás kollegákkal.

Természetesen örültem az iskolai, városi és országos kitüntetéseimnek.

Számomra a legtöbb örömet tanulóim őszinte köszönő megnyilvánulásai jelentették!!

Ezekből örömömre nagyon sok akadt. Közülük most csak néhányat idéznék:

Egy végzős tanuló fényképével ellátott üdvözlőlapon a következőket írta:

„Nagyon köszönöm azt a gondoskodást és szeretetet, amellyel körülvelt minket a felvételitől munkába állásunkig. Maximálisan a diákok érdekeit tartotta szem előtt, mindenfajta segítséget megadott. Ugyanilyen lelkesedéssel neveljen még sok postás tanulót. Ehhez kívánok minden jót, erőt egészséget.”

Egy már polgármester diákom (volt levelező hallgató) levélben keresett meg, melynek befejezése a következő volt: ”Köszönöm minden segítségét és emberséges bánásmódját amit irántunk tanúsított.”

Városunkból messze került, országos jelentőségű szervezet egyik vezető beosztású dolgozójaként sokat külföldön tartózkodó volt diákom (így az érettségi találkozókra eljönni nem tudó) a huszadik érettségi találkozóra üdvözlőlapon a következőket írta: „Köszönöm, hogy szakmát adott a kezembe, embert nevelt belőlem, bízott bennem, erőt és hitet adott a főiskolához, a munka szeretetére és becsületére nevelt. Egyszerűen mindent, amivel segített, hogy elégedett felnőtt váljak belőlem.”

Valamint egy másik osztályom 20 éves találkozóján tőlük kapott, rézből készült ötvös munka, melynek közepén az osztály érettségi táblójának képe látható (a postai szállításokat ábrázoló kép), felirata pedig: „Pál tanár

úrnak szeretettel az 19..-ben végzett Komarov IV/A osztály”. Ezt írásztalom mellett, a falon őrzöm!

Búcsúzni kollégáimtól Széchenyi István soraival szeretnék: „Magunkba mindig bízni, de magunkat el nem bízni – ez az a követelmény, melyet átlépni nem szabad.”

Tanítványaimtól az alábbi két idézettel köszönök el, melyeket tanári tevékenységem alatt már sokszor idéztem nekik, melyek szellemében neveltem, oktattam őket.

„Az vagy, ami a munkád.

Nem több és nem kevesebb”

/Bárdosi Németh János/

„Bármerre visz az élet,

Csak egy célod legyen:

Segíteni mindig mindenütt

A többi emberen.”

/Tompai Mihály/

Mit szeretnék még mint nyugdíjas pedagógus?

Ha újrakezdhetném..... a pedagógus pályát.

Sokáig élni szeretett tanítványaim emlékezetében, hisz minden pedagógus addig él, míg hálás tanítványai emlékeznek rá!

Kedves tanítványaimnak, kollégáimnak és az iskola minden dolgozójának a lehető legjobbakat kívánni, – a minél gyakoribb viszontlátás reményében.

Dr. Littkei József
igazgató (1988-1998),
Apáczai Csere János
és Németh László díjas
biológia-földrajz szakos tanár

Diákokról, tanároknak

Öt évvel ezelőtt, 1998 nyarán mentem nyugdíjba. Mögöttem a Babits Mihály Gimnázium és Szakközépiskola történetének talán legizgalmasabb tíz évével, az egyetemi gyakorlóiskola megszervezésének sok szép és keserű tapasztalatával. Nehéz volt az új nyugdíjas életformához alkalmazkodni. Kerestem a helyem. Örültem annak, hogy néhány órában taníthattam, találkozhattam kollegáimmal, tanítványaimmel és az egyetemi hallgatókkal.

Szerettem volna továbbadni azt a sok-sok ismeretet, amit tanárként, vezetőként összegyűjtöttem. A napjainkra jellemző rohanásban erre kevés alkalom adódott, így boldogan vállalkoztam arra, hogy vázlatosan jelzem az évkönyvben miként vélekedem a tanár munkájáról, a gyerekekről és a gyakoroltatási feladatokról. Teszem ezt egy olyan időszakban, amikor a Internet, az oktatóprogramok, videofilmek és tematikusan szerkesztett szakkönyvek új tanári magatartást kívánnak. A főszereplő helyett háttérből irányító pedagógusra van szükség. Nehéz szerepcsere ez, a megszokás nagy úr! Sok kínlódással jár az átállás, de nincs más lehetőség!

Az évek során rájöttem arra, hogy nem a tantárgyaiban nyújtott ismeret nyoma lesz igazán maradandó (bár ez önmagában nagyon fontos, főleg a szakirányban továbbtanulók számára) sokkal inkább a felébresztett

érelklődés, a szép óra emléke, tanórai viták, az ismeretszerzés öröme, a felfedezés élménye, a tevékenység, az önállóan vagy csoportosan végzett munka és a kirándulások azok, amikre szívesen emlékeznek a diákok. (Érdemes az érettségi találkozón megkérdezni őket!)

Munkánk fontos része a tanítási óra alapos előkészítése és kivitelezése. Sok mindenre figyelünk vele kapcsolatban, mégis gyakran elmarad a tanulók érrelklődésének irányítása, az ügyes motiváció. Ne leckét tanítsunk, hanem valós problémákat akarjunk megoldani. Ekkor kiderül, hogy számíthatunk -e a tanulók közre működésére. Vannak -e kérdéseik, megélt tapasztalataik, amelyek közel vihetnek az elméleti összefüggések megbeszéléséhez? A motiváltság és a munkáltatás hiánya gyakran az óra kudarcát eredményezi.

A tanár legyen hiteles személyiség. Szeresse a gyereket!

Próbálja megérteni gondoljait és örömeiket. Beszélgessen velük. Ne legyen haverkodó, tolakodó. Ne akarja megoldani tanítványai problémáit helyettük. Viszont segítsen megkeresni a legjobb megoldást. Szakmai, pedagógiai és pszichológiai felkészültség lehet csak záloga minden sikeres munkának. Ezt szeretném figyelmébe ajánlani fiatal kollégáimnak és a tanárjelölteknek is. Kérdezzék az idősebbeket! Látogassák óráikat.

Törekedni kell arra, hogy ne helyezzük más tantárgyak elé a sajátunkat. Sajnos sok konfliktus bújik meg e mögött. Lássuk be, a tanított ismeretek együtt fejlesztik a gyerek személyiségét. Minden tárgynak megvan a maga szerepe az emberformálásban. Ezt

figyelmen kívül hagyni önző, értelmetlen tanári magatartás.

Nem szeretem a diákok korai szakosodását (9. 10. évfolyam). Ebben a korban legyenek nyitottak minden értelmes dologra. (Tanuljanak, sportoljanak, ismerkedjenek a művészetekkel, legyenek szerelmesek stb.) Majd a középiskola utolsó éveiben eljön az ideje annak, hogy döntsenek a továbbtanulás irányáról.

Tanítványainknak azzal okozzuk a legtöbb kellemetlenséget ,ha *kiszámíthatatlan* a viselkedésünk, szélsőségesen reagálunk dolgaikra. Ha nem munkatársnak tekintjük őket, hanem kiszolgáltatott beosztottként bánunk velük. Ilyen légkörben nincs tanár-diák együttműködés. A kényszer uralja napról-napra a munkát. Alkalmanként így is születik egy-egy jó eredmény, de a többség a közöny és érdektelenség miatt nem vesz részt képességének megfelelően a tanítási folyamatban.

Véleményem szerint a jó tanár változatos módszerekkel, igényesen tanít. Szereti, amit csinál. Követelményei magasak, de ehhez igazodni tudnak tanítványai. Megtanulják, hogy az adott tárgyat, annak fogalmait, ismereteit, összefüggéseit miként lehet eredményesen elsajátítani. A feladatmegoldás algoritmusában kellő jártasságra tesznek szert. Ez a későbbi permanens önművelődésükhöz is segítséget ad.

A tanítási órákon elsajátított ismeret, a gyerekek személyes sikere tágítja az érdeklődést a tantárgy iránt. Ez vezet el a tehetséggondozás, a versenyeztetés nehéz, de gyönyörű időszakához. A tanár számára igazi próbatétel ez. (A tehetséges gyerekek gyakran nehezen kezelhetők, sok figyelmet és türelmet kívánnak). Olyan

személyes kapcsolatot kívánatos alakítani, amelyben a tanítvány elfogadja mestere érveit, de teret kell adni az önálló gondolatoknak, tanulói elképzeléseknek is. A diákot tanítsuk meg az anyaggyűjtésre, a szakirodalom felhasználására, a megfigyelésre, mondanivalójának jól szerkesztett megfogalmazására és demonstrációs anyagok készítésére. A szóbeli vizsgák izgalmanak oldására különösen érdemes odafigyelni.

A Babits Mihály Gimnáziumban sok lehetőséget kapnak a gyerekek ahhoz, hogy érdeklődésüknek megfelelően bontakoztassák ki tehetségüket. Ezek közül számomra nagyon fontosak voltak a házi pályázatok, az OKTV-k és az országos szaktárgyi versenyek a (9.-10.), évfolyamosok számára. Nagyszerű tehetséggondozó fórum az önképzőkör. Erősíteni lehetne a szervezeti formáit, növelni kellene az ülések gyakoriságát. Hasznos volna bekapcsolódni a kutató diákok országos programjába is.

Örömmel tölt el a művészeti csoportokban (színjátszó, versmondó, ének-zene, képzőművészet) tevékenykedő tehetséges gyerekeink szereplése.

Tizenöt éve gyakorolnak az egyetem tanátjelöltjei a Babits Gimnáziumban. Sok szép emléket őrzök róluk. Csodálatos dolog egy szakma – hivatás – rejtelseibe bevezetni az ifjú kollegát. Vannak, akik ráéreznek arra, hogy izgalmas dolog egy osztály kíváncsiságát kielégíteni. (Velük élvezetes volt a munka, szívesen elfogadtam volna kollegáimnak is őket.) Mások szinte a gyakorlat elején bejelentették, nem kívánnak tanári pályán dolgozni. Elszomorító, hogy egyre többen gondolkodnak így. A hallgatók szakmai felkészültsége kisebb hiányoktól eltekintve megfelelő. Sok mindent

tanultak, ezt azonban igazítani kellett a középiskolai tananyaghoz. Több gondot jelentett, hogy módszertanilag járatlanok.

Szinte csak prelegáló (előadásra épülő) órátípusban gondolkodnak. Mindent el akarnak mondani, a tanulók passzív hallgatók az órákon. Nem figyelnek a demonstrációra, kerülik az ellenőrzést. Az új lehetőségekre (Internet, számítógépes program, videofilmek stb.) nem fogékonyak. Használatukhoz nem készültek fel.

A korábbi években a tanszékek oktatói kíváncsiak voltak hallgatóik tanítási gyakorlataira. Látogatták az órákat, együtt dolgozott a szakmódszertanos oktató és a szakvezető tanár. Sajnos, úgy tűnik, feledésbe merült ez az értelmes (a hallgató érdekeit szolgáló) együttműködés. Szükség volna tanórákon kívüli foglalkozásokon való gyakorlásra is (szakkör, terepgyakorlat, verseny előkészítés, pályamunkát írok segítése, ünnepségek, o.fő óra stb.). Tudom, hogy ebben a képzési rendszerben nagyon kevés a rendelkezésre álló idő. Állandóan rohannak a hallgatók.

Mindez a minőségi munkát teszi lehetetlenné. Ennek ellenére, mindent meg kell tenni azért, hogy a kistanár sok használható mintát lásson, amelyekből majd összerakja a saját módszertani kelléktárát. Munkám során mindig szakmai közösségekben gondolkodtam. A problémákat megbeszélő, egymást segítő tanári együttműködés nélkül nehéz eredményesen dolgozni. Úgy, érzem ezen a területen akad még tennivaló a Babitsban is. Örültem annak, hogy környezetemben több olyan kollega is volt, akik a középiskolai tennivalók mellett tanítottak az egyetemen, könyvet írtak,

továbbképzésre jártak, publikáltak. Az ilyen emberek motorjai az iskolának. Hasznukat a tanulók látják igazán. Meg kell becsülni őket!

Dobayné Fenyvesi Ildikó
Apáczai Csere János díjas
magyar-latin szakos tanár

Pályámról, a hivatásról

Hajdan kisdiákként, később gimnazistaként volt néhány nagyszerű tanárom, tekintetükből sugárzott, hogy amit csinálnak, az szép. Korán eldöntöttem, én is tanár szeretnék lenni. Pedig igaz, ami igaz, akkoriban nem kifejezetten szerettem iskolába járni. Mégis.

Arról sem volt fogalmam, hogy mit szeretnék tanítani. Ha megkérdezték, hogy milyen szakos akarok lenni, sokáig zavarban voltam. Tanár, és kész. Vagy történelem, vagy matematika, vagy kémia, vagy magyar, vagy valamilyen.

Később aztán kialakult. Pécs irodalmi élete gimnazista koromban színes és érdekes volt. Németh Antal a Nemzeti Színház rendezője –ma már színháztörténet – élt-halt az irodalomért, városi szakkört talált ki a diákoknak, és az odajárókat megajándékozta a művészet szeretetével. Irodalmi esteket rendezett, műkedvelő csoportja fogalom volt a városban, a színházban klasszikusokat játszottak, mondhatom tódult a diákság mindenhová.

Magyartanárom – Tüskés Tibor, akkoriban a Jelenkor főszerkesztője – nagy tekintély volt előttünk, latintanárom műveltsége, emberszeretete, minden elképzelhető felülmúló jósága pedig elkápráztatott.

Így formálódott ki az érdeklődésem. Felvettek azonnal a szegedi József Attila Tudományegyetemre, és ott is szerencsém volt. Jó és okos emberek társaságába

kerültem. Folytathatnám körülbelül így. Úgy érzem, hogy egész eddigi életemben jó és okos emberek jó társaságában voltam, mert nagyszerű tanítványok és nagyszerű tanárok közt telt az életem. Otthonom is egy kicsit iskola volt. Férjemben – azt hiszem – minden idők legjobb tanárát tisztelhettem.

Sok mindent csináltam. Könyvet szedtem, korrigáltam, tördeltem, szerkesztettem, lektoráltam, az Irodalomtörténeti Társaságban tevékenykedtem, kuratóriumi üléseken mondtam a véleményem, magam is irodalmi délutánokat, esteket szerveztem, de elsősorban tanár voltam. Az voltam, ami mindig is lenni akartam, azt csináltam, amit mindig is csinálni akartam, tanítottam. Voltak kiemelkedően jó eredményeim, mert voltak különösen tehetséges és szorgalmas tanítványaim, de nem ezek határozták meg a viszonyaim, hanem a mindennapok.

Ha most kellene döntenem, újra tanár lennék. Lehet, túlzásnak tűnik, de nem tudok magam számára szebb pályát, több örömet nyújtót elképzelni. Ennek a pályának számomra különös varázsa van. Ez az a sziget, ahol mindenki a legjobbat hozhatja ki magából, mert az a dolga, hogy a legjobbat hozza ki magából.

A tanár szeresse, tisztelje és becsülje a tanítványait, ismerje meg őket, és értékelje, hogy mindegyik egy-egy egyéniség, tanuljon megállás nélkül, ne csak tanítson, hanem megtanítsa. Alakítsa ki munkatársi viszonyt. Az iskola műhely, ahol tanár és diák együtt gondolkodik, és a kölcsönösség megteremti az egymás iránti toleranciát.

Ennyire karakteresen, egyetlen tanárra szabottan, magabiztosan csak az indulás pillanatában tudtam.

Azt hittem, ha belépek az osztályba, a tanítványaim közé, meg tudom teremteni azt a helyzetet, amelyben ez a szép rend működik. Nem így van. Ez a rend csak iskolában működik. Kell hozzá a légkör. Szerencsém volt. Nagyszerű kollégáim megtanítottak erre. Nincs jó diák, nincs jó tanár, jó diákközösség és jó tanárközösség nélkül.

Tanítványaim akkor voltak a legsikeresebbek, a legboldogabbak, akkor ért a legkevesebb kudarc, amikor együtt és nem egyenként dolgoztunk.

Ha igényes voltam, tanítványaim és tanárkollégáim tettek azzá. A mindig frissen érkező, „új fényes szellők.”

Hat éves korom óta iskolába járok, s most, hogy már tanárként is 35 év van a hátam mögött, kiszámolni sem érdemes, mennyi, sok. Sokan azt hiszik, hogy sok a tapasztalatom, rutinosan is tudom tenni a dolgom. Nem hiszem, hogy így van. Nem lehet mindig ugyanazt a magot vetni, és azt sem ár tudni, hogy a föld sem ugyanaz.

A tudás gyarapszik csak. Több az ismeret a szakágból, több az ismeret az emberi természetről. Csiszolódik az elme, de félek kimondani is, kopik a hit. Az iskolán kívüli világ és az iskola világa között csökken a távolság, már nem lehet mindig tudni, kint vagy bent vagyunk, és egyszer csak az ember azt hiszi, hogy rosszabb lett a világ. Pedig csak jobban megismertük.

Világ életemben ambiciózus voltam. Jó tanár szerettem volna lenni. Épp ezért azt hiszem, lassan becsukom magam mögött ennek a nekem örömet, szépséget, harmóniát nyújtó világnak, az én örök Alma Materemnek a kapuját. Nem osztogatok tanácsokat, nem

lettem bölcsebb, és sokkal kevésbé hiszem, mint bármikor is hittem, hogy mindent tudok, ami a szakmámról, a pályámról tudható.

Mást teszek, új életet kezdek, nem megújítom magam, mint az elmúlt évek alatt annyiszor, hanem kicserélődöm, ha lehet.

Osztálytalálkozókon büszke leszek, ha azt hallom, szerették a tanítványok az iskolát, ha azt mondják, tanáraik egyéniségek voltak, de érezték, hogy egyet akarnak, és körvonalazhatók azok az értékek, amit az iskola tudatosított és mélyített el bennük.

Sok tanárukat hívják meg, és a tanárok el is mennek.

Őrzik az iskolai évek alatt kialakult barátságait, s kiderül, hogy egymás mellé álltak, ha kellett az eltelt évek alatt. Ha munkájukban örömeiket lelik, ha vannak ambícióik és sokféle érték határozza meg azokat. Ha elsírják bajaikat, ha vállalni tudják magukat olyannak, amilyenek, ha nem a magukon kívül eső világot bántják, hanem a maguk világát építgetik, szépítgetik. Hálám és szeretetem, fogja kísérni őket, és mindig feltámad bennem az öröm, és az a régi hit, amivel eléjük állva felcsillant szemem: Sic itur ad astra! (Így jutunk, juttok, így lehet eljutni a csillagokhoz!)

Először írtam magamról, pályámról. Pokolian nehéz volt. Kicsit talán sok is benne az érzelem. Bocsássatok meg nekem.

Aki ismer, pontosan tudja, hogy most nevetek.

Gáspár Gábor
Arany Katedra díjas
testnevelő tanár

Szilánkok

Visszaemlékezés a kezdetekre (Bezzeg a mi korunkban...)

Volt egyszer egy gyerek, egy elsős iskolás, úgy emlékszik vissza, mint senki más! Amíg az iskola be nem következett, kiscsapatban jártunk, mint a többiek. Majd beleráztak a nadrágba, és vittek az iskolába. Borzongatta a hátam, amikor a tanító kérdezett, mint a többinek. Aki tudta a leckét, pacsit kapott, aki másnap sem tudott, nádpálcát kapott körömré vagy fenékre.

Emberek lettünk, lehet hogy keményebbek, kitartóbbak.

A sport vitt a tanári pályára, de nehezen tudtam dönteni, hogy a kézilabda, az atlétika vagy a labdarúgás mellett maradjak, mint sportoló. Ötven éves koromban azért megnyugodtam, és kosárlabdázni kezdtem.

Az igazi élményt azonban a tanulókkal való foglalkozás, a versenyek eredményei, ott is az országos bajnokságokon szerzett győzelmek adták. Az tény, hogy a sportban is mindig a lányok álltak hozzám közelebb.

Egy nem követendő történet. Hogyan kerültem a Komarovba?

1977 tavaszán örömhír ért. Valószínű, eredményeim miatt ősztől az akkori elit testnevelési osztályokba hívtak tanítani, általános iskolából középiskolába. Gondoltam, próbára teszem környezetem is, nem tájékoztatom családom, hogy munkahelyet változtatok. Kíváncsi voltam, hogy mennyi idő alatt terjednek a hírek.

Szeptemberben három hét kellett, hogy kiderüljön új munkahelyem van. Botrány lett belőle otthon. Megúsztam!

Nagyszerű 15 évet adott a testnevelési osztályokban való tanítás, hiszen válogatott sportolók sokaságát neveltük ki kollegáimmal. Egy évtizeden keresztül első három helyen jegyezték a Komarov Gimnázium nevét az országban a kiemelkedő eredmények miatt.

Melyek voltak ezek a sportágak? Atlétika, torna, labdarúgás, kézilabda, kosárlabda.

Azóta változott a világ. Újból eredményesek vagyunk.

Kedvenc tanítvány? Sok volt és van. Mindenkinek van! Érzékeny világ a fiataloké. Sajnos a sok szellemi elfoglaltság miatt kevés idő van arra, hogy olyan tanárdiák viszony alakuljon ki, amely segítséget nyújthatna a sok bizonytalansággal küzdő mai fiatalnak.

Gondolatébresztő

„NE ADD FEL!” (Mások után szabadon)

Sose add fel!

Bármilyen történet is, ne add fel!

Erősítsd meg szíved és érzésed!

Mindig a szíved edzzed és az eszed!

Légy együttérző, hiszen ember vagy!

Barátaidon kívül mással is, a megtevéddel is!

Légy együttérző! Bízz magadban!

Dolgozz és élj lelked és érzéseid szerint!

Dolgozz becsületesen, és hallgass rám!

Sose add fel! Légy bizakodó és vidám!

Figyelj, mi folyik körülötted. Légy erős!

Nem számít mi történik, míg él a remény!

Sose add fel!

Konklúzió

Sok mindent lehetne írni, de ez nem regény.

Régóra vallom azt, hogy minden történet tanulságot hordoz. Így ez is a tied és a tietek is! Vágyakat, küzdelmeket, önfeláldozásokat ismerhetünk meg egymás történeteiből, ha önzésünkön túllépünk.

Sikerek, bukások, csúcsok és mélységek változnak ez emberöltőnyi időszakban. (Ezt magam is éreztem.)

Újra és újra felfedezni csak belső tartással és önzetlenül szerető magatartással lehetséges.

Mikor én még kisgyerek voltam, az életről keveset tudtam. Teltek múltak az évek, ballagtak a napok, és az ember az élettől sokat kapott.

Pethőné Nagy Csilla
magyar-történelem szakos tanár
tankönyvíró

Rendszerváltás az iskolában?!

„Nem az iskolának tanulsz, hanem az életnek” – tartja a mondás, amelynek bölcsessége napjainkban is meglehetősen időszerű. Mert milyen is az „élet”, amire a ma iskolájának kell felkészítenie, és milyen is az „iskola”, amelyik alkalmas erre?

Társadalomkutatók, gazdasági- és oktatási szakemberek egyaránt úgy vélik, hogy a XXI. század a nyílt, illetve információs társadalom, az élethosszig tartó tanulás korszaka, melyben az ember sikeres boldogulása egyrészt attól függ, képes-e az őt érő információáradatból a számára fontos, a személyes döntéseit segítő információk kiválasztására, értelmezésére, értékelésére, valamint alkotó felhasználására, másrészt attól, rendelkezik-e azokkal a tanulási-gondolkodási képességekkel, kommunikációs és szociális készségekkel, amelyek birtokában rugalmasan tud alkalmazkodni a gyorsan változó körülményekhez. Világunkban átalakulni látszik a felvilágosodás korából hagyományozott, úgynevezett fausti műveltségfogalom. A tények mennyiségében mérhető tudás helyett egyre inkább felértékelődik a tudás minősége és életközelsége, vagyis a gyakorlatban, a mindennapokban való felhasználhatósága.

Ahhoz, hogy ezeknek a kihívásoknak a holnap oktatása meg tudjon felelni, az iskolának is változnia kell. Ez azt jelenti, hogy a társadalmilag felhalmozott

tudás átadása mellett egyre nagyobb figyelmet kell fordítania a tanulási, kommunikációs és szociális készségek, képességek kialakítására, fejlesztésére. Többek között olyan tartalmakra gondolok itt, mint a problémamegoldás, az önálló tanulás, a saját gondolkodásunkra való rálátás, az együttműködés, a konfliktuskezelés képessége, az anyanyelven, az idegen nyelveken és a számítástechnika nyelvén való hatékony kommunikáció képessége, az állampolgári léthez tartozó készségek és képességek megléte vagy az egészség- illetve környezettudatos magatartás kialakítása. Ezek a tartalmak nem alakíthatók ki és nem fejleszthetők a hagyományos, úgynevezett „pozitívista tudásfelfogású” iskolákban, márpedig a magyar iskolák, illetve tanárok jelentős része e felfogás mentén alakítja ki ma is pedagógiai programját, tanári filozófiáját, és oktatja-neveli diákjait.

Nemzetközi felmérések tapasztalatai igazolják, hogy az úgynevezett posztoszocialista országok diákjai a korszerű (képességekben, készségekben, életközeliességben mért) tudásban meglehetősen elmaradnak a sikeres, gazdaságilag is élen járó országok diákjaitól, amely országokban már több évtizede új pályára állt az oktatás. Akkor is így van ez, ha az elitképzésre hivatkozók érveit sem hagyjuk figyelmen kívül, vagyis azt, hogy a magyar diákok rendre ott vannak a nemzetközi (elméleti) megmértetések élmezőnyében (megjegyzem ebben is romlottak eredményeink). Úgy tűnik, nincs más lehetőségünk, mint elindulni azon az úton, amelyen a világ nálunk sikeresebb része halad: a politikai-gazdasági-társadalmi rendszerváltást követően rendszert kell váltani az

oktatásban is. Ezt egyébként az oktatáspolitikai iránya is jelzi, hiszen a Nemzeti Alaptanterv, a kerettantervek és az új érettségi követelmények a korábbinál jóval nagyobb hangsúlyt fektetnek a készség- és képességfejlesztésre, a személyiségformálásra.

Mit is jelent ez valójában, és milyen irányba kellene változnia a magyar iskolának? Jelenti elsősorban azt, hogy az életidegen és a ténytudást előtérbe állító tartalmak helyett egyre nagyobb figyelmet kellene fordítani az életben hasznosítható, gyakorlatias tudásra, valamint az elemzés, az egybefoglalás (szintézis), az érvelésben, cáfolásban, döntésben megnyilvánuló értékelés gondolati műveleteinek fejlesztésére (amely természetesen képzelhetetlen tényszerű tudás nélkül), a nyílt társadalomra: az állampolgári létre való felkészítésre; valamint az élethosszig tartó tanuláshoz szükséges készségek, szakértelmek kialakítására. Mindez azt feltételezi, hogy a tanuló ember aktívan, tudatosan és felelősen vegyen részt saját képzési-nevelődési folyamatában. Ez csak akkor lehetséges, ha az iskolában nem „tölcsérrel töltik a fejébe” a tudást, hanem olyan változatos tanulási-nevelődési környezetet teremtenek számára, amelyben képességei és készségei tevékenységben fejlődhetnek. Ez azzal jár, hogy nekünk, tanároknak ismeretátadókból tanulósszervezőkké kell válnunk. Ez csak úgy lehetséges, ha egyrészt megváltozik tanári filozófiánk, vagyis gondolkodásunk a tudásról, tanulásról, saját szerepünkről, másrészt birtokába kerülünk annak a módszertani szakértelemnek, amellyel tudásátadóból tanulósszervezővé válhatunk. Vagyis megismerjük és óráinkon alkalmazzuk azokat a tanulási módszereket (értő olvasás, kreatív írás, vita,

együttműködésen alapuló tanulás, projekt) és tanulási technikákat (például: fűrtábra, kettéosztott napló, vándorló csoportok, disputa), amelyek alkalmasak az önálló(bb) és aktív(abb) gondolkodás, illetve tanulás szervezésére. Ha így lesz, diákjaink tanulóhoz való viszonya is megváltozhat. Megváltozhat, hiszen tevékenyen vehetnek részt saját személyiségük, képességeik és készségeik, valamint tudásuk kialakításában, formálásában, és nap, mint nap érzékelhetik, hogy valóban nem az iskolának, hanem az életnek tanulnak.

Mi lesz a szerepe az irodalomnak, a művészeti nevelésnek ebben a megváltozott iskolában? A befogadó ember középpontba állításával, a saját jelentések megteremtésével a klasszikus műveltség helyett (mellett) bizonyára a mélyebb ön- és világismerethez, az esztétikai élményhez (örömhöz, játékhoz) jutás, legáltalánosabban az autonóm, öntörvényű, kevésbé manipulálható személyiség kifejlődésének a segítése. A humán kultúra, a humanitás nem tűnhet el a XXI. század világából sem, hiszen valamennyien „emberből vagyunk”, gondolatokkal, filozófiákkal és hitekkel, érzésekkel, örömeikkel és csalódásokkal, vágyakkal, sikerekkel és kudarcokkal, lehetőségekkel és korlátokkal. Az irodalom és a többi művészeti ág pedig, amellet hogy örömforrás, hogy jó együttlétek és beszélgetések lehetséges terepe, hogy belső ösvényeinket nyitja meg, végső soron „a szabadság nyelve”.

Interjú Lengvárszky Attilával, a Pécsi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kara Dékáni Hivatalának vezetőjével

Lengvárszky Attila 1978-ban érettségizett az akkor még Komarov Gimnáziumban, majd később több évig tanított iskolánkban. Jelenleg a Pécsi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán a Dékáni Hivatal vezetője. *Hogyan lett a komarovos diákból babitsos tanár, miért választotta a tanári pályát?*

Német tagozatos osztályba jártam, ezt követően a Pécsi Tanárképző Főiskola orosz-történelem, később az ELTE történelem szakán szereztem oklevelet. Azért választottam a tanári pályát, mert úgy vélem, az ember ezt a hivatást gyakorolva adhat valamit magából másoknak, vagyis szétoszthatja önmagát. Kézenfekvő volt számomra, hogy egy olyan gimnáziumban kezdek tanítani, ahová diákként is jártam, ráadásul a szomszédban laktam, és akkor még az épület is új volt. Sok év távlatából jelenleg is úgy látom, a Babits Pécs vezető gimnáziumainak egyike, ahol szakmai és emberi szempontból is kiváló tanárok oktatnak.

Kik voltak diákkorának meghatározó tanáregyéniségei?

Szakmailag sokat köszönhetek Lóky tanárnőnek, aki a történelmet tanította nekem. Elsőben a félévi közepes osztályzatot az év végére jelesre javítottam, és a tanárnő módszereinek köszönhetően megtanultam felfedezni a dolgok közötti összefüggéseket. Egyedi tanárnő, az osztályfőnököm volt, csendes jósággal

szemlélte az osztály fiainak kamaszos viselkedését. Szakály tanárnő – az osztályfőnök-helyettes – pedig a gyakori csínytevéseinket próbálta simítani. Emberibb emberre válásomban Görtner Júlia tanárnőnek, osztályunk magyartanárának volt meghatározó szerepe. *Mikor került tanárként vissza egykori iskolájába, és hogyan fogadták volt tanárai?*

1987-ben tanárként kerültem vissza a Komarovba, ahol ugyanolyan nagy szeretettel fogadtak egykori tanáraim, mint ahogy annak idején diákkoromban fordultak felém. Több kezdeményezésemet segítette az iskola akkori vezetése, többek között én voltam a kárpátaljai kapcsolat kiépítője, Magasi tanár úrral közösen készítettük el a diákalkotmányt és terveztük meg a nevet és profilt változtató iskola címerét, amelyet a mai napig viseltek a pólótokon. Máig gyakran találkozom egykori kollegáimmal, és a Babitshoz fűz az is, hogy immár legidősebb fiam jár ide, aki önszántából választotta ezt a gimnáziumot.

Mióta az egyetemen dolgozik, miben változtak feladatai?

Mióta az egyetemen dolgozom, új kihívásoknak kell megfelelnem. Tanulmányi és oktatásszervezési ügyekben gyakran számítanak szaktudásomra az egyetemen belül és kívül egyaránt. Az pedig megtiszteltetésként ért, hogy felkértek a Komarov-Babits Baráti Kör elnöki tisztségének ellátására.

Tartja-e a kapcsolatot egykori diáktársaival is?

Havonta egy alkalommal összeül néhány srác a régi osztályból, egykori kamaszok, és finom vacsorák mellett vitatjuk meg a világ dolgait. 2003-ban ránk hárult a 25 éves érettségi találkozó megszervezése is.

Melyek diákkorának legkedvesebb emlékei?

Szép emlékként őrzöm a hajdani „komarovos” kosárcsapat meccseit, amikor tanítási idő alatt az osztályok levonultak a tornaterembe szurkolni. Szerintem ezek a pillanatok fontosak voltak, mert szervezték, összetartották a közösséget. Sajnos ehhez hasonlót a későbbiekben, tanárként már ritkábban tapasztaltam.

Mi az, amire diákként nem szívesen emlékszik?

Nagyon nem szerettem köpenyt hordani, ám kamaszos örületünkben ezt is kifiguráztuk, amikor zseb nélkül kezdtük el viselni a gyűlölt ruhadarabot, mert letépdestük egymás zsebét, ezzel valóságos iskolai mozgalmat indítva. Rossz élményként maradt meg bennem, hogy az egyik igazgató-helyettes egyszer behívatott, és számon kérte túl hosszú hajviseletemet.

Van-e olyan dolog, amit hiányol a ma iskolájából?

Amit ma hiányolok, az a felnőttek egységes és közös értékrend-közvetítése a diákság felé.

Készítette: Murányi Kata 12. B

Interjú Sztojkovics Éva volt válogatott kosárlabdázóval

Sztojkovics Éva, volt válogatott kosárlabdázó 1983-ban végzett a Komarovban, testnevelés tagozaton. Érettségi után a Tanárképző Főiskola testnevelés szakán szerzett diplomát, később a PTE Közgazdaságtudományi Karának Vezetéstudományi szakát is elvégezte. Ebben a szezonban még kosarazik levezetesként, és elkezdett dolgozni egy honlap-designer cégnél.

Hogyan lett a Komarov gimnázium diákja?

A kosárlabda miatt jöttem Pécsre, de a tanulást is fontosnak tartottam, épp ezért választottam hajdan a Komarov Gimnáziumot. Az iskolának már akkor jó híre volt, és számomra evidensnek tűnt, hogy olyan iskolába járjak, ahol támogatják a sportot és a sportolókat.

Mikor és hogyan lett Önből kosárlabdázó?

A kosárlabdát még általános iskolában kezdtem, mikor osztályfőnököm meghívott egy edzésre, nagyon megtetszett ez a sportág. Előtte atletizáltam, nyolcadikos koromig párhuzamosan űztem a két sportágat. Középiskolában maradt a kosarazás, bár nagyon szeretnék volna, ha atléta válik belőlem. Ezért mindig részt vettem az atlétikai versenyeken is a komarovos magasugró csapattal.

Össze tudta egyeztetni diákkorában a tanulást és a sportot?

Játszottam korosztályos, később felnőtt válogatottként, ezért előfordult, hogy három-négy heteket is hiányoztam az iskolából. A tanárok ezzel kapcsolatban

türelmesek voltak velem, osztályfőnököm mindig segített. Nem voltam lógósfajta, a lemaradásokat igyekeztem mindig a leghamarabb pótolni.

Mit gondol, miben változott az iskola, mióta gyakorló lett?

Szerintem, mióta iskolánk az egyetem gyakorló gimnáziuma, a diákoknak sokkal szélesebbek a lehetőségei. Jónak tartom, hogy többfajta osztály is indult. Hiányolom azonban az általános tagozatot, mert úgy vélem, a gyerekek többsége 14 évesen még nem tudja eldönteni, milyen pályán szeretne továbbtanulni.

Hogyan gondol vissza egykori iskolájára?

Talán a rendszeres elfoglaltság, a sport miatt nem kötöttem szorosabb barátságot senkivel, de jóban voltam mindenkivel. Ha összehalálok egykori társaimmal, mindig örömmel beszélgetek velük. Tanáraitra is szívesen gondolok vissza. Lányom is itt koptatja a padokat, így ismét szoros kapcsolat fűz a Babitshoz. Szép négy évet töltöttem el itt, szerintem az ember életében meghatározó környezet az iskola, amit diákként a második otthonomnak tekintettem.

Készítette: Murányi Kata 12. B

Interjú Bedő Gergely tanár úrral

Milyen érzés volt diákként és milyen most, már tanárként látni ezt az iskolát?

Diákként látni az iskolát azért volt jó érzés, mert testnevelés tagozatra jártam, és ez már akkor is egy olyan iskola volt, amelynek személyi és tárgyi-környezeti feltételei megfelelőek voltak. Jó volt itt diáknak lenni. Nyilván mi még mások voltunk, mint a maiak, abból fakadóan is, hogy mi testnevelés tagozatra jártunk, ahol mindenki rendszeresen sportolt. Voltak, akik válogatott szinten. Igazából nekünk a sport volt a fontos. Nem is tudtunk olyan tanulmányi eredményt produkálni, mint a ma idejéről diákok. Nem azért, mert lusták voltunk, hanem azért, mert mondjuk hétvégén elmentünk egy versenyre Budapestre, és vasárnap éjszaka postavonattal utaztunk haza, majd reggel jöttünk iskolába. Akkoriban még nem volt az a rendszer, hogy kimentést lehetett kérni dolgozatok, illetve felelések alól. Tanárként szintén nagyon jó látni ezt az iskolát. Én a Komarovból menem el, és a gyakorló gimnáziumba jöttem vissza. Óriási fejlődést láttam már akkor is. 1994 óta vagyok itt tanárként, és azóta is hatalmasat fejlődött az iskola. Tehát testnevelőként kifejezetten jó itt lenni, mert rengeteg olyan feltétellel rendelkezünk, ami más iskoláknak csak álom.

Megváltozott - e a kapcsolata azokkal a kollegáival, akik régen Önt tanították?

Természetesen, megváltozott, hisz a tanár-diák kapcsolatból tanár-tanár kapcsolat lett. Köztudott, hogy a tanár-diák kapcsolat valamennyire alá-fölérendeltséget

jelent, bár ez tanáronként változik. Manapság már egyenrangú partnerként kezelnek a kollegák, bár nem mindenki. Az ember valakivel jóban van, valakivel kevésbé, de abszolút jó dolgokat tudok erről elmondani.

A mostani órák hangulata különbözik-e a régiekétől?

Ha tesnevelésről beszélünk, igen. Teljesen más a hangulat, ugyanis manapság a testnevelés kezd eltolódni a tömegsportok irányába. Más a fontos, más a lényeg. Előtérbe került a sport egészségmegőrző, örömszerző szerepe. Nem annyira a tanmenetben leírt tartalmakhoz kell ragaszkodni, kicsit szabadabban lehet tanítani. Persze mások a gyerekek is. Amit annak idején, diákkoromban egy egész osztály meg tudott csinálni, arra manapság néhány diák képes, akik elkötelezettek a mozgáskultúra iránt. Én azt mondom, hogy nagyon gyengült az átlag diák fizikális képessége. Sok az orthopédiai problémákkal küszködő gyerek, és ez egyre jobban így lesz, mivel hetente csak két kötelező tesnevelésóra van, ami a szinten tartásra sem elég.

Változott-e a diákokkal való kapcsolata az elmúlt évek során?

Nem mondanám. Azokból az osztályokból, akiket elkezdtem tanítani, nagyon sok barátom van. Többükre bármikor lehet számítani. A mostani tanítványok között is vannak ilyenek, de egyre kevesebben. Nem tudom, lehet, hogy nő a korkülönbség, de ez nem annyira jelentős az én esetemben. Kevesebben foglalkoznak ma tesneveléssel, és nyilván az ember szívéhez az közelebb áll, akivel dolgozik, illetve többet foglalkozik.

Mik a legszebb élményei, emlékei, amik ehhez az iskolához kapcsolódnak?

Diákként vagy tanárként?

Is – is!

Diákként a legszebb emlékeim közé tartoznak az osztálykirándulások és a szilvaszedő táboraink. Annak idején a szilvaszedő táborral kezdtük az évet. Elmentünk Vaskútra, és ott egy hétig dolgoztunk keményen, de félelmetesen jó hangulat volt. Nagyon jól összejöttünk az évfolyamtársainkkal és osztálytársainkkal egyaránt. Barátságok, nagy szerelmek szövődtek. Aztán az osztálykirándulásaink a tesis osztállyal! Nálunk az nagyon nagy dolog volt, hisz össze kellett szedni az egész csapatot, mert mindenki hol itt, hol ott versenyzett. Kurióznak számított, mikor osztálykirándulásra tudtunk időt szakítani. Tanárként a legszebb élményeim közé tartozik, hogy a felvételiző diákjaim közül mindenkit felvettek. Rájuk nagyon büszke vagyok. De említhetném a vízi túráimat is. Fantasztikus élmény! Volt olyan eset, hogy egy hétig szakadt az eső, máskor olyan forróság volt, hogy alig tudtunk evezni. De ezek a körülmények mind összekovácsolták a csapatot. Élmény volt a mostani osztályom szerenádja, remélem az érettségijük is az lesz!

Készítette: Németh Krisztina, 11. B

Interjú Kopeczky Péter tanár úrral

Milyen volt diákként a Komarovba járni?

Jó volt, csodálatos élmény volt. Testnevelés tagozatos voltam. Egyrészt ebben a szerepkörben volt nagyon jó itt lenni, másrészt nekem jó tanáraink voltak. Vörös tanár úr volt az osztályfőnököm. Mi nagyon jól éreztük magunkat itt. Nagyon sokan oktatnak ma is azok közül, akik engem is tanítottak: Meliorisz tanár úr, Gazsi bácsi, Lóky tanárnő, Zeiler tanár úr, Hédi néni, Encsi néni, Betlehem Márta tanárnő. A tanulás és a sport nagyon összefüggött. Nekem öt edzésem volt egy héten. Ez azt jelentette, hogy amint vége volt a sulinak, fél óra pihenő után (amit gitározással vagy zenehallgatással töltöttem) mentem is edzésre. Az edzések 3 és fél órák voltak, így kilencre értem haza, és csak utána, tíz körül tudtam nekiállni tanulni. Hétvégén versenyek voltak, és akkoriban ez nem számított mentségnek a tanulás alól, ugyanúgy kellett készülni, ha dolgozat volt, a tanárokat nem érdekelte. Másként működött a rendszer, a diákok nem voltak ennyire öntudatosak, apelláta nem volt. Nem volt könnyű az állandó tanulás, edzés és versenyek közt. De bulik akkor is voltak! Nagyon nagy bulik voltak akkor az iskolai rendezvények. Nem voltak akkoriban diszkók vagy szórakozóhelyek (néha a Randi presszóba vagy a Rózsakertbe látogattunk el), így mindig nagyon vártam az iskolai bálakat. Nem volt mindennapos a szórakozás, a bulizás. Néha házibulik voltak, ahol javarészt az iskolai közösségből verődtek össze emberek. Jellemző volt, hogy a vidékiek mindig tudtak valakinél aludni, ez soha nem volt gond. Ezt egyébként egyre

kevésbé látom a mai gyerekek közt. Összességében a középiskolai élményeim nagyon szépek, jól éreztem magam, és úgy érzem, sokat tanultunk a tanárainktól.

Milyen volt az iskolaszellem akkor, és mit gondol róla most?

Nagyobb volt az összetartás. Volt olyan, például amikor Csepelen játszottunk diákolimpiai nagypályás döntőt, hogy buszokkal mentünk föl szurkolni Pfleger tanár úr vezetésével. Akkoriban „zöld napok” voltak, és olyankor nem lődörgés volt, hanem vártuk ezeket, és csináltuk azt, amit kellett. Voltak KISZ-táborok, „építő táborok” (mint a mai címerező táborok, csak nem kaptunk érte pénzt). Nagyon sokat kirándultunk az osztállyal, összeszoktunk és csapatot alkottunk. Én sajnos úgy látom, hogy ez mostanában egyre kevésbé van jelen. A világ ma már nagyon az emberért van, eluralkodott ez a „vedd el, jár” gondolkodásmód, ez dől a reklámokból, a TV-ből. És a gyerekek már kevésbé vannak „benne” az iskolában.

Mi volt a legszebb élménye?

Nagyon sok szép emlék köt ide. Talán az osztálykirándulások és az építőtáborok voltak a legemlékezetesebbek. Az építőtáborok legnagyobb élménye az volt, hogy hogyan tudtunk kiszökní a táborból – ez Alsótekeresen volt –, majd a kukoricaföldekről lerohanni a Balaton partra, inni néhány „balatoni villámgyorsot” (ez volt a sör neve), és úgy visszamenni a táborba, hogy mindezt ne vegyék észre a tanáraink... Megvoltak az ilyen csibészségeink, de utána mindig elvittük a balhét. De azt hiszem, maga a gimnazistakor, a közösségi élményeknek ez az utolsó időszaka volt a legszebb élményem.

Milyen volt az akkori órák hangulata diákszemmel?

Amennyire visszaemlékszem – persze mi is sokat viccelődtünk – nagyon jó volt. A tanáraimat emberként tiszteltem. Senki nem is sugallt nekünk mást akkoriban. Persze, más rendszer volt, és nem lehetett akkor szólni, de nem is volt ennyi „ego” akkoriban. Szigorúbbak voltak, de nem voltak igazságtalanok.

És végül, milyen tanítani most?

Én Veszprémben kezdtem el tanítani, és sikerült mindenféle korosztállyal foglalkozni a kisgyerektől kezdve az egyetemistákon át az ötven éves emberekig. Egy szakiskolában kezdtem, majd voltam gyógytestnevelő is, mielőtt egykori iskolámba kerültem. Itt osztályfőnök is vagyok, ami – úgy érzem – hozzátartozik a tanári pályához, bár néha sok gonddal is jár. Ugyanakkor ez a szerepkör a nevelői munkának fontos színterét nyitja meg. Én tanárembernek tartom magam, aki testnevelést tanít. Hisz az iskolával kapcsolatos munkámnak csak a fele az, ami a „tesivel” foglalkozik. A többi bizony az osztályfőnöki és a szakvezetői teendők, valamint az iskolai életben való tevékeny részvétel (teaház, színpad, korábban túravezetés). Így teljes a kép. Szeretek tanítani (és mindent ami ezzel jár), és itt tanítani tanulságos.

Készítette: Álmos Tamás, 11. B

Interjú Tímár Rita tanárnővel

Milyen volt diákként és most már tanárként ebbe az iskolába járni?

Teljesen más. Amikor visszajöttem tanárként, akkor nagyon furcsa volt. Egyrészt azért, mert a volt tanárokat kellett „megszokni” mint kollegákat, másrészt pedig a tanítványaim és köztem mindössze három év korkülönbség volt. De most már megszoktam, és ahogy jól éreztem magam diákként, jól érzem magam most tanárként is.

És amikor tanárként idekerült, megváltozott a kapcsolata azokkal az emberekkel, akik régen tanították?

Nagy mértékben megváltozott. Régen tanár-diák viszony volt közöttünk, most, mondhatom azt, hogy teljes mértékben elfogadtak kollegának.

Az órák hangulata különbözik a régiektől? Felszabadultabbak az órák vagy komolyabbak?

Én úgy gondolom, hogy ahány tanár van, annyiféle személyiség is, és annyiféleképpen zajlik a tanári munka, illetve a tanóra. Az én óráimon először eléggé feszült volt a hangulat, de most már úgy gondolom, hogy felszabadultak az órák, és kötetlenebbek, mint ahogyan régen nekem tartották őket.

Melyek voltak a legszebb élmények, emlékek, diákként, és most már tanárként?

Diákkoromból emlékszem egy farsangi bálra, ahol az osztálytársaimmal és a barátaimmal beöltöztünk, az fantasztikus élmény volt. Volt egy diákszerelmem is, amire ugyanúgy jó visszaemlékezni. És úgy gondolom, hogy az egész iskolának a légköre elég pozitív volt.

Tanárként egy kicsit merevebbnek látom, úgy veszem észre, hogy már nincs olyan sok program az iskolában, vagy a diákok nem használják ki ezeket teljes mértékben. De szerintem változatlanul jó a hangulata az iskolának.
Sokat fejlődött az iskola, amióta Komaorvból „átváltott” Babitsra?

Feltétlenül! A változás pont akkor volt, amikor másodikos voltam. És technikai szempontból is nagyon sokat fejlődött az iskola, esztétikailag is sokkal szebb lett, meg tanári szempontból is jobb.

Mi volt jobb az iskolában: tanulni vagy tanítani?

Én azt hiszem, mindkettőt élveztem-élvezem. Ezt most tanárként azért mondhatom, mert a kapcsolatom a diákokkal kötetlen.

Készítette: Keszei Szilvia 11. B

JUBILEUMI RENDEZVÉNYEINK

2002. november 26.

Egle Anita fiatal képzőművész (iskolánk 1994-ben végzett diákja) kiállítása

2003. január 22.

Marsalkó Péter (iskolánk 1972-ben végzett diákja) fotókiállítása

2003. február 28.

Keszthelyi Gyula (iskolánk nyugalmazott tanára) festményeiből kiállítás

2003. március 7.

Jótekonysági bál – iskolánk „öregdiákjainak” találkozója az intézményben

2003. május 30.

Jubileumi műsor:

kulturális bemutató az egyetem Ifjúság úti dísztermében

Az iskoláról készült CD-ROM bemutatója, benne a 2003-ig végzett diákok itt tanító tanárok valamint dolgozók névsora

Babits-Komarov Baráti Kör

Sok „öreg diák” régi vágya teljesült e jubileumi év során. Az érettségit követő években az egyetemi, főiskolai tanulmányok, vagy a munkába állás miatt többségüknek, szinte teljesen megszakad kapcsolata egykori középiskolájával. Néhány év eltelte után, azonban egyre erősebb lesz mindenkiben a kíváncsiság, vajon mi van az egykori tanárokkal, osztálytársakkal, mi történt azóta az iskolában? Hiányérzet, belső késztetés előveteti velük a megsárgult, elhalványodott iskolai képeket, tablókat és már nem mindenkinek a neve jut az eszükbe. Milyen a mostani iskola, meg van-e még az osztálytermük, milyenek a mostani középiskolások, segíthetik-e őket meglévő tapasztalataikkal? Megannyi kérdés, melyekre sűrűbben szeretnének választ kapni, választ adni.

Ezért örülünk annak, hogy lesz most már egy olyan egyesületünk, mely összefogja, nagy közösséggé formálja azt a sok-sok diákot, ma már felnőtt nemzedéket, akik egykor „komarovisták”, később „babitsosok” voltak.

Idézet a megalakult Baráti Kör Alapszabályából:

- A B-K BK. célja, hogy felkutassa a volt diákokat és e szervezeten keresztül az érettségit követően is tartsa velük a kapcsolatot. Életpályájukat a jövő generáció segítése érdekében figyelemmel kísérje, erősítse az öreg- és jelenlegi diákok Alma Materhez kötődését.
- Segítse az iskola pedagógiai programjának, nevelési céljainak megvalósítását, ápolja és bővítsé hagyományait.

- Erkölcsi és anyagi támogatást nyújtva segítse az iskola tehetséges, illetve hátrányos helyzetű tanulóit.
- Segítse az iskola tanulóinak támogatására létrejött alapítványokat.
- Segítse az iskola eszközállományának karbantartását, folyamatos bővítését.
- Adjon tájékoztatót tagjainak az iskola és az egyesület rendezvényeinek helyéről, időpontjáról, jellegéről.

A 2003. március 7-én megalakult Babits-Komarov Baráti Kör vezetősége:

Elnök: Lengvárszky Attila érettségizett: 1978
jelenlegi foglalkozása: PTE Bölcsészettudományi Kar, kari igazgató

Tagok: Bornemissza Imre érettségizett: 1983
foglalkozása: PTE Informatika és Ált. Technikai Tanszék egy.adj.

Leikauf Tibor érettségizett: 1977
foglalkozása: vállalkozó

Dr. Sebők Béla érettségizett: 1977
foglalkozása: orvos

Szondi Györgyné érettségizett: 1977
foglalkozása: könyvelő, statisztikus, tervező

Timár Rita érettségizett: 1994
iskolánkban tanít: 1997-

Reméljük, hogy az egyesület terveiből sok mindent meg tud valósítani az egyének és a közösség épülésére, fejlődésére, örömére egyaránt.

Homepage: <http://babits.pte.hu/bkbk>

Timár Rita tanár

Az „Öregdiákok” bálja műsora

1. Bordalok
Én édes pintes üvegem (népdal)
Ha bort iszom, vidor vagyok (pataki diákdal)
Először szól az Úristen, Noé! (Badacsonytomaj - népdal)
Bordal (Hegedűs a háztetőn című musicalből)
Énekelték: Bojcsev András 12. E
Erdős Tamás 12. E
Kőszegi Mátyás 12. C
Antal Péter
Bakó Péter 11.E
2. Hogy mehetnék bé tehozzád? (Csalogató a XIX. századból)
Énekelték: Molnár Éva (volt tanítványunk)
Kőszegi Mátyás 12. C
3. Szatmári táncok
Táncolták:
Takács Eszter – Takács Péter (volt tanítványunk)
Horváth Eszter – Schäffer Dávid (volt tanítványunk)
Kőszegi Júlia – Kőszegi Mátyás 12. C
Tóth Réka 10. B - Becsei Tamás 9. A
4. Palotás
Táncolták:
a 12. E diákjai és tanárai

A 40 éves iskola ünnepi műsora

„ki méltó látni a csodát
az a csodát magában hordja”
(Babits Mihály)

1. L. Webber: Macskák c. musicaljéből részletek –
Legátó Színpad
Énekesek-táncosok: Balogh Rita, Bojcssev András, Gross Péter, Hajdú Anett, Horváth Viktória, Koklács Enikő, Kőszegi Mátyás, Molnár Éva, Perjés Anna, Priskin Kata, Radics Péter, Stelly Zsófia, Szögi Barbara, Wágner Ákos a 9. B, D, 10. B, 11. B, 11. E, 12. B, 12. C, osztály tanulói és volt tanítványaink.
Zenészek: Bojcssev Gabriella, Gács Enikő, Kapitány Emese, Marton László, Siptár Miklós, Szémás-Máté Gábor, Vezér Boglárka a 10. B, 11. B, C, 12. D osztály tanulói és volt diákjaink.
Zenei rendező: Sáska Gyula
Rendezte: Báthty Enikő
2. Muráth Ferenc igazgató úr ünnepi gondolatai
3. Dr. Sipos Béla, a PTE rektor-helyettesének köszöntője
4. Schönberg: Senki más – dal a Nyomorultak c. musicalból
Fridrik Noémi (12. C) ének –*Mészégető Balázs* (10. E) zongora
5. Babits Mihály: Sugár – Nagy László (12. C)
6. Mikszáth Kálmán: Miért Hallgat a báró?
Becsei Tamás (9. A)
7. Polka
Wolshein János (10. D) tangóharmonika
8. Magyar néptánc

- Tóth Réka (10. B) – Becsei Tamás (9. A)
9. Marospataki táncok
Sipos Nóra (12. B) – *Kőszegi Mátyás* (12. C)
 10. Szilágyi Domokos: A tücsök és a hangya
Balogh Rita (12. B)
 11. Kányádi Sándor: Teraszon
Hajdú Anett (10. B)
 12. Bizet: Kis fantázia a Carmen c. operából
Vezér Boglárka (11. B) – Kapitány Emese (11. C)
fuvoladuó
 13. Rossini: Macskaduett
Horváth Viktória (12. E) – *Gross Péter* (11. E)
duett; *Betlehem Márta* zongora
 14. Aucassin és Nicolette – ófrancia történetből
részlet
Francia Színjátszó Csoport:
 15. Ritmusvariációk
Kopeczky Péter – szájharmonika, *Kőszegi Mátyás*
(10. C), *Siptár Miklós*, *Szénás-Máté Gábor*,
Trombitás Norbert (12. D) – ütők
 16. R: Burns: Korai még
Fridrik Noémi (12. C)
 17. Szilágyi Domokos: Liána c. paródiajátékából
részlet – Pódium Színpad
(*Becsei Tamás*, *Hanzel Adrienn*, *Putzer Ákos*, *Máté Szabolcs*, *Turbéki Judit*, *Rezes Renáta*, *Gábor Zsófia*,
Derkács Ivett, *Schell Krisztina*, *Deák Mariann*, *Antel Péter*,
Berkes Máté, *Makk István*, *Vedelek Mihály*, *Fridrik Noémi*,
Kőszegi Mátyás, *Marton Eszter*, *Regényi Zoltán* a 9. A, C, D,
E, F, 11. E, 12. C osztály tanulói)
Rendező: *Szász-Kolumbán Olga*, *Engel Mária*
 18. Aerobik bemutató
Horváth Anita 12. B
 19. Rock and Roll

- Pónya Judit* (11. D) és a tánccsoport
20. Latin táncok – egyveleg
Lassu Zsófia – *Molnár Ambrus* (11. E), Kindler
Miléna – *Uzsoki Tamás* (11. E) (Ritmus Sporttánc
Egyesület)
21. Spirituálék
Spirituálé-kvartett: *Molnár Éva*, *Morvay Katalin*,
Kőszegi Mátyás (12. C), *Bojcsév András* (12. E)
22. Kőszegi Mátyás: Babits – induló
Zeneszerző és szövegíró: *Kőszegi Mátyás* (12. C)
Közreműködik: a műsor minden szereplője
(Az álló betűkkel írt tanulóink volt tanítványaink)
- Műsorközlő: *Mittly Ágnes* (11. C)
- A műsort betanították szerkesztették, tervezték:
- Básthy Enikő*
Betlehem Márta
Engel Mária
Maul Borbála
Szász-Kolumbán Olga
Tanárnők

Egle Anita, fiatal képzőművész szakmai önéletrajza

Tanulmányok:

- 1990-94 JPTE Babits Mihály Gyakorló Gimnázium
- 1993-96 Pécsi Művészeti Szabadiskola
- 1995-96 BDTF rajz szak
- 1996- PTE Művészeti Kar, vizuális nevelőtanár szak, festészet, –majd később média specializáció (festészet tanár: Lantos Ferenc, animáció tanár: Kismányoky Károly)
- 2000 University of Hertfordshire Faculty of Art and Design (Anglia)
- 2002 vizuális nevelőtanár diploma

Kiállítások, fesztiválok:

- 1993 Pécsi Művészeti Szabadiskola csoportos kiállítása – Művészetek Háza, Pécs
- 1995 Pécsi Művészeti Szabadiskola továbbképzős csoportjának kiállítása Művészetek Háza, Pécs
- 1996 Kemogrammok (fotókiállítás) JPTE Babits Mihály Gimnázium
- 1998 Babits Mihály emlékkiállítás JPTE Babits Mihály Gimnázium
- 1993-97 Almamelléki Alkotótábor kiállításai, Almamelléki Kisgaléria
- 1999 Martyn Ferenc Emlékkiállítás JPTE aula
- 2000 vízmű pályázat kiállítás, Duna Dráva Ház, Pécs
- 2000 Független Film Fesztivál, Budapest
- 2000 RETINA VII. Nemzetközi Film-és Videóművészeti Fesztivál
- 2001 PTE Művészeti Kar, aula
- 2001 RETINA VIII. Nemzetközi Film- és Videóművészeti találkozó
- 2001 Független Film Fesztivál, Kaposvár
- 2002 RETINA IX. Nemzetközi Film-és Videóművészeti Fesztivál
- 2002 Interferenciák c. egyéni kiállítás, PTE Babits Mihály Gimnázium
- 2003 Az idő urai Nemzetközi animációs fesztivál
- 2003 Prix Ars Electronica 2003
- 2003 Zoom Videó és Digitális Művészeti Fesztivál

Filmek:

- 1994 Él
- 2000 Lábadózás
- 2001 Formation
- 2002 Interferenciák (diplomafilm)

Díjak:

- 1994 "Él"- filmetűd, kisjátékfilm kategória I. díj Országos Diák Film Fesztivál, Budapest
- 2000 Vízmű pályázat
- 2000 Erasmus Ösztöndíj (Anglia)
- 2001 „Formation”– animációs film, RETINA VIII. Nemzetközi Film- és Videóművészeti Találkozó, Baranya Megyei Önkormányzat Díja

Egle Anita: Interferenciák (akril vászon 70x100 cm 2003)

Marsalkó Péter fotóművész

Mecseki Fotoklub
Focus csoport tagja

Focus csoporttal kiállítások

(csoport díjak)

Szegedi Szalon (Nagydíj)

Torinói Fotóbiennálé

Malmö, Nemzetközi Fotókiállítás

Szegedi Szalon (Nagydíj)

Ruzsomberok (TCH) Nemzetközi Fotókiállítás

Pécs – Lahti (SF) Nemzetközi Fotókiállítás

Zágráb Szalon (Nagydíj)

Isztambul, Nemzetközi Fotókiállítás

Szegedi Szalon (Nagydíj)

Esztergomi Fotóbiennálé

Szegedi Szalon (Népművészeti Intézet díja)

Egyéni Kiállítások

1988 Pécs Művészetek Háza Galéria

1989 Baja Tanítóképző Főiskola

1996 Pécs Kisgaléria

Önálló díjak

1980 Pécs – Lahti Nemzetközi Fotókiállítás – FŐDÍJ

1980 Kecskemét Országos Fotópályázat – OKLEVÉL

1981 Esztergomi Fjotóbiennálé – NÍVÓDÍJ

1982 Zadar (YU) Nemzetközi Fotókiállítás – DIPLOMA

1985 FOCUS csoporttal NÍVÓDÍJ

Keszthelyi Gyula festőművész

Szakmai önéletrajz

Pécsett születtem 1932-ben. Kis kitérővel azóta is Szülővárosomban élek. Már kisiskolásként egyértelművé vált a rajz, festészet iránti vonzalmam, készségem, mert élményeimet általában rajzban közöltem környezetemmel.

A négy elemi osztály elvégzése után szüleim a 8 osztályos „Pécsi Pius Gimnázium”-ba frattak be. Az első év elején felvételt nyertem a kiváló művész-rajztanár P. Adamszky Andor vezette rajzszakkörbe. Tőle kaptam az alapokat, az ő irányításával haladtam előre a rajzolás és festészet technikájában. Alig 3 év eltelte után három olajfestményemmel budapesti kiállításon szerepelhettem.

1948-ban az egyházi iskolák megszüntetése után művészeti képzésem abbamaradt. Sportolni kezdtem, testnevelő tanár lettem. A tanórák és a mindennapi edzések szinte minden időmet lefoglalták, s a nagy szerelem, a festészet teljesen kimaradt az életemből.

1994-ben vonultam nyugdíjba a Babits Gimnázium tanáraként. Ettől kezdve újból lehetőségem nyílt korábbi szenvedélyemnek hódolni. Eleinte rajztanár barátom segítségével festettem. Egy idő óta saját utamat járom. Diákként olajjal festettem, jelenleg az aquarell és pasztell technikát részesítem előnyben.

Természetszerető vagyok, rajongok a szép tájakért. Ezért elsősorban tájképeket festek. A Pius gimnáziumban eltöltött évek meghatározóak voltak e tekintetben, hiszen a heti rendszeres kirándulások és a nyári táborozások a csodálatos Mecsekben megannyi élményt, emléket adtak.

Festményeim az élmények visszatükröződései és reményeim szerint hívogatók is erdei kirándulásokhoz.

Eddigi 22 csoportos illetve egyéni kiállításom néhány helyszíne (a teljesség igénye nélkül): Budapest és Pécs több alkalommal, Szombathely, Komló, Szigetvár, Beremend.

Keszthelyi Gyula Tél című aquarellje

Gróf Balázs képzőművész

ALKOTÓI ÉLETRAJZ

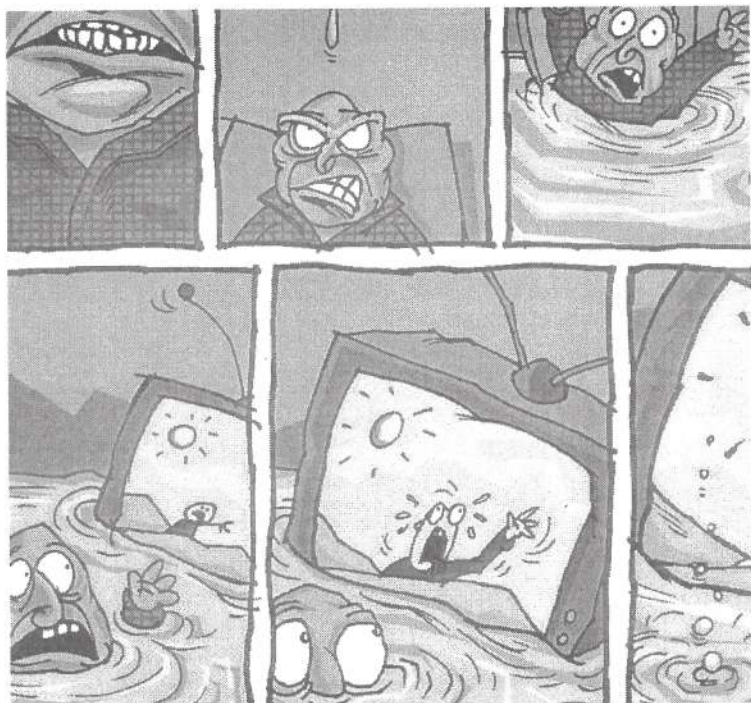
Gróf Balázs 1976. június 2-án született Pécsen. Első jelentősebb képregényét 1987-ben rajzolta meg, ami a leginkább tévéfilmes változatában elhíresült „*Indul a bakterház*” c. regény rajzos adaptációja. 12 éves volt, amikor az országos terjesztésű WELL magazin közölte egyik egy oldalas történetét. Az általános iskolai évek legvégén részt vett egy rajzfilmkészítő szakkör tevékenységében, így ismerkedik meg az animáció alapjaival. 1994-ben érettségizett a pécsi Babits Mihály Gimnáziumban, majd az azt követő két évben megszerezte a fényképész szakmunkás bizonyítványt. 1995-ben készítette el első saját animációs próbálkozását, egy gyurmafilmet a pécsi Ixilon Stúdióban (IH). 1996 októberétől jelenik meg *Flinter* c. képregénysorozata a *Pécsi Est* c.lapban. 1997-ben felvételt nyert a Pécsi Tudományegyetem Művészeti Karának rajz- vizuális szakára, *Pinczehelyi Sándor* festő- és grafikusművész osztályába. Az ezredfordulóra már több folyóirat is közölte rendszeresen szarkasztikus, némely esetben akár polgárpukkasztónak is nevezhető rajzos történeteit, ilyen újság volt a szépművészeti WANTED magazin is, amely 1995 és 2002 között a párhuzamos kultúra egyetlen országos fóruma volt a nyomtatott médiában. Gróf Balázs 2001-től a *Pesti Est* szerződtetett rajzolója, egyben az első magyar képregényalkotó, akinek munkái havonta több, mint félmillió ingyenes példányban jelennek meg országszerte. 2002-ben a szlovén fiatalok által szerkesztett és az underground komix olvasói által világszerte ismert magazin, a *Stripburger* is közölte egyik fekete-fehér, szöveg nélküli történetét. Az éppen aktuális kiadványban kanadai, francia, belga és más nemzetiségű alkotók mellett egyedüli magyar művészként debütált. Az EST-lapokban megjelenő munkáiból kiállítást rendeztek Pécsen a Közéletek Galériában, a Café Zacc-ban, a Dante Café-ban, Kaposváron és Budapesten a *Trafó Kortárs Művészetek Házában*, a Karton Galériában és a Sziget-fesztiválon. Interjút, kritikát számos folyóirat és tévécsatorna is közölt, illetve sugárzott műveivel kapcsolatban, köztük a rendszerváltás utáni Magyarország

legfrissebb hangvételeivel rendelkező *Magyar Narancs* c. közéleti-kulturális hetilap is.

Az animáció világába, meglehetősen hosszú intermezzo után, a szigetvári *Persona Non Grata* unszolására tért vissza 2001 őszén: a Nyugat-Európa klubjaiban is rendszeresen koncertező rockzenekar rajzfilmes videoklipet képzelt el Balázs rendezésében egyik absztrakt ihletettséggű instrumentális szerzeményükhöz, ami végül el is készült 2002 tavaszára.

A Minimal c. rajzfilm egyben az azonos című zeneszám klipje is, még befejezése előtt mutatta be a Magyar Televízió Zanzibár c. műsorában és júniusban Balázs diplomamunkájaként szerepelt a Művészeti Kar oktatói előtt. A klip munkafolyamatainak érdekessége, hogy az alkotó egyetlen személyi számítógépen készítette el, teljesen egyedül, ami egy 4 és fél perces rajzfilm esetében rengeteg munkát jelent egy embernek, a figurák megtervezésétől a dramaturgiai teendőkön keresztül magáig a hónapokat igénylő fázisrajzolásig. A magányos alkotói módszer azonban éppen hogy kedvet csinált a képregényrajzolónak a további animációs megbízatások vállalására, így még szintén 2002-ben háttérmozgásokat tervezett *Bozsik Yvette* és *Vajdai Vilmos* Trafó-beli Rómeó és Júlia-premierjéhez, ezzel első ízben betekintést nyerve a kortárs színházművészet kulisszái mögé. A jól bevált munkamódszerrel reklámfilmek is készültek Gróf Balázs házistúdiójában, melyek a TV2 csatornáján voltak láthatók. Sajátos vizuális elképzeléseit azóta több rockbanda is kamatoztatta koncertjein színpadi látványelemként, így pl. a pszichedelikus poszt-grunge-ot játszó Rémember, 2002 novemberében megtartott kvadróhangzású Trafó-beli fellépésük alkalmával. Decemberben meghívást kapott egy csoportos kiállításra a *MEO Kortárs Művészeti Gyűjtemény* újpesti épületébe, ahol Szöllősi Gézával közös installációjukat a hazai kortárs képzőművészet olyan neves alkotói mellett állíthatták ki, mint ef Zámbo István vagy éppen az énekesnőként is ismert Nagy Kriszta (Tereskova).

Balázs legutolsó „monstre” vállalkozása a népszerű gitárpop együttes, a *Heaven Street Seven* „Dél-Amerika” c. dalához komponált rajzfilmes klipje, amely 2003 márciusában látott napvilágot és jelenleg meglehetősen gyakorisággal pörög a VIVA televízió műsorán.

Gróf Balázs képsorozata

Vendégeink írták:

Köszönöm, hogy meghallgattak;
tisztá, emberi arcokat láttam.

1999. 1. 24.

Fülöp Miklós

Köszönöm, hogy meghallgattak;
tisztá, emberi arcokat láttam
Fülöp Miklós politológus

„A Műhely azok folyóirata, akik
építik és őrzik belső szabadságukat -
találkozás arra ad reményt, hogy néhányan itt is magukénak
gondolhatják a Műhelyt. „A találkozás arra ad reményt, hogy néhányan
itt is magukénak gondolhatják a Műhelyt.”

2000. március 30.

Villányi László

„A Műhely azok folyóirata, akik építik és őrzik belső szabadságukat”
A találkozás arra ad reményt, hogy néhányan itt is magukénak
gondolhatják a Műhelyt.
Villányi László költő

Tényleg nagyon örülök, hogy

ide egy műveg

itt voltam, mindenki nagyon helyes volt,

főleg a lányok és asszonyok.

Kukorelly Endre

2002. szeptember 11.

Tényleg nagyon örülök, hogy

ide egy szöveg

itt voltam, mindenki nagyon helyes volt

főleg a lányok és asszonyok.

Kukorelly Endre költő

Kezdeményeztem az a felelősségteljes
gondolkodás és témaválasztás,
amely a programban tükröződik.
Hajdú Zoltán dr. tudományos kutató

Megnyugtató az a felelősségteljes gondolkodás és témaválasztás,
amely a programban tükröződik.

Hajdú Zoltán dr. tudományos kutató

Köszönöm a meghívást, gratulálók a szervezőknek -e nagyszerű ötlet megvalósításához! Nagy élményt jelentett középiskolások előtt beszélni az „elfeledett” Harmadik Világ környezeti-társadalmi problémáiról. Remélem 20 év múlva még nagyobb öröm lesz a gondok megoldásáról beszámolni.

Wilhelm Zoltán

Köszönöm a meghívást, gratulálók a szervezőknek -e nagyszerű ötlet megvalósításához! Nagy élményt jelentett középiskolások előtt beszélni az „elfeledett” Harmadik Világ környezeti-társadalmi problémáiról. Remélem 20 év múlva még nagyobb öröm lesz a gondok megoldásáról beszámolni.

Wilhelm Zoltán dr. egy.ad junktus

Köszönöm a lehetőséget, hogy ilyen értelmese, érdeklődő fiatalokkal beszélgethettem lelki dolgokról, kultúráról, kommunikációról, válsághelyzetekről és azok esetleges kimeneteléről.

Dr. Takács Vince

Köszönöm a lehetőséget, hogy ilyen értelmese, érdeklődő fiatalokkal beszélgethettem lelki dolgokról, kultúráról, kommunikációról, válsághelyzetekről és azok esetleges kimeneteléről.

Dr. Takács Vince pszichiáter

Ismeretlenül érkeztem ide –
 ti. a Babitsot nem ismertem – s úgy
 utaztam el, mintha mindig is „Babitsos”
 lettem volna. Vajon mi a „Babitsos”?
 A tehetséges diákok? A kiváló tanárok?
 Talán minden, ami hozzájárul az iskolához
 szellemiségéhez.
 Ennek a szellemiségnek

Praznovszky
 a
 Magyar Irodalomtörténeti Társaság
 elnöke

2003
 02. 10

Ismeretlenül érkeztem ide – ti. a Babitsot nem ismertem – s úgy
 utaztam el, mintha mindig is „Babitsos” lettem volna. Vajon mi a
 magyarázata? A tehetséges diákok? A kiváló tanárok? Talán minden,
 ami érződik az iskola szellemiségéből.

Praznovszky Mihály a Magyar Irodalomtörténeti Társaság Főtitkára

A remény jegyében, hogy van
romlatlan, hogy van tiszta, hogy
van nemes, még akkor is, ha
nincs.

Borsos László

Krasznahorkai László

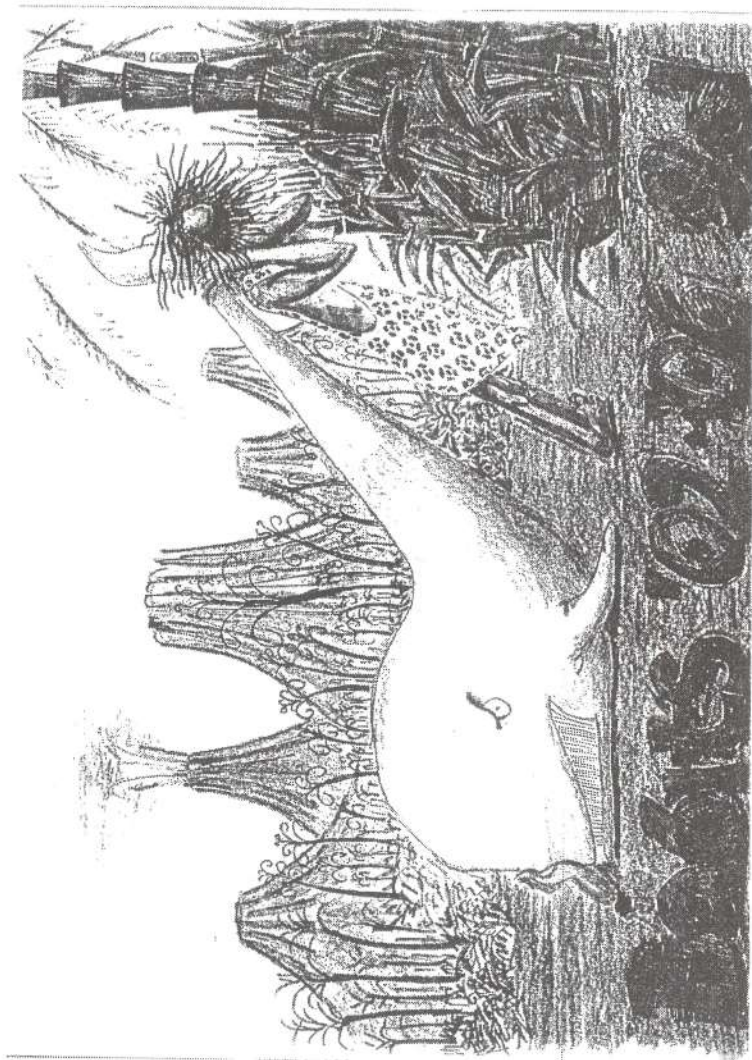
78, 2003. június 25.

A remény jegyében, hogy van romlatlan, hogy van tiszta, hogy van
nemes még akkor is, ha nincs.

Krasznahorkai László tró

„Az Én iskolám” plakát pályázat 1. helyezett képét Kőhidi Tamás
9.D készítette.

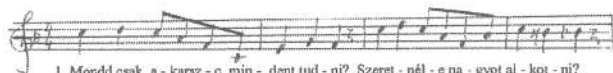
A 2. helyezett kép Nagy Andrea 11. E munkája.

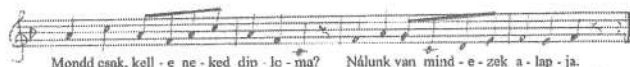
A harmadik helyezett Szlanyinka Éva 9.C lett.

KŐSZEGI MÁTYÁS: BABITS - INDULÓ

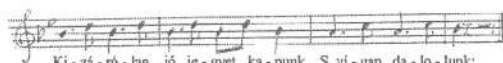
1. Mondd csak, a - karsz - e min - dant tud - ni? Szeret - nél - e na - gyot al - kot - ni?
2. Má - so - dik ott - ho - munk fel - vi - dit. Sej, az összes di - ák bol - dog itt!

Mondd csak, kell - e ne - ked dip - lo - ma? Nálunk van mind - e - zek a - lap - ja.
E - gyütt zúg - ja el azt az aj - kunk. Hogy ba - bi - tsos di - á - kok va - gyunk!

Jaj, de jó, hogy mi itt ta - nu - lunk, tu - dás - sal lesz te - le az a - gyunk.
Tra - la - la - la

Ki - zá - ró - lag jó je - gyet ka - punk, S vi - gan da - lo - lunk:

A di - ák ne - gye - dik - től fél az é - rett - sé - gi - től,

Es - het e - sö, es - het hó, ba - bi - tsos - nak len - ni jó!

EREDMÉNYEINK

ORSZÁGOS VERSENYEK

Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny (OKTV)

Francia nyelv

23. hely

Mittly Ágnes 11. C
(Hajdú Zsuzsanna)

Fizika

8. hely

Vígh Máté 11. D
(Koncz Károly)

A Magyar Fizikai Diákolimpiai csapat tagja

Egyéb országos versenyek döntőjében elért eredmények

Arany János Balladamondó Verseny

Különdíj és díszoklevél

Fridrik Noémi 12. C
(Szász-Kolumbán Olga)

Puskás Tibor Versmondó Verseny

5. hely

Balogh Rita 12. B
(Dobayné Fenyvesei Ildikó és
Szász-Kolumbán Olga)

Madách Imre Vers- és Mikszáth Kálmán Prózamondó Verseny

1. hely

Fridrik Noémi 12. C

2. hely

Becsei Tamás 9. A
(Szász-Kolumbán Olga)

Pódium Estek Fesztiválja (színjátszás kategóriában)
 Dicséret Pódium-kör
 (Engel Mária-Szász Kolumbán Olga)
 Kaleidoszkóp-díj Fridrik Noémi 12. C
 (Szász-Kolumbán Olga)

OKÉ Európa
 1. hely csapatban 12. E osztály
 (Pfleger Ferenc, Engel Mária, Tarnai Gábor)

egyéni 1. hely Mokos Péter 12. E
 egyéni 2. hely Pintér István 12. E

A civil kezdeményezések hálózata által meghirdetett
 projekt verseny
 1. hely csapatban Álmos Tamás 11. B
 Balázs Dóra 11. B
 Priskin Boglárka 11. B
 Sümegi Bernadett 11. B
 (Magasi András)

Polgár az európai demokráciákban országos tanulmányi
 verseny
 5. hely csapatban Álmos Tamás 11. B
 Balázs Dóra 11. B
 Priskin Boglárka 11. B
 Sümegi Bernadett 11. B
 (Magasi András)
 6. hely csapatban Bojcsev András 11. E
 Erdős Tamás 12. E
 Grätz Gábor 12. E
 Pál Tibor 12. B
 (Engel Mária)

KÖMAL országos fizika feladatmegoldó verseny

1. hely	Vígh Máté 11. D
METROPOLIS díj	Antal Miklós 12. D (Koncz Károly)
dicséretet kaptak:	Szekrényes Gergely 11. D Vajta László 11. D Rice János 11. D (Koncz Károly) Kiss Imre 11. D (Vörös József) Mánfai Balázs 12. D Schöffner Zsolt 12. D (Koncz Károly)

KÖMAL mérések kategóriában

1. hely	Vígh Máté 11. D (Koncz Károly)
3. hely	Kiss Imre 11. D (Vörös József)

Vermes Miklós Nemzetközi Fizika Verseny

1. hely	Vígh Máté 11. D (Koncz Károly)
6. hely	Kiss Imre 11. D (Vörös József)

Szilárd Leo Fizika Verseny

10. hely	Vígh Máté 11. D (Koncz Károly)
----------	-----------------------------------

Békésy György Fizika Emlékverseny

1. hely	Vígh Máté 11. D (Koncz Károly)
3. hely	Kiss Imre 11. D (Vörös József)

Mikola Sándor Tehetségkutató Verseny döntőjében

16. hely Horváth Gergely 9. D

33. hely Sebők Béla 9. D

(Koncz Károly)

A Mikola Sándor Tehetségkutató Verseny II. fordulójába
jutottak

Horváth Gergely 9. D

Sebők Béla 9. D

(Koncz Károly)

Csörge Péter 9. E

Chrenóczy-Nagy Tamás 9. E

Tóth István Gergő 9. F

(Stölklér Nándor)

Antus Csenge 10. D

BoulellouHocinGábor10. D

Kokas Ágnes 10. D

(Vörös József)

Kovács András 10. E

Mészégető Balázs 10. E

Simity Szabolcs 10. E

(Stölklér Nándor)

Lóczy Lajos Földrajz Verseny országos döntő

2. hely Horváth Márton 10. E

A Magyar Földrajz Diákolimpia csapat tagja

5. hely Kovács András 10. E

17. hely Csörge Péter 9. E

(Zeiler Simon)

Irinyi János Országos Kémiai Verseny országos döntőbe jutott

Csörge Péter 9. E
Simon Zorka 9. B
(Bodó Jánosné)
Prokop Balázs 10. E
(Pelle Olivérné)

Kémiai Szimposium díjazott

Horváth Dániel 10. D
Manchart Péter 10. D
Varga Zsófia 10. D
Lázár Tamás 10. D
(Bodó Jánosné)

Fesztival d'Italiano Országos olasz verseny:

Különdíj

Gross Péter 11. E
(Csiszár Ágnes)

Gordiusz Matematika Tesztverseny

10. hely

Csörge Péter 9. E
(Dráb Ivánné)

Nemzetközi Kenguru Matematika Verseny

13. hely

Csörge Péter 9. E
(Dráb Ivánné)

24. hely

Hoffecker Ákos 11. E
(Varga Judit)

24. hely

Makk István 11. E
(Dráb Ivánné)

Curie Környezetvédelmi Emlékverseny döntőjébe jutottak

Puskás Tibor 10. D
Puskás Dóra 10. D
Szanka Kata 10. D
(Bodó Jánosné)

Postaforgalom OSZTV

17. hely Lovász Anita 12. A
20. hely Vass Nikoletta 13. A
27. hely Rideg Gabriella 13. A
(Timár Rita)

„MESE” Packard Gazdasági Szimulációs Országos Verseny

3. hely Tóth Tamás 12. B
(Magasi András)
Kreiner Barbara 11. A
(Timár Rita)
8. hely Kőszegi György 12. C
Magasi János 12. C
(Magasi András)

Az Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny II. fordulójába jutottak:

Angol nyelv

Balázs Attila 12. B
Csepela István 12. B
(Szabó Kinga)

Kékes Balázs 11. B
(Sulyok Andrea)

Matematika

Makk István 11. E
(Dráb Ivánné)

Vígh Máté 11. D
(Fodorné Somonyi Emőke)
Böhm Dorottya 11. E
(Varga Judit)

Fizika

Balázs Krisztián 11. E
Makk István 11. E
Szekrényes Gergely 11. D
Siptár Miklós 12. D
Vígh Máté 12. D
(Koncz Károly)
Kiss Imre 11. D
(Vörös József)

Biológia

Csöndes Judit 12. C
Tóka Krisztina 12. B
Szlanyinka Gabriella 12. B
(dr. Pesti Miklósné-Bosnyák Magdolna)
Csoknya Júlianna 12. B
(Szabóné Bárdos Csilla)

Földrajz

Árvai Tünde 11. A
(Zeiler Simon)

Kémia

Burián Zsófia 11. E
(Bodó Jánosné)

Nemes Tihamér Országos Középiskolai Számítástechnikai Verseny

2. korcsoport

Csörge Péter 9. E
Dudás Zoltán 9. E

3. korcsoport

Rusznyák András 9. E
Mátrai Tamás 10. E
Petz Gábor 10. E
Simity Szabolcs 10. E
Kapes Dávid 10. E
Gász Attila 9. E
Szanka Tibor 9. E
Gász Zoltán 12. E
Édl Tamás 12. E
Piukovics Mihály 12. E
Roflics Gergely 12.
(Magyar Ferdinánd)
Mokos Péter 12. E
Marics Tamás 12. E
(Perjés Zsolt)

Kalmár László Országos Számítástechnikai Verseny

Vida Balázs 12. E
Pintér István 12. E
Winkler Zsolt 11. E
(Perjés Zsolt)

Német felsőfokú nyelvvizsga (SPRACHDIPLOM)

Sikeres vizsgát tettek:

12. C

Cöndes Judit
Hoffmann Csilla
Kelemen Bernadett
Kőszegi Mátyás
Magasi János
Nider Beáta
Bender Nóra
Beretzky Anna
Hasznics Ágnes

12. E

Kolonics Réka
Marton Eszter
Szabó Eleonóra
Szőcs Edina
(Szélig Ágnes, Péliné Kardos
Gyöngyi)
Angyal Nikolett
Édl Tamás
Gász Zoltán
Grätz Gábor
Jobbágy Edit
Pankász Adrienn
Piukovics Mihály
(Muráth Eszter)

Regionális versenyek

„Polgár az Európai Demokráciában”

2. hely csapatban

Bojcsév András 12. E
Erdős Tamás 12. E
Pál Tibor 12. E

Grätz Gábor 12. E
(Engel Mária)

3. hely csapatban

Álmos Tamás 11. B
Balázs Dóra 11. B
Priskin Boglárka 11. B
Sümegei Bernadett 11. B
(Magasi András)

8. hely csapatban

Antal Péter 11. E
Bakó Péter 11. E
Juhász Benedek 11. E
Gunszt Péter 11. E

Robert Schumann az Európai Unióról területi döntőjében

2. hely csapatban

Roflics Gergely 12. A
Geizskopf Roland 12. A
Gombos Bence 12. A

5. hely csapatban

Gunszt Katalin 12. A
Bóta András 12. A
Baracska Péter 12.A
(Engel Mária)

Olasz nyelv

2. hely

Gulyás Júlia és Bíró Zita 11. B

2. hely

Schmidt Adrienn 10. B

különdíj

Stanics Adrienn 9. F
(Csiszár Ágnes)

Angol nyelv

9. évfolyamon

1. hely

Gábrriel Zsófia 9. E
(Dr. Martsa Sándorné)

3. hely

Horváth Kristóf 9. B
(Bakó Péter, Fekete Zsófia)

4. hely

Gócze Máté 9. B
(Tarnai Gábor)

6. hely-megosztott

Szentpétery Áron 9. B
Pálfi András 9. B
(Szabó Kinga)

10. hely

Schell Krisztina 9. E
(Dr. Martsa Sándorné)

10. évfolyamon

2. hely

Peidl Adrien 10. B

3. hely

Danka Sándor 10. B

6. hely

Egyed Csilla 10. B

7. hely-megosztott

Lovasi Péter 10. B
Vígh Annamária 10. B
(Rózsahegyi Ágnes)

8. hely

Müller Luca 10. E
(Tarnai Gábor)

Biológia

Katasztrófa védelmi verseny területi döntőjében

3. hely csapatban

Kelemen Melinda 11. A
Keresztesi Bettina 11. A
Máté Zsolt 11. A
Németh Dorottya 11. A
Apró Annamária 10. B
(Dr. Pesti Miklósné)

Kémia

Curie Környezetvédelmi csapatverseny

3. hely

Balog Péter 9. F
Szombathelyi Viktor 9. F
Böczin Vanda 9. D
(Pelle Olivérné)

Megyei versenyek

Magyar nyelv és irodalom

Baranya Megyei Irodalmi Verseny

1. hely Babits „Katica” csapata, tagjai:

Kolonics Réka 12. C
Murányi Kata 12. B
Fikó Krisztina 12. C
(Pethőné Nagy Csilla
Maul Borbála)

2. hely Babits „Sugár” csapata

Sárdi Éva 12. C
Hegedüs András 12. E
Csoboth Zília 12. C
(Pethőné Nagy Csilla
Maul Borbála)

Illyés Gyula Versmondó Verseny

1. hely	Fridrik Noémi 12. C
3. hely	Beretzky Anna 12. C
(Szász Kolumbán Olga)
7. hely felnőtt kateg.	Regényi Zoltán 12. C

Kodály Zoltán Versmondó Verseny

3. hely Hajdú Anett 10. B
(Szász Kolumbán Olga, Bálint Andrea)

Arany János balladamondó verseny – Mohács

1. hely	Fridrik Noémi 12. C
3. hely	Beretzky Anna 12. C

Angol

Baranya megyei „Reading for Pleasure” vetélkedő
10. évfolyam

1. hely csapatban
- Bajusz Éva 10. B
Gács Enikő 10. B
Kovács Péter 10. B
Solt Nóra 10. B
Urbán Vera 10. B
Vass Dóra 10. B
(Tarnai Gábor)

Brit kultúra megyei csapatverseny

3. hely Biczó Kristóf 11. B
Pálffy Balázs 11. B
(Sulyok Andrea)
Gulyás Julia 11. B
Pajor Nikolett 11. B
(Mayer Zoltánné)

Kémia

Irinyi János Országos Kémia Verseny megyei fordulója

9. évfolyam

1. hely	Csörge Péter 9. E
2. hely	Simon Zorka 9. B (Bodó Jánosné)
3. hely	Horváth Gergely 9. D
6. hely	Putzer Ákos (Pelle Olivérné)
7. hely	Rusznayk András 9. E (Bodó Jánosné)

10. évfolyam

1. hely	Prokop Balázs 10. E (Pelle Olivérné)
---------	---

Ének-zene

Megyei Népdaléneklési Verseny

4. hely	Kőszegi Mátyás 12.C (Betlehem Márta)
---------	---

Schneider Lajos Népdaléneklési Verseny arany minősítés

Kőszegi Mátyás 12. C (Betlehem Márta)
--

Matematika

Fejér Lipót Megyei Matematika Verseny

11. évfolyam

egyéni 3. hely	Vígh Máté 11. D (Fodorné Somogyi Emőke)
egyéni 3. hely	Bőhm Dorottya 11. D (Varga Judit)

dicséret

Makk István 11. E
(Dráb Ivánné)

Zipernovszky Matematika Kupa

9. évfolyam 3. helyezett csapat tagjai

egyéni 2. hely

Csörge Péter 9. E
Bock Dávid 9. E
Konkoly Gergely 9. E
(Dráb Ivánné)

Gordiusz Matematika Tesztverseny megyei fordulója

9. évfolyam 2. helyezett csapat tagjai

egyéni 2. hely

Csörge Péter 9. E

egyéni 9. hely

Németh Balázs 9. E

egyéni 10. hely

Hohmann Ádám 9. E
(Dráb Ivánné)

11. évfolyam 2. helyezett csapat tagjai

egyéni 3. hely

Burian Zsófia 11. E
(Dráb Ivánné)

egyéni 6. hely

Balázs Krisztián 11.E
Böhm Dorottya 11.E
(Varga Judit)

Fizika

12. évfolyam csapata

1. hely

Kálmán Zsolt 12. D
Siptár Miklós 12. D
Kerepesi Marianna 12. D
Szógyi Donát 12. D
Trombitás Norbert 12. D
(Koncz Károly)

11. évfolyam csapata

1. hely	Vígh Máté 11. D
(Koncz Károly)
2. hely	Kiss Imre 11. D
(Vörös József)
3. hely	Balázs Krisztián 11. E
Szekrényes Gergely 11. D
Vajta László 11. D
(Koncz Károly)

Az iskola csapata összesített
versenyen 2. helyezést ért el.

Történelem

Ránki György

Regionális Történelmi Verseny megyei fordulója

4. hely	Géró Blanka 11. C
6. hely	Szabadi Dóra 11. C
(Priskinné Rizner Erika)

Országos Középiskolai Történelem Verseny megyei
fordulója

1. hely	Ostyánszky Péter 11. C
4. hely	Schwarcz Krisztina 11. A
9. hely	Lakatos Balázs 11. C
(Priskinné Rizner Erika)

Kodály Zoltán Gimnázium által rendezett megyei
történelmi verseny

2. hely csapatban	Ostyánszky Péter 11. C
Lakatos Balázs 11. C
Vörös Viktor 11. C
Berger Nikolett 11. C
(Priskinné Rizner Erika) |
|-------------------|---|

Városi versenyek

Történelem

Várostitörténeti verseny

5. hely csapatban:

Bogdán Gábor 10. B

Komjádi Áron 10. B

Vörös Zoltán 10. B

7. hely csapatban:

Füge Kata 10. B

Maretics Kitti 10. B

(Bosnyákné Szűcs Erzsébet)

Helytörténeti verseny

7. hely csapatban

Füge Kata 10. B

Vörös Zoltán 10. B

Komjádi Áron 10. B

(Bosnyákné Szűcs Erzsébet)

Iskolai versenyek

Arany János Irodalmi Verseny a 9-10. évfolyamon

1. hely

Bakó Diána 10. F

2. hely

Szurdi Bálint 10. B

3. hely

Bujtor Bianka 10. B

Kazinczy Szép Magyar Beszéd Verseny

9-10. évfolyamon

1. hely

Sümege Zoltán 9. F

2. hely megosztott

Párkányi Eszter 10. C

Takács Dóra 10. C

Dicséret:

Wavra Nikolett 9. A

11-12. évfolyamon

1. hely

Mittly Ágnes 12. C

2. hely

Kapitány Emese 11. C

Babits Versmondó Verseny:

11-12. évf.:

1-3. hely:

Kőszegi Mátyás 12. C
Bereczky Anna 12. C
Szénás-Máthé Gábor 12. D
Nagy László 12. C

Dicséret:

9-10. évf.:

1-3. hely:

Becsei Tamás 9. A
Stelly Zsófia 9. D
Hunyadi Edit 9. B
Rezes Renáta 9. E
Steig Krisztián 9. A
Jakabos Tímea 9. A

Dicséret:

Matematika

9. évfolyam

1. hely

Csörge Péter 9.E

2. hely

Bock Dávid 9. E

3. hely

Konkoly Gergő 9. E

4. hely

Rezes Renáta 9. E

11. évfolyam

1. hely

Vígh Máté 11. D

2. hely

Bakó Péter 11. E

3. hely

Burián Zsófia 11. E

4. hely

Böhm Dorottya 11. E

12. évfolyam

1. hely

Varga Kitti 12. E

2. hely

Gász Zoltán 12. E

3. hely

Mokos Péter 12. E

4. hely

Erdős Tamás 12. E

Babits diákköri pályázatok

Magyar nyelv és irodalom

1. hely	Priskin Kata 9. B Horzsa Gergely 9. B
Önálló alkotás kategória	
2. hely	Putzer Ákos 9. F Balog Péter 9. F

Történelem

I. kategória	
1. hely	Vörös Zoltán 10. B
II. kategória	
1. hely	Papp Zsanett 10. B
2. hely	Dombay Valéria 10. C Párkányi Eszter 10. C
3. hely	Tarkó Márta 11. A
III. kategória	
1. hely	Náray Adrienn 11. C

Német nyelv

Műfordítás

I. kategória	
1. hely	Sümegi Bernadett 11. B
Oklevél	Szabó Tímea 10. A
II. kategória	
1. hely	Simon Eszter 10. A
2. hely	Jolántai Szilvia 9. A
3. hely	Molnár Timea 11. C

III. kategória

1. hely

Kiss Imre 11. D

2. hely

Hunyadi Edit 9. B

3. hely

Csanálosi Dóra 9. C

IV. kategória

1. hely

Hunyadi Edit 9. B

2. hely

Jakab Mariann 11. D

3. hely

Török Hajnalka 9. A

Környezetvédelmi témák

1. hely

Tóth Réka 9. D

2. hely

Horváth Gergely 9. D

3. hely

Töttösi Adrienn 9. D

Oklevél

Tisztl Ágnes 11. D

Nagy Nóra 10. D

Angol nyelv

Fordítás kategória

1. hely

Kiss Imre 11. D

Krucsó Mariann 9. D

2. hely

Balog Péter 9. F

Burián Zsófia 11. E

3. hely

Hajdú Anett 10. B

Sélley Eszter 9. B

Önálló alkotások

1. hely

Álmos Tamás 11. B

2. hely

Kékes Balázs 11. B

3. hely

Lukácsi László 10. B

Füge Kata 10. B

Különdíj

Kustos Bálint 11. B

Francia nyelv

Kezdő kategória

1. hely

Danka Dániel 11. B

Haladó kategória

1. hely

Tompos Anita 11. E

Olasz nyelv

1. hely

Kázmér Dániel 12. B

Fizika

1. hely

Vigh Máté 11. D

Kémia

1. hely

Benkovics Barbara 10. D

Kokas Ágnes 10. D

2. hely

Puskás Dóra 10. D

Puskás Tibor 10. D

Szanka Kata 10. D

2. hely

Mihály Máté 10. D

Ferenczy Dávid 10. D

Biológia

1. hely

Resz Anita 10. D

2. hely

Tóth Péter 10. D

3. hely

Futó Márton 10. D

Oklevél

Kovács Eszter 10. D

Varga Zsófia 10. D

Ferenczy Dávid 10. D

Mauchart Péter 10. D

Földrajz

1. hely

Oklevél

Árvai Tünde 11. A

Kerner Kata 11. A

Schwarcz Krisztina 11. A

Tarkó Márta 11. A

Putzer Petra 11. C

Évfordulós pályázat

Ének - zene (Babits - induló)

1. hely

Kőszegi Mátyás 12. C

Fotó - pályázat

1. hely

Mokos Péter 12. E

Plakát - pályázat

1. hely

Kőhidi Tamás 9. D

2.hely

Nagy Andrea 11. E

3. hely

Szlanyinka Éva 9. C

SPORTEREDMÉNYEINK

Diákolimpia országos döntők

Kosárlabda csapat – lányok VI. korcsoport

5. hely

Ekaterina Lisina 9. B

Anga Zsófia 11. D

Berta Zsófia 11. B

Fürtös Kata 10. F

Lerch Andrea 9. B

Jandó Nikolett 9. C
Gábrriel Zsófia 9. E
(Czéh Lászlóné)

Tenisz
3. hely

Juhász Judit 11. B
Füge Kata 10. B
Vincze Kata 10. C
(Czéh Lászlóné)

Kosárlabda –lányok V. korcsoport

8. hely

Lerch Andrea 9. B
Jandó Nikolett 9. C
Szeszán Boglárka 9. E
Bencze Szabina 9. C
Gábrriel Zsófia 9. E
Simon Zorka 9. B
Kovács Bianka 9. B
Heiszler Eszter 9. B
(Czéh Lászlóné)

Atlétika

2. hely

Mészáros Kitty 9. B
(Gáspár Gábor)

Kosárlabda - fiú V. korcsoport

7. hely

Danka Dániel 11. B
Kovács Péter 10. B
Rodek Balázs 10. B
Gyenes Dávid 10. B
Máté Zsolt 10. A
Harci Lajos 10. C
Szombathelyi Viktor 9. F
Jandó Gábor 9. C

	Tóth Máté 9. B
	Preiner Balázs 9. A
	(ifj. Gáspár Gábor)
Párbajtőr	
V. korcsoport 1. hely	Bogdán Gábor 10. B
VI. korcsoport 1. hely	Bogdán Gábor 10. B
	(ifj. Gáspár Gábor)
V. korcsoport csapat 1. hely	Csobó Dávid 9. F
	Bogdán Gábor 10. B
	Danka Sándor 10. B
	Hesz Krisztián 10. E
VI. korcsoport csapat 1. hely	Csobó Dávid 9. F
	Bogdán Gábor 10. B
	Danka Sándor 10. B
	Hesz Krisztián 10. E
	Pálffy Balázs 11. B
	(ifj. Gáspár Gábor)
Strandröplabda – lányok	
9. hely	Antalffy Zsanett 11. D
	Simon Zorka 9. B
	Dunkel Szabina 10. B
	Szabó Dóra 11. E
	Burján Zsófia 11. E
	Porkert Fanni 11. B
Strandröplabda – fiúk	
5. hely	Kaszás Zoltán 11. E
	Takács Attila 11. E
	Lengvárszky Szabolcs 11. E
	Fuchs Gergely 10. F

Zsdrál Bertalan 11. E
(Bedő Gergely)

Tollaslabda
V. korcsoport, leány páros
6. hely

Burián Zsófia 11. E
Marosi Ágnes 10. C
(Kopeczky Péter)

Babits kupa
A kategória
Vegyes páros
5. hely

Nagy Andrea 11. E
Orosz Gábor

B kategória
Női páros
3. hely

Nagy Andrea 11. E
Böhm Dorottya 11. E
Burián Zsófia 11. E
Marosi Ágnes 10. C

4. hely

Női egyes
4. hely
5. hely

Marosi Ágnes 10. C
Burián Zsófia 11. E

Női egyes
5. hely
Női páros
5. hely

Marosi Ágnes 10. C

6. hely

Marosi Ágnes 10. C
Burián Zsófia 11. E
Nagy Andrea 11. E
Böhm Dorottya 11. E

Triatlon

1. hely	Nógrádi Tamás 11. D
2. hely	Mihályi Krisztina 9. B
Tollaslabda	

BEY-HUMAN tollaslabda kupa, eredmények a májusi forduló után

Női egyes

3. hely	Nagy Andrea 11. E
5. hely	Böhm Dorottya 11. E

Női páros

3. hely	Böhm Dorottya 11. E Nagy Andrea 11. E
---------	--

Vegyes páros

3. hely	Orosz Gábor Nagy Andrea 11. E
6. hely	Szakál Barnabás Böhm Dorottya (Kopetczky Péter)

Megyei Középiskolai Bajnokság

Kodály Kupa

1. hely

a torna legjobb kapusa

a torna legjobb játékosa

Ostyánszky Péter 11. C
Balogh Balázs 12. C
Dobos Dániel 12. C
Hanzli Roland 12. B
Ferencz Róbert 12. A
Mohácsi András 12. E
Gyergyák János 12. E
(Bedő Gergely)

Teremlabdarúgás

3. hely

Ostyánszky Péter 11. C

Dobos Dániel 12. C

Balogh Balázs 12. C

Mohácsi András 12. E

Ferencz Róbert 12. A

Hanzli Roland 12. B

Hanzli Áron 10. F

(Bedő Gergely)

KITÜNTETETT DIÁKJAINK

A tanári kar a végzős évfolyam tanulói közül a „**Babits Mihály Gyakorló Gimnázium és Szakközépiskola örökös tagja**” címet adományozta a következő diákoknak:

Kőszegi Mátyás	Gász Zoltán
Fridrik Noémi	Sipos Nóra
Mokos Péter	Murányi Kata
Petrovics Anita	Erdős Tamás
Csöndes Judit	Kálmán Zsolt
Bojcsev András	Csoknya Julianna
Balogh Rita	Kircz Gabriella
Hoffmann Csilla	
Veczák Ibolya	

A Babits Alapítvány Jutalomdíjának I. fokozatában
részesültek

Roflics Gergely	12. A
Szlanyinka Gabriella	12. B
Siptár Miklós	12. D
Vígh Máté	11. D
Kis Imre	11. D
Mittly Ágnes	11. C
Csörge Péter	9. E

**A Babits Alapítvány jutalomdíjának II. fokozatában
részesültek:**

Gombos Bence	12. A		
Gunszt Katalin	12. A	Balázs Dóra	11. B
Tóka Krisztina	12. B	Priskin Boglárka	11. B
Kőszegi Mátyás	12. C	Sümegi Bernadett	11. B
Tarjányi Zita	12. D	Horváth Márton	10. E
Pintér István	12. E	Kovács András	10. E
Cselik Péter	12. E	Horváth Gergely	9. D
Álmos Tamás	11. B		

**A Babits Alapítvány jutalomdíjának III. fokozatában
részesültek**

Lovász Anita	12. A	Ostyánszky Péter	11. C
Ferencz Róbert	12. A	Gábrriel Zsófia	9. E
Várhegyi Linda	12. B	Sebők Béla	9. D
Major Judit	12. D		

Az év kiváló postás tanulója:

Vass Nikoletta 13. A

AZ ÉV ESEMÉNYEIBŐL

KRÓNIKA

Szeptember

A tanévkezdésre megújult, megszépült a földszinti folyosó: új burkolatot, új bútorzatot, új világítást kapott – jól ellensúlyozva a rossz építési adottságokból származó hátrányokat.

2. A 2002-2003-as tanév első napja.

Az évkezdő ünnepi iskolagyűlésen a műsorról a 10.C tanulói gondoskodtak osztályfőnökük, Bálint Andrea tanárnő vezetésével.

2-4. A 9. évfolyam bevezető programja: önismeret, csoportépítés, tanulásmódszertan.

9. Összdolgozói munkaértekezlet a minőségirányítás témájában: folytatjuk a Comenius II. modell szerint az iskola minőségirányítási rendszerének kiépítését.

13. A Legató színpad felújításában „A padlás” című musical előadása. Rendező Básthly Enikő tanárnő.

16. Megkezdődik a szakköri munka (május 15-ig működnek folyamatosan).

23. A Szülők Közössége választmányi ülése, a megválasztott új vezetőség tagjai:

Pálvölgyi János, Horváthné Zenkó Emilia, Lieber Klára

26. Fekete Zsófia és Varga Ágnes tanárnők „AS YOU LIKE IT” címmel filmklubot szerveznek az angol és amerikai filmművészetből*.

*-gal jelöltük azokat az eseményeket, amelyekről részletes ismertető vagy kép található a Krónika utáni részben

Október

4. Az aradi vértanúk emléknapján Tóth János tanár úr, iskolánk nyugalmazott tanárának beszédével és emléksétával tisztelgünk a mártírok emléke előtt.*
Este: diákpolgár avató, a babitsos diákok tréfászenés rendezvénye.
7. Szülői értekezlet.
9. A padlástérben a Pódium színpad bemutatja Tamási Áron: Szép Domonkos Anna című művének színpadi adepcióját és Szilágyi Domonkos: Liána című darabjának részletét
Rendező: Szász-Kolumbán Olga és Engel Mária tanárnők.
- 11-13. A Pódium színpad Miskolcon képviseli iskolánkat.
- 15-16. Beiskolázási nyílt nap a 8. osztályosok számára.
21. A tantestület Erdélyben járt tagjainak élménybeszámolója az itthon maradtaknak: filmmel, étellel, itallal.
22. Az 1956-os forradalom és szabadságharc évfordulóján magyar filmek megtekintésével és megbeszélésével tisztelgünk elődeink tettei előtt: a 9-10. évfolyam a Szamárköhögés című, a 11-12. évfolyam a Napló szerelmeimnek című filmet nézte meg.
- 12-27. A németországi Damme városába utazik a német nyelvet tanulók 29 fős csoportja Péliné Kardos Gyöngyi és Sáyayné Gáll Veronika tanárnők vezetésével.*

November

3. Tanítási szünet–őszí nevelési értekezlet.
- 4-december 13-ig: Az OKTV I. fordulói.
4. Nyílt nap a postaforgalom ill. logisztikai osztályba jelentkező 8. osztályos tanulók számára. BUMM, azaz Business Ma Mindenkinek a 12. évfolyam számára. Vendégek: az APEH Baranya megyei elnöke, a Vízügyi Rt. és a Budapest Bank kommunikációs vezetője, az Ifjúsági- és Sportminisztérium helyettes államtitkára.
5. Nyílt nap az angol nyelvet emelt szinten tanulni akaró 8. osztályosok számára.
6. Nyílt nap a biológia-fizika osztályba jelentkező 8. osztályos tanulók számára.
9. Az előkészítő foglalkozás az iskolánkat választó általános iskolásoknak.
14. Teaház, film és zene. A diákönkormányzat szervezésében, Péliné Kardos Gyöngyi tanárnő patronálásával.
1. Az I. szülői fogadóóra.
20. Délszláv táncház, zenéről a Vizin együttes gondoskodott.
Szervezte: Czéh Lászlóné tanárnő
21. Kiállítás nyílt az I. emeleten a francia színjátszók nyári, Le Creusot-i útjáról.*
23. A II. előkészítő foglalkozás a 8. osztályosok számára.
25. Babits Mihály tiszteletére dal- és versmondó verseny.
A zsűri tagjai: Ágoston Zoltán (a Jelenkor című folyóirat főszerkesztője), Szabó Attila (színész-rendező), Dr. Cseh István tanár úr. *
26. Babits Mihály születésnapjának évfordulóján:

- Ünnepele és koszorúzás az I. emeleti aulában!
 - Egle Anita fiatal képzőművész (iskolánk volt tanulója) tárlatának megnyitása a II. emeleten.*
29. Karácsonyi ajándékkészítés: kézművesség, ügyesség, egyéni kreációk.
Szervezők: Czéh Lászlóné és Muráth Eszter tanárnők.

December

- 5-6. Tantestületi tréning-továbbképzés.
7. A II. felvételi előkészítő a 8. osztályosoknak.
12. Karácsonyi hangverseny a Pius templomban.
Szervező-rendező tanár: Betlehem Márta.*
2. Karácsonyi teaház – a DÖ programja.
3. Ifjúsági karácsony 11 órától a tornateremben.
este: tantestületi karácsony.
- 21-január 5. Téli szünet.

Január

6. Folytatjuk – tanítással és tanulással – a tanévet.
Délután: Tréningzáró foglalkozás a tantestület számára.
8. Igazgatói szünet.
5. A matematika OKTV II. fordulóját rendezi iskolánk.
Deutsches Spachdiplom Stafe II. szóbeli vizsgának ad helyet intézményünk. Vizsgáztató tanárok: Kardos Gyöngyi, Szélig Ágnes, Muráth Eszter.
6. A III. előkészítő foglalkozás az általános iskolásoknak.

22. A Magyar Kultúra Napja alkalmából vendégünk Szabó Attila, aki „Kelj föl, kelj föl édesanyám” címmel vers összeállítását mutatta be Juhász Ferenc költeményeiből és népballadából.*
24. Az 1. félév utolsó tanítási napja.
Szalagavató ünnepély a Sportsarnokban és bál az iskolában.*
- 27-28. Félévzáró konferenciák.
31. A félévi értesítők-ellenőrzők kiosztása.

Február

3. Nevelőtestületi értekezlet.
8. A IV. előkészítő foglalkozás a 8. osztályosoknak.
10. Kocsis István monodrámáját Fridrik Noémi (12. C) és Kőszegi Mátyás (12. C) a pódiumosok segédletével mutatta be a padlástérben. Rendező: Szász-Kolumbán Olga tanárnő, valamint Betlehem Márta tanárnő. Díszvendég: Praznovszky Mihály, a Petőfi Irodalmi Múzeum igazgatója.*
17. A Baranya Megyei Irodalmi Verseny házigazdája iskolánk. A versenyt szervező és rendező tanárok: Maul Borbála, Pethőné Nagy Csilla.
18. Minőségfejlesztési munkaértekezlet.
- 19 és 27. Felvételi a Babitsba jelentkező általános iskolásoknak.
25. A kommunizmus áldozatainak emléknapja – megemlékezés a hét osztályfőnöki óráin.
A 10. B osztály a dráma-modul zárasaként

- Shakespeare: Rómeó és Júlia című darabját, a 10 .C osztály Molière: Tartuffe című darabját adta elő. Tanáruk Bálint Andrea tanárnő.
28. Keszthelyi Gyula (az iskola nyugalmazott tanára) festmény-kiállításának megnyitása a II. emeleti aulában.

Március

3. A Kazinczy Szép Magyar Beszéd Verseny iskolai fordulója*.
5. Az ideiglenes felvételi lista nyilvánosságra hozatala.
6. Betekintés – a Babitsba felvételizettek számára-az írásbeli felvételi dolgozatokba.
7. Igazgatói szünet.
- Este: Komarov – Babits öregdiák találkozó és jótékonyági bál az iskolában. Szabályzatát elfogadva megalakult és választott a Babits-Komarov Baráti Kör.*
13. Az 1848-49-es forradalom és szabadságharc ünnepén a Hídember című filmet nézték meg diákjaink.
- 8-14. Sítábor
20. A Kenguru matematika tesztverseny házigazdája intézményünk.
4. Vizuális tudósítások címmel kiállítás nyílt rajzói diákmunkákból (10. E, 10. F, 11. E Baróthy Mária tanítványai).

Április

11. Tudásmérés angol és német nyelvből a 10. évfolyamon.

11-14. Babits napok*

A diákönkormányzat új vezetőséget választott:
*elnök: Lovász Miklós 10. C, kultúrfelelős: Bíró
Henriett 10. F, tanulmányi felelős: Horváth Viola
és Ressler Balázs 10. E, sportfelelős: Vörös
Zoltán 10. B, gazdasági felelős: Váradi Zoltán
11.D*

12-20. Angliába utazik 23 diákunk. Kísérő tanárok:
Újhelyi Éva, Rózsahegyi Ágnes, Sulyok Andrea,
Kern Ágota.

16. Igazgatói szünet.

17-22. Tavaszi szünet.

24. Matematika „kisérettségít” írnak a 12.
évfolyamon.

25. Vendégünk Krasznahorkai László író, akivel a
magyar fakultációsok beszélgettek.*

27. Szülői fogadóóra.

Május

7. A 12. évfolyam konferenciái.

9. Ballagás*.

12-13. Kezdődtek az írásbeli érettségi vizsgák.

12-13. Érettségi szünet a 9-11. Évfolyamon.

16-18. Tomaj-Bodrozug tavaszi vizitúra Bedő Gergely
tanár úr vezetésével.

19. Összdolgozói munkaértekezlet a
minőségfejlesztés témájában

20. A 10. évfolyam jelentkezési határideje az emelt
szintű érettségire való felkészítése.

22. Az iskolatanács ülése. Napirend: az iskolai
kötségvetés, beruházások, felújítások témája.

26. Tantestületi értekezlet.

28. Olvasási és matematikai kompetenciamérés a 10. évfolyamon.
30. A Babits Gyakorló Gimnázium és szakközépiskola jubileumi ünnepélye*.

Június

2. Betekintés a 12. A és D osztály írásbeli érettségi dolgozataiba.
- 3-13. A Damme-i (Németország) partneriskolából vendégeket fogad és közös projekten dolgozik a 10. C osztály. Projekt-felelős: Sátyné Gáll Veronika tanárnő.*
5. Betekintés a 12. B, C, E osztály írásbeli érettségi dolgozataiba.
A 9-11. évfolyam osztályainak konferenciái I.
- 5-6. A Comenius modell kiépítésében az IMSYS Kft Tanácsadó céggel együtt dolgozó iskolák találkozójának házigazdái vagyunk.
10. A 9-11. évfolyam osztályainak konferenciái II.
- 11-16. A Kárpátalján, Mezőváriban (Ukrajna) élő testvériskolánkból érkezett 43 fős tanár-diák csoportot fogadjuk. A diákönkormányzat felhívására a diákok zsebpénzükkkel segítettek, hogy a Balatont megismerjék vendégeink. A házigazda szerepet elvállaló diákoknak és szüleiknek köszönjük segítségüket!*
- 12-13. A 12. A és 12. D osztály szóbeli érettségi vizsgái.
- 16-18. A 12. B osztály szóbeli érettségi vizsgái.
- 17-20. A 12. C és 12. E osztály szóbeli érettségi vizsgái.

- 20. Tanévzáró ünnepi iskolagyűlés és bizonyítványosztás.
- 24. Beiratkozás.
- 25. Tanévzáró értekezlet.

Nyár

Június 23-július 5. Címerező táborban dolgozik 50 diákunk Bodó Jánosné tanárnő vezetésével.

Július 5-15: A francia színjátszó csoport Monceau les mines-be (Franciaország) utazik. A csoport vezetői: Hajdú Zsuzsanna, Csatai Erika tanárnők és Berényi Zoltánné gazd. igh.

Augusztus 18-26. Mura-Dráva vizitúra
Vezető: Bedő Gergely tanár úr .

TÓTH JÁNOS TANÁR ÚR BESZÉDE ARADI MEGEMLÉKEZÉS, OKTÓBER 6.

Tisztelt Kollegák! Kedves Ifjúság!

Emlékezünk, ismét emlékezünk: 1849. október 6-ra!
Történelmünk 1100 évében vannak igen jelentős
események: diadalok, győzelmek és súlyos vereségek,
amelyeket megtorlás követett igen sok esetben.

Egy régi, 1901-ben tanított tankönyvben ezt olvashatjuk
az 1848-49-es szabadságharc végóráiról:

„... a magyar fegyverek diadalai a Debrecenbe menekült
országgyűlésen a radikális és forradalmi párt uralmára
hajtják a vizet, mely most (április 14-én) kimondá az
ország függetlenségét, trónvesztettnek nyilvánította a
Habsburg-családot és Kossuthot kiáltotta ki
kormányzónak. Ekkor azonban I. Ferenc József I. Miklós
cárral Varsóban abban állapodtak meg, hogy közös
erővel fogják a forradalmat leverni. A cár ígéretét
beváltván, nagyszámú hadakat küldött hazánk ellen és
így derék honvédeink hősie ellenállás után a két
nagyhatalom seregeivel szemben elbuktak. Világos
mezején tette le Görgey 1849. augusztus 13-án 25 ezer
emberrel Rüdiger orosz tábornok előtt a fegyvert és erre
Paskievics fővezér azt az üzenetet küldte Szent
Pétervárra: 'Magyarország Felséged lábainál fekszik.' A
várak is egymásután megadták magukat, utolsónak
maradt a Klapkától védelmezett Komárom. A

fegyverletételt a bosszú követte nyomon: Aradon Haynau legjelesebbjeinket a vesztőhelyre hurcoltatta.”

Ők az Aradi Vértanúk, akiknek tablóképe már az 1800-as évek második felében elkészült. Én először gyermekként láttam a kábai nagyanyám lakásának főhelyén függeni.

A tablón 13 személy van együtt. A felső két sorban a bitófára ítélték: Knézich Károly, Nagy Sándor, Damjanich János, Aulich Lajos, Lahner György, Pöltenberg Ernő, Gr. Leiningen Károly, Török Ignác, Gróf Vécsey Károly.

Az alsó sorban a golyó által kivégzett négy vezér: Kiss Ernő, Schweidel József, Dessewffy Aristrid és Lázár Vilmos. (A nevek úgy szerepelnek, ahogyan a tablón olvashatók.)

Ők az Aradi Vértanúk, ők haltak meg ezen a nevezetes napon.

De tudnunk kell azt is, hogy a katonai bíróságok abban az időben kb. 500 halálos ítéletet hoztak, amelyből 110-et végre is hajtottak!

Tudjuk, hogy Pesten az Új épületben, a Neugebäude udvarán október 6-án gr. Batthyány Lajost, az első felelős magyar minisztérium vezetőjét is kivégezték. Annak ellenére, hogy kormányelnöki minőségében állandóan a megegyezés lehetőségét kereste.

Rengeteg embert börtönöztek be, rengeteg szabadságharcos katonát soroztak be idegenben levő egységekbe. Hosszú éveken át állott fent az elnyomás, rendszere.

Ezrek menekültek külföldre, vállalva az ottani élet gondjait, nehézségeit.

Az itthon maradottak, a mindenüket elvesztettek, hadirokkantak: a sánták, a vakok koldus botra jutva jártak faluról falura, tanyáról tanyára és mondták, mondták történeteiket. Legendák, új regék születtek a szabadságharcosok helytállásáról, hősiességéről, példamutatásukról. Arany János „Családi kör” című versében is megszólal egy ilyen vándorló szegény koldus katona a szinte teljesen elpusztult országban.

Ezekre az eseményekre gondolunk ma. Tartsuk mindig fontosnak a múlt eseményeit, hiszen ezekből tanulhatunk! Sose mondjuk azt, hogy a múlt nem érdekes! Gondoljunk tisztelettel azokra, akik a legnagyobbat, az életüket, testi és szellemi épségüket adták Hazánk szabadságáért!!

Köszönöm figyelmeteket. Örülök, hogy idén is itt lehettem és megemlékezhettem azokról, akiket mindig nagyon tiszteltem és tisztelek ma is.

Párkányi Eszter 10. C: Damme 2002

Tavaly október 12-én indultunk Németországba, Damme városába, ahol az épülő új cserekapcsolat első „áldozataiként” két hetet töltöttünk.

Az utazás hosszú és kimerítő volt, ami – mivel Damme Niedersachsen tartományban fekszik – nem is olyan meglepő. Annál meglepőbb viszont, hogy a 22 órás út ellenére alig akartunk leszállni a buszról. Az addig olyan távolinak tűnő találkozás ugyanis hirtelen elérhető közelségbe került: a helyi gimnázium előtt kisebb tömeg várta, hogy megismerkedhessen a magyar diákokkal.

A beszéddel kapcsolatos gátlásokat hamar sikerült leküzdeni, nemsokára mindenki gyakorlatot szerzett a „ja” és „nein” szavak helyes használatában, a jobb nyelvérzékkel rendelkezőknek pedig még a „danke” és a „bitte” is jól ment. Az első hét végére pedig már tökéletesen megértettük magunkat a németekkel, ami nem kis sikerélményt jelentett. Leginkább az időjárást volt nehéz megszokni, hiszen a hideg mellett nagyon gyakran esett az eső. (A helybelieket ez látszólag egyáltalán nem zavarta, hiszen 10 fokban és zuhogó esőben is biciklivel közlekedtek.)

Az első napon megismertük a dammei gimnáziumot, ami néhány apróságtól eltekintve tulajdonképpen ugyanolyan, mint egy magyar iskola. A tanórák persze közel sem olyan csendesek és a tananyag sem túl megterhelő. A fogadó diákok az ottlétünk alatt szinte semmit nem tanultak, de – mint elmondták – ez máskor is így van. Ezen kívül Damme város polgármestere is fogadott minket, s még ezen a héten bekerültünk a helyi újságba is.

A német vendéglátók szinte minden napra szerveztek valami programot számunkra: megismertük Damme városát, jártunk Kalkriese-ben, (ahol egy római időkben zajlott csata emlékeit néztük volna meg, ha nem mossa el a zuhogó eső), a Clemenswerth vadászkastélyban, és megnéztük a Transrapidot, a német fejlesztésű mágneses vonatot. Hajóztunk a Dümmer tavon, bejártuk Osnabrücköt és Brémát (ahol a városnézés mellett szintén hajóra szálltunk), és sportdélutánon „szoros” küzdelemben alulmaradtunk a németekkel szemben kézilabdában. A legérdekesebb talán a cloppenburgi múzeumfalú volt. Az egykori német falvak mintájára épült kis falucska századokkal repített vissza az időben füstös házaival és alacsony kis templomával. A legszórakoztatóbb napot azonban kétségtelenül a Heide Parkban töltöttük. Ez Észak-Németország legnagyobb vidámparkja, és itt található a világ legnagyobb fából készült hullámvasútja, a Colossos, amire természetesen mindenkinek fel kellett ülnie.

Az iskola által szervezett kirándulásokon kívül voltak azért más jellegű programok is, a német diákok többsége próbálta úgy szervezni a napját, hogy ne kettesben töltsse a délutánt vagy az estét a vendégével. Voltunk moziban, házibuliban, és megismertük a pezsgőnek a legnagyobb jóindulattal sem nevezhető „dammei éjszakát”.

Az utolsó előtti nap egy búcsúesten köszöntük meg a vendéglátást, majd másnap könnyes búcsút vettünk abban a reményben, hogy májusban, mikor újra találkozunk, mi is megmutathatjuk nekik Pécs és Magyarország szépségeit.

KARÁCSONYI HANGVERSENY

Pius templom
2002. december 12.

„...a szeretet olyan erő, mint a nap, amelynek a melegétől időnként megfosztanak minket a felhők. A nap azonban mindig ott van az égen. Az élet hol boldogságot, hol meg csalódást ad nekünk, de a bennünk élő szeretet ettől nem lesz kevesebb.”

Kedves Vendégeink!

Ezzel a szép idézettel köszöntöm Önöket ezen az estén. Szeretnénk, ha mindannyian elfelejtenék erre a kis időre gondjaikat, bánatukat és csak a szeretetre, a szeretet ünnepére gondolnának.

Elsőként iskolán Kamarakórusa ismeretlen szerző zenéjével Sulyok Gizella versére írt **Szeretet-éj** című korál-feldolgozását énekelte.

Hangversenyünk következő kis blokkjában dalsokrot hallhatnak **Népek karácsonya** címmel.

Elhangzik: **Les anges dans nos campagnes** francia,

Ding dong Merrily on high angol,

Wer klopft an? bajor és tiroli hagyomány szerinti „szálláskereső” dallam, valamint a **Krisztus**

Urunknak áldott születésén című karácsonyi dal.

Betlehemes játék

Bach: é-moll preludium és fuga

Orgonán előadta: Mészégető Balázs

Kányádi Sándor: Isten Háta mögött című versét Tóth Viktória szavalja

Joseph Haydn: Presto és

George Muffat: Bourree

Előadják: Rick Annamária - hegedűn

Siptár Miklós és

Wágner Ákos gordonkán

Bach - Gounod: Ave Maria

Előadták: Betlehem Márta

Mészégető Balázs

Bach: Air című művét

Előadják: Priskin Kata hegedűn és

Mészégető Balázs orgonán

„A szeretet olyan, mint egy tükör.

Ha szerettek valakit, ő a tükrömmé válik, én az ő tükre leszek,

És egymás szeretetét visszasugározva meglátjuk a végtelent.”

A Kamarakórus először **Vár minket most egy tiszta szó** címmel 1651-ből származó adventi dallamot énekel a Cantus Catholici-ből Sík Sándor alapján, Karai József feldolgozásában, azt követően pedig **Otto Nicolai: Kyrie eleison** kórusát

Seitz: G-dúr koncert I. tétel

Hegedül Rick Annamária

Wolfgang Amadeus Mozart: Variációk fuvolára

Előadják: Vezér Boglárka és

Kapitány Emese

Reményik Sándor: Kegyelem

Elmondja: Honti Levente

Mendelssohn: c-moll orgonaşzonátának III. tételét

Mészégető Balázs játszotta

Wass Albert: Hagyaték – részlet

Elmondja: Szénás-Máté Gábor

Mozart: Tió és Ave verum

Előadják: Vezér Boglárka, Kapitány Emese és Gács Enikő fuvola, Betlehem Márta ének, Mészégető Balázs zongora.

Weöres Sándor írta a következő gondolatokat:

„Úgy áradjon szereteted, mint a fény melege: mindenkire egyformán. Akik közel jönnek hozzád, azokra több árad fényedből, és melegedből, mint akiknek nincs szükségük Terád. Családtagjaid mindennapi társaid s a hozzád fordulók olyanok legyenek számodra, mint a kályhának a szoba, melynek melegítésére rendelik.”

A helikoni nagydíjas Spirituálé kvartett következők:

Műsoruk: **Away in a manger**

I'm soglad

Jacob's ladder

Amazin grace

Jingle bells – angol karácsonyi dal Köcsky

Tibor feldolgozásában

Előadják: Molnár Éva

Morvay Katalin

Kőszegi Mátyás

Bojcsev András

A műsort vezette: Mittly Ágnes

Mielőtt Kamarakórusunk az **Esti ima** című Somogy megyei Marcaliból származó népi dallamot elénekli, szeretnék mindenkinek békés, áldott, szeretetteljes karácsonyt, szép karácsonyfát és alatta sok szép ajándékot kívánni.

MAGASI ANDRÁS TANÁR ÚR CÍMERAVATÓJA

Elhangzott 2003 március 3-án

Iskolánk címere 1991-ben készült el. Most negyven éves intézményünk új díszeként avatjuk fel.

De mire jó, miért kell ma címer? Először a középkorban használták, abból a célból, hogy a páncélba öltözött lovagokat meg lehessen különböztetni, hogy tudják, ki a barát, ki az ellenség. Egy családon belül a címer öröklődött, az egy céhbe tartozók használták a céh címerét, később az egy közösséghez tartozók is közös címet használtak. Mára számunkra is elsősorban a közösség összetartozását jelenti.

A címer pajzson ábrázolt színes jelvény, ábrázolása szimbolikus. A mi címerünk minden eleme is jelent valamit. A pajzs (ha magam előtt tartom) heraldikai jobb oldalán látható vörössel és ezüsttel hétszer vágott mező magyarságunkat fejezi ki, ez az elem Magyarország címeréből származik. A címertani baloldalról a sisaktakaró (rég neve: foszladék) ezeket a színeket ill. mázakat ismétli, magyarságunk szimbólumaként, míg a másik oldalról a kék és az arany városunk, Pécs színeivel idetartozásunkat fejezi ki. A pajzs bal oldalán kék mezőben lebegő arany lilium fenntartónk, a Pécsi Tudományegyetem címerében is szerepel a Pécssett 1367-ben egyetemet alapító Anjou Nagy Lajos családjára utal, ezért van jelen összetartozásunkat kifejezve mindkét intézmény jelképében. A címer legmeghatározóbb eleme az ezüst cet, ami iskolánk névadója, Babits Mihály Jónás könyve című művére utal. Jónás három napot és három éjjelt

töltött a cet gyomrában, míg megtalálta saját feladatát, küldetését a világban. Mi azt szeretnénk, ha az iskola diákjai az itt töltött négy év alatt megtalálnák saját életüket, saját helyüket, küldetésüket a világban. Tanárok és diákok egysége jelenik meg Babits szellemiségében.

A sisak úgynevezett csöbörsisak, amely a polgári, testületi címereket díszítette hajdanán, ezért választottuk ezt a sisakformát, kifejezve a tanári és diákközösség egymásrautaltságát.

Legyen a címer közös munkánk és örömeink szimbóluma!

(A címert 1991-ben Lengvárszky Attila és Magasi András, az iskola tanárai tervezték, rajzolta Huszár Ferenc, aki később óraadó rajztanára volt intézményünknek)

BABITS NAPOK
2003. április 14-15

1. nap (április 14)

Téma: **„EGÉSZ-SÉG”**

Előadások: meghívott orvosokkal, medikusokkal,
főiskolai hallgatókkal

dr. Várszegi Dalma: Bőrbetegségekről, veszélyekről
tinédzsereknek

dr. Palaczky Mária és dr. Takács Vince:
Lelki dolgokról

dr. Csermely Tamás: Női dolgokról

dr. Fábos Zoltán: Férfi dolgokról

László Zsuzsanna, Vida Andrea Kinga: Az egészséges
táplálkozásról

Betlehem Márta: Grafológiáról

Termékbemutatók és kóstolók

**Az osztályok projektmunkáinak bemutatása,
értékelése**

Filmek. Teaház

Az iskolai diákönkormányzat (DÖ) megválasztása

Babits pályázatok – és a Jubileumi pályázat eredményhirdetése

2. nap (április 15.)

9-10. évfolyam: SPORTNAP

11. évfolyam: SPORT-KIRÁNDULÁS

12. évfolyam: FILM: „Az alagút” című film
megtekintése

Az „EGÉSZ-SÉG” projekt ÉRTÉKELÉSE

Minden osztálynak, projekt-készítő csoportnak
GRATULÁLUNK,

Különösen az évfolyamok első helyezettjeinek!

9. évfolyamon:

1. hely	9. E osztály
2. hely	9. F osztály
3. hely	9. A osztály

10. évfolyamon:

1. hely	10. D osztály–annak ellenére, hogy saját munkájukat igen kritikusan minősítették
2.hely	10. B osztály
3.hely	10. F osztály

11. évfolyamon:

1. hely	11. B osztály
2. hely	11. A osztály
3. hely	11. C osztály

A LEGATO SZÍNPAD TEVÉKENYSÉGÉRŐL

A Legato Színpad az évet egy un. „nosztalgia” előadással kezdte szeptemberben. Régóta terveztük ugyanis, hogy összetoborozva az 5 évvel ezelőtti előadás szereplőit, még egyszer előadjuk Presser-Sztevanovity D. – Horváth L.: Padlás c. musicaljét, s ezt idén szeptemberben végre sikerült megcsinálni. Jó volt látni a régi csoportot, érdekes volt tapasztalni, hogy a személyekben végbement változások hogyan hatottak a színpadi játékokra.

Az év további részében az elmúlt év áprilisában tartott TS Eliot – Andrew Lloyd Webber: Macskák c. musicaljét adtuk elő több alkalommal és szerepeltünk vele különböző versenyeken.

Az iskolában előadtuk az őszi hónapokban a jelenlegi és a leendő diákok számára. Közben beneveztünk az Országos Diákszínjátszó Egyesület versenyére, melyre Dombóváron került sor márciusban, ahol a csapat ezüst minősítést kapott. Ezt követte a Pécsi Diákszínjátszó Találkozó az Ifjúsági Házban, áprilisban.

A produkcióról a zsűri elismerően nyilatkozott. Dicsérték a zenekart, az énekeseket, a színpadi játékot a jelmezeket, az arcfestést, egyszóval mindent.

Bagossy László, rendező aki találkozó szervezője volt személyesen is megjelent az iskolában és elmondta a szakmai zsűri véleményét az előadásról.

Végül a Macskákat május 25-én Kozármislenyben, a szabadtéri színpadon a gyereknapi alkalmából adta elő a csoport, s ezzel zárult a Legato Színpad 2003-as éve.

Részletek a Macskák című előadásból:

FRANCIA SZÍNJÁTSZÁS

Az idei tanévben a munka a nyári, franciaországi találkozóra való felkészülés jegyében folyt. A meghívást a Fiaatal Európa Ifjúsági Egyesület jól kiépített külföldi kapcsolatai, illetve az előző évi Le Creusot-i kulturális találkozón való sikeres szereplésünk révén kaptuk. Csoportunk 2003. július 6. és 14. között részt vesz egy nemzetközi, amatőr színjátszó találkozón Montceau-les-Mines-ben.

Programunkban a középkori francia legenda, Aucassin és Nicolette történetének színpadra vitele mellett szerepel még Örkény-novellák előadása franciául, valamint magyar néptáncok és dalok bemutatása is.

A darab iskolai bemutatója június 12-én volt, s az évzáró és a nagy meleg ellenére sokan kíváncsiak voltak rá. A próbák jó hangulatban teltek, s bár ez kissé a munka rovására ment, végül is összeszedtük magunkat: már csak az okozott gondot, hogy melyiket válasszuk a jobbnál jobb ötletek közül.

A darabot színpadra írta és rendezte Csatai Erika óraadó tanár és Álmos Tamás 11. B osztályos tanuló. A díszletet Apró Annamária 10. B osztályos tanuló tervezte és alkotta meg.

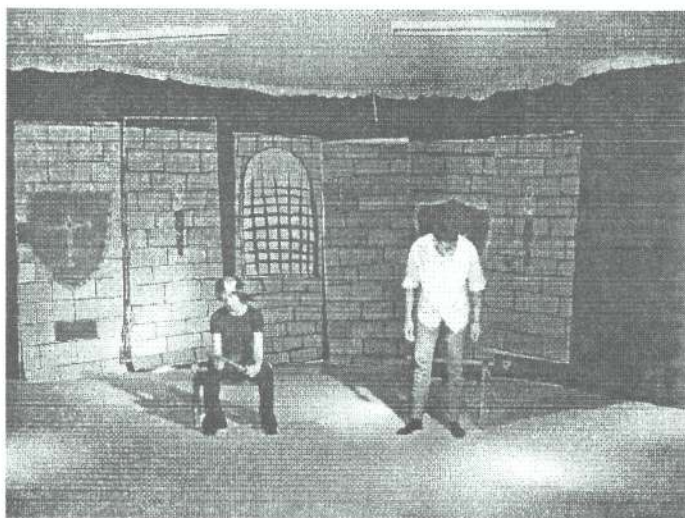
Szereposztás:

Aucassin.....	Álmos Tamás 11. B
Nicolette.....	Tompos Anita 11. E
Első narrátor	Joó Szilárd 9. F
Második narrátor	Csatai Erika tanár
Társalkodónő	Jakabos Tímea 9. A
Fegyverhordozó	Koklács Enikő 10. B
Gróf.....	Dobos Dorka 9. B
Grófné.....	Apró Annamária 10. B
Nicolette apja.....	Gere Ákos 10. F
Öregasszony.....	Bujtor Bianka 10. B

A francia színjátszó csoport új élményekkel, tapasztalatokkal fog visszatérni Franciaországból, de addig is:

VIVE LE THEATRE!

Készítette: Tompos Anita 11. E

PÓDIUM – NOÉMI

2003. június 24. 22 óra 24 perc. Itt zsong még a fülemben Fridrik Noémi visszafogott hangja a mobiltelefonból: „Most nem lehet, próba van!”

Néhány perce hívtam, gondoltam, este 10 órakor csak kapnak egy kis szünetet. Hát nem adtak Kaposváron a leendő színinövendékeknek. Így csak a déli információkkal maradtam, melyekhez szintén a mobilinfó juttatott: „Az éjszaka próbáltunk, vannak, akik hajnali 4 óráig. Én nem bírtam addig. Reggel 7 órakor költöttek. Nagyon fáradt vagyok. 13-15 óráig szünetünk van” – mondta Noémi, aki június 23-án már maga mögött tudott egy sikeres felvételit Gőr Nagy Mária tanodájában, Budapesten.

Hogy miért ez az újabb kísérlet? Azért, mert a kaposvári „színi” államilag támogatott, azért, mert komplex színészképzést (próza, énekes) biztosít.

Hát ezért szurkolunk Noéminak, aki néhány napja érettségizett szép eredménnyel, de azelőtt (1999-2003) megnyert néhány vers- és prózamondó, színjátészó és előadói versenyt a Pódiummal. Íme az eredménylistája: Iskolai Babits versmondó verseny: III. hely 1999; I hely 2000.

Megyei és regionális versenyek: IV. hely Szabó Lőrinc versmondó verseny 2000; III. hely Keserű Ilona versmondó verseny 2000; I. hely Arany János balladamondó verseny 2000; I. hely Arany János balladamondó verseny 2003.

Országos és nemzetközi versenyek: Legballadisztikusabb hangnem, a legdrámaibb előadásmód különdíja Nagykőrös 2001; Nemzetközi első díj Balassagyarmat

2001 (színjátszás kategória) Pódium, Szilágyi Domokos Liána című paródiájával, a címszerepben Noémival. Kiemelt aranydiploma a keszthelyi Helikonon Tamási Áron Szép Domonkos Anna című novellájával; bronz diploma 2002 keszthelyi Halikon színjátszás kategória (Tamási Áron: Énekesmadár); I. díj Kaposvár 2002 országos versmondó verseny; Pódium estek fesztiválja Miskolc 2002 Kaleidoszkóp díj (fődíj- felnőtt kategória); dicséret színjátszás kategória Miskolc 2002 Pódium; Madách Imre vers- és Mikszáth Kálmán prózamondó verseny Balassagyarmat I. díj 2003; Arany János balladamondó verseny Nagykőrös 2003 díszoklevél és a balladát értő és átérző előadásmód különdíja.

A sikerek mögött hosszú kitartás, kemény munka, művészi alázat, szorgalom, állóképesség, szerénység és szerencsés idegi alkat rejlett, rejlik. Ezért is tudott felnőni 17 évesen Kocsis István Árva Bethlen Kata monodrámájának címszerepéhez, melynek premiere 2003. február 10-én volt az iskolában. Az előadás díszvendége Praznovszky Mihály volt, akit Noémi versenyzőként Balassagyarmaton babonázott meg január 25-én. Énekhanggal Kőszegi Mátyás (12. C), a hűséges osztálytárs kísérte Noémit, a technikai munkát Nagy László és Becsei Tamás végezték, sminkesek, öltöztetők, pedig kezdő és haladó pódiumosok voltak. Munkájukat színházi szakemberek fegyelmezettségével végezték. Mindez együtt jelentette a „varázst”, miközben Bethlen Kata 41 évet öregedett 70 perc alatt, csalódásai ellenére mindig megújult, erőt sugárzott, katartikus kapaszkodót nyújtott az iránytűjüket veszetteknek. Amíg ez megvalósult, átöltözött a perc töredéke alatt 19-szer. Sminkelték a színpalak mögött, ezalatt énekhanggal

töltötte be a színpadot a jelenlét állandóságát sugallva. Ha csak a tárgyak idézték meg egy-két percig Bethlen Katát, akkor hangulatában illeszkedő istenes dalokkal, virágénekekkel, népdalokkal töltötte be a teret Kőszegi Mátyás. „Matyi” kulturált énekhangja, sugárzó, hatásos színpadi jelenléte, mely Noémi szintjére emelkedett, is biztosította a nézők számára az egységes hatást.

Szerda 2003. június 25, 23 óra 37 perc. Noémi szólal meg nagyon halkán a mobilon: „Igen, Olgi néni, sikerült, túljutottam a harmadik fordulóra. Tessék megmondani Márti néninek, Gyöngyi néninek, Engel Mária tanárnőnek, a Vezetőségnek. Többet nem mondhatok, próba van.”

Később tudtam meg, hogy 55 jelölt jutott tovább a meghirdetett 15 helyre.

Június 29. vasárnap 19 óra 30 perc. Noémi hangját hallom a telefonban: „Igen, Olgi néni felvettek.” (Elcsuklik a hangja, az örömtől sírni kezd. Az én kezemben is megremeg a kagyló, nehéz könnycseppek gördülnek végig az arcomon... Fogadott szellemi gyermekem sikerrel zárta az elmúlt 4 év közös munkáját...) „Olgi néni! Tessék szíves lenni megmondani Márti néninek is. És tessék megmondani, köszönöm, hogy felkészített éneklésből, köszönöm, hogy foglalkozott velem; Engel Mária tanárnőnek is köszönöm, és az iskolának, a Vezetőségnek, hogy támogatott...”

Köszönöm, mindent hálás szívvel köszönök...”

Szász-Kolumbán Olga tanárnő (Olgi néni)

Kocsis István: Árva Bethlen Kata
(monodráma)

Címszerepben: Fridrik Noémi
(12. C osztályos tanuló)

Zene: Kőszegi Mátyás
(12. C osztályos tanuló)

A kisegítő személyzet a kezdő és haladó **pódiumosok** sorából verbuválódott.

Zenei rendező: Betlehem Márta

Szaktanácsadók: **Nagy Józsefné (Cofi)**
Simor Ferencné (Éva asszony)

Rendezők: **Szász-Kolumbán Olga**
Engel Mária

MURÁTH FERENC IGAZGATÓ BALLAGÁSI
BESZÉDE

**Tisztelt Szülők, Vendégeink, Tanár Kollegák, kedves
Ballagó Diákok!**

Évekkel ezelőtt az egyik ballagásunkon egy harmadikos diákunk a következő idézettel búcsúzott el a negyedikesektől:

„Sehol a világon nincs még egy olyan hely, mint az iskolád, ahol nemcsak a tudományokat ismerheted meg, hanem a barátság édes érzéseit is, itt hallod a szerelem első szavát, itt tanulsz meg élni, és megtanulod megérezni az életet...”

Ravin Foyermann

A lényegét pontosabban megfogalmazni én sem tudom, csak hozzátenni tudok néhány gondolatot.

Az idézetben foglaltakkal iskolánkban – veletek együtt – eddig megközelítőleg hétezren szembesültek. 40 éves történetünk során eddig ennyien ballagtak el, ennyien ünnepeltek, ennyi végzős tanulót búcsúztattak el az alsóbb évfolyamok tanulói, a tantestület, az iskola dolgozói.

Ennyi tanulót ünnepelt környezete, a szülők, az unokáikra mindig nagyon büszke nagyszülők, a rokonok, barátok és ismerősök.

Ünnep a mai nap, az iskola legnagyobb ünnepe!

A ballagás napján mindenki az ünnepeltekért tüsténkedik.

A 11. évfolyamosok díszítenek, ez az ő dolguk, és lopva talán már arra gondolnak, hogy jövőre ők kerülnek sorra.

A kisebbek sorfalat állnak, ez az ő dolguk.

Vidámak, szertelenek, hiszen veszély még nem fenyegeti őket, az érettségi még olyan messze van!

És itt vagytok ti végzősök!

Az utolsó, a hosszú csengetés nektek szól!

Valami befejeződött, el kell menni. Ez a ti dolgotok.

Az ünnepek azért vannak, hogy egy pillanatra megálljunk, körülnézzünk, visszapillantsunk, számvetést készítsünk.

Tegyétek meg Ti is!

A négy év alatt biztosan számtalan, az iskolához kötődő élményt gyűjtöttetek össze. Eszetekbe juthatnak sikerek és kudarcok, feleletek és dolgozatok, izgalmas és érdekes tanórák, néha unalmasabbak is, élmények az osztálykirándulásokon, a szórakozás, a kikapcsolódás és a sport percei is. Az évkönyvek tárgyilagosan megőrzik ezeket az eredményeket, lapozzátok fel őket a későbbiekben is, ha emlékezni akartok.

Most indulnotok kell. Az életnek ez a rendje.

Első utatok a köszönet és a hála szavaival szüleitekhez vezessen!

Sokat vállaltak értetek!

Később aztán, ha utatok erre vezet, gyertek vissza. Meséljete eredményeitekről, örömeitekről, s ha kell, kérjete segítséget. Nem fognak visszautasítani benneteket.

Dolgozatok és tanuljatok becsületesen magatokért, szüleitekért, majdani családotokért, boldogulásotokért.

Sok minden megváltozott az utóbbi években, és ti ahhoz a generációhoz tartoztok, melynek az előbbieket mellett lehet még egy nagy feladata, mégpedig az, hogy megvalósítsa a szép és jó Európa nagy tervét.

„Amikor az ember fiatal, különösen nagy
szüksége van eszményi célra, valamilyen
szenvedélyre. Legyen a szenvedélyetek Európa
felépítése. Méltó rá.

Ha hozzájárultok sikeréhez, meghálálja nektek,
még ha közben különféle megpróbáltatások
várnak is rátok. A nagyszabású dolgokhoz
erőfeszítés kell.”

J. Le Goff

A mérsékelt optimizmus megengedhető. Bízunk benne,
hogy használható tudással indítunk el benneteket a nagy
útra. De bárhol is jársz,

„Vállald, hogy magyar vagy. Vállald a magyarság
szívét, a magyarság kincsét.”

Babits Mihály

A ti évfolyamotok az első, melynek ballagásán el fog
hangzani az „új” Himnusz is, melyet a zseniális páros,
Fridrich Schiller és Ludvig von Beethoven
évszázadokkal ezelőtt oly csodálatosan megalkotott.

Merítsetek erőt belőle, de úgy, hogy ott álljanak mellette
Babits Mihály gyönyörű gondolatai is, mert a kettő
valahol ugyanazt fejezi ki:

„Hiszek a harmóniában,
melyre vágy a lélek,
a szépségben,
melyért kiáltoz az anyag,
a szeretetben,
melyért epekednek a népek.
Hiszek a nehézben,
Hogy nem lehetetlen!”

Tanártársaim, Bedő Gergely (12. A), Priskinné Rizner
Erika (12. B), Péliné Kardos Gyöngyi (12.C), Maul

Borbála (12. D), Pflieger Ferenc (12. E)ballagató osztályfőnökök, valamint iskolánk minden dolgozója nevében búcsúzom tőletek.

Jó utat! Igyekezetek és vigyázatok!

A VIZSGABIZOTTSÁG KÖSZÖNTÉSE A 12. B OSZTÁLY ÉRETTSÉGIJÉNEK ZÁRÁSAKOR

Tisztelt Elnök Úr, kedves Tanáraink!

Néhány nappal ezelőtt még nagy izgalommal tekintettünk a nagy megmérettetés elé, amelyre tanárainkkal együtt idestova 4 éve készültünk. E 4 év munkájáról, az itt megszerzett tudásról adtunk számot az elmúlt napokban, ennek tükrre a most kézhez vett érettségi bizonyítvány. Egy korszak most lezárult, s elindulunk a nagybetűs élet felé.

Örömünk még nem lehet felhőtlen, hisz még a felvételi vizsga megpróbáltatásai előtt állunk, de most már látjuk, hogy erőfeszítéseink nem voltak hiába.

Szeretnék az egész osztály nevében köszönetet mondani Elnök Úrnak, hogy türelmesen meghallgatott bennünket, tanárainknak a több éves fáradozásaiért, külön köszönet illeti osztályfőnökünket, Erika nénit, aki mindvégig mellettünk állt, s egyengette kissé göröngyös útjainkat, további munkájához kívánunk sok sikert, szorgalmas diákokat, jó egészséget, mert tessék elhinni, ez sem volt hiába. Az érettségi bizonyítványokhoz mindenkinek gratulálok és sikeres felvételt kívánok!

Engedjék meg, hogy Babits Mihály szavaival búcsúzzak:
Kelj, magyar ifjúság, légy te virág magad!
Nem drótos fűzérbe görbítve –
légy szabad virág, szabad földön:
hogy árván maradva megrablott birtokán mondhassa a
magyar: „Kicsi az én szobám, kicsi, de nem börtön!”

Stréda Zoltán 12. B

A 11. D OSZTÁLY TANULMÁNYI KIRÁNDULÁSA ERDÉLYBE (2003. június 3-9.)

Osztályfőnök: Engel Mária, kísérő tanár: Bosnyák
Magdolna

Részletek egy diák útinaplójából:

....Nagyváradra érkezünk, megnéztük a székesegyházat, szép volt. Elmentünk belvárosi sétára. A város szép lenne, ha rendben tartanák. A Sebes-Körös volt a legszebb... Furcsaságok: a taxi felirat zöld, a kuka narancssárga, a rendőrség Daciával jár, mindenki a piroson kel át, lóval szántanak.

A Királyhágón a kilátás gyönyörű nem gondoltam volna, hogy Erdély ilyen gyönyörű.....Kicsit hosszú volt az út Kolozsvárig. Kolozsvár nem tetszik, túlzsúfolt. A polgármestermindent a román zászló színeivel festetett be....

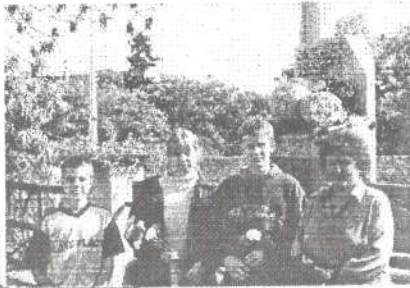
Marosvásárhely az eddigi legszebb város, amit láttam. A könyvtár érdekes volt, a Bolyai emlékmúzeum tanulságos.

.....A Gyilkos-tóhoz vezető út egyszerűen csodálatos, csak néztem és tátva maradt a szám. A tó szebb, mint a fényképen. A Békás szoros helyei lélegzetelállítóak....

.....Csíkszeredán megnéztük a Mikó-várban az Erdély élővilágát bemutató kiállítást.....

.....A Mohos-láp tényleg érdekes volt, mintha szivacson járnánk, a baj csak az volt, hogy előtte másfél órát kellett várni....A Szent Anna tóban jól fürödtem.....

Ünnepeink

Október 6. az Aradi vértanuk
útján

Babits- évforduló

Elsősavató

Nagyok (akik irányítják)
és kicsik (akik fogadalmat
tesznek nekik)

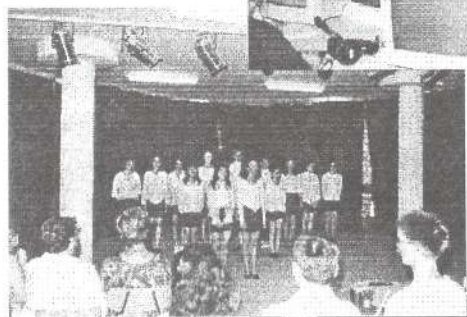
Közös éneklés

Vendégeink

Damme
(Németország)

Mezővári (Kárpátalja)

Egy kis zene...

Képek és muzsika

A Babits-induló
bemutatója előtt

...és közben.

Egészségünkre!
Projekt-nap

Környezetünkért úgy,
és így is!

Ezért, hogy szép legyen
a bőrünk...

Érettségi 2003

„De nehéz ez az írásbeli!
Megírhatná valaki helyettem!”

„Én csak mondom, és
mondom a magamét, ...
Ők meg kérdeznak.”

DIÁKJAINK MUNKÁIBÓL

CIVITAS- VERSENYEK

„Civil kezdeményezések programja” országos döntőjén első helyezés elért pályázat

Diákok az aktív közéletért, a polgári ismeretek és
készségek első magyarországi versenye

*A csapat tagjai: Álmos Tamás, Balázs Dóra, Priskin
Boglárka, Sümegi Bernadett 11. B*

Priskin Boglárka

Köszöntöm a zsűri tagjait és versenytársaimat!

Szeretném bemutatni a pécsi Babits Gyakorló
Gimnázium Skarabeusz csapatát és felkészítő tanárát,
Magasi András tanár urat! A csapat tagjai Balázs Dóra,
Álmos Tamás, Sümegi Bernadett, én pedig Priskin
Boglárka vagyok.

Mindannyian ugyanabból az osztályból jöttünk.

A projectmunka nemcsak sok új információ és
képesség birtokába jutatott bennünket, hanem
barátságunkat és összetartozásunkat is megerősítette.

Számunkra az ilyen típusú feladat nem volt
ismeretlen, mert iskolánkban hagyományai vannak ennek
a tevékenységnek idén pl: az egészséges életmód
témájában készítettünk osztályprojectet.

Tamás humora és szervezőkézsége, Berni
informatikatudása, Dóri gyakorlati érzéke és az én
rendszerességem jól kiegészítették egymást.

Balázs Dóra

A probléma bemutatása

Csapatunk a hajléktalanság témájával foglalkozott, és ahogy egyre jobban beleástuk magunkat a hajléktalanokat érintő problémákba, sajnos arra a következtetésre kellett jutnunk, hogy a költségvetés és az adományok mindössze a minimális ellátást teszik lehetővé.

Városunkban, Pécsen a több mint 800 hajléktalan és a további 4000 hajléktalanság peremén élő nagy terhet jelent a korlátozott kapacitással rendelkező hajléktalan ellátásnak.

Az egyik legsúlyosabb nehézséget továbbra is a hideg időszak jelenti, amikor a fagyhalál elkerülése érdekében talán még nagyobb szükség van a hajléktalanok meleg helyen való elszállásolására.

További problémát jelent az is, hogy sok hajléktalan–meglepő módon–meg van elégedve helyzetével és nem törekszik sorsának megváltoztatására. Továbbá a legtöbb hajléktalan nem rendelkezik versenyképes szakmával, ami nagyban hozzájárul a munkakeresés sikertelenségéhez.

Sajnos egyre nyilvánvalóbbá vált munkánk során az is, hogy az átlagemberek igenis előítéletesek a hajléktalanokkal szemben, ezt nagyban növeli az is, hogy közterületeken, buszokon, pályaudvarokon rendkívül sok – nem túl bizalomgerjesztő – hajléktalant látni, akik „nem megfelelően tiszták” és zavarják a többi ember biztonságérzetét.

Rendkívül jól illusztrálja szerintünk a hajléktalanok társadalmi nem elfogadottságát néhány

karikatúra, melyeket a Fedél nélkül, hajléktalan-lapból választottunk.

Továbbá talán az egyik legfontosabb dolog, amit mi is tapasztaltunk, hogy nagyon kevés azon helyek száma, ahová a hajléktalanok segítségért fordulhatnak, gondolok itt például a fertőtlenítő fürdőkre, nappali melegedőkre, valamint az éjszakai menedékhelyekre.

Készítettünk egy térképet is, melyen bejelöltük azokat a helyeket, ahová a hajléktalanok segítségért fordulhatnak Pécssett. Önök is láthatják, és mi is tapasztaltuk, hogy ez bizony nagyon kevés, és hogy nagyon nagy szükség lenne még hasonló helyek létrehozására.

Priskin Boglárka:

Információgyűjtés

Az információgyűjtés keretében négy, a hajléktalanokat ellátó szervezetnél jártunk.

Azt gondolnánk, a pécsi hajléktalan ellátást az önkormányzat végzi, de kiderült, az 1993/III. szociális törvény óta a TÁMASZ alapítvány látja el e feladatot társulási szerződés keretében, normatív támogatás ellenében. Ez az összeg jelenleg 24 m ft. Tudtuk meg Lőcsei Attila úrtól a TÁMASZ gondozási kp. vezetőjétől, aki mindenben készségesen segített nekünk. Pécssett kb. 800 hajléktalan van és 4000-en élnek a hajléktalansághoz közeli állapotban. A TÁMASZ egy egyedülállóan komplex intézményrendszert kezdett létrehozni: nappali melegedő, népkonyha, orvosi rendelő, fogászati rendelő, átmeneti szállás, éjszakai menhely. A legnagyobb kihívást a munkaerő és pénzhiánnyal való megbirkózás jelenti.

A TÁMASZON kívül a Katolikus Káritász naponta teajáratot üzemeltet. Mi is meggyőződhattünk arról, mennyire életmentő télen a meleg tea és a kenyér a hajléktalanoknak. Annak ellenére, hogy mi megfigyelőként voltunk jelen, furcsán néztek ránk, és kaptunk néhány élcelődő megjegyzést.

Dr. Nagy Ibolya, a Máltai Szeretetszolgálat orvosa tájékoztatott minket arról, hogy a szeretetszolgálat TB kártya nélküli orvosi ellátás, lelki gondozás és összejövetelek szervezése mellett egy fürdetőt is üzemeltet, ahol kimoshatják ruháikat és péksüteményt is kapnak. Minket is megdöbbsentett mennyire kis helyen, milyen sok embert látnak el. A Máltai Szeretetszolgálat nem kap normatív támogatást, németországi adományokból tartja fenn magát.

Az Önkormányzat civil referense, Véghegyi Erzsébet irányított bennünket dr. Sohár Endréhez, Pécs város népjóléti főosztályvezetőjéhez, aki a hajléktalan ellátást az önkormányzat nézőpontjából mutatta be. Az önkormányzat túlélő csomagokat, segélyeket oszt, ill. a hajléktalan ellátást pályázatokkal és kedvezményes ingatlanokkal segíti. Ilyen támogatásból épült a BAT ház. A megoldást a bővítésben és a foglalkoztatás kiterjesztésében látja.

Fontos megköszönni azoknak az embereknek a segítséget, akik nélkül e project nem jöhetett volna létre.

Álmos Tamás

Megoldási javaslat

A megoldási javaslat két fő irányvonalat követ. Az egyik, ami általunk, civilek, illetve a csapat tagjai által is kivitelezhető. Ezt majd később, az akciótervben részletezzük. A másik a probléma felszámolására tett

javaslat az illetékes szerveknek. Ez a terv 3. fő pont köré körvonalaázódik.

A rendszer legfontosabb hibáját abban látjuk, hogy elsősorban ellátásra, életben, valamint szinten tartásra helyezi a hangsúlyt a rehabilitáció helyett. Így aztán sokan a hajléktalanok közül is megelégszenek helyzetükkel, nem akarnak kitörni a helyzetükből. Ezen úgy lehetne segíteni, hogy (miként több EU-s országban példaként láthatjuk) az ellátást nem minden ellenszolgáltatás nélkül nyújtják. Az, aki bármilyen módon munkaképes, az bizonyos köz-, illetve társadalmi munkák (továbbá olyan mellékállások, mint például virágárus, stb....) végrehajtásának fejében kapja meg az ellátást, és szállást. Így motivációt adnak a hajléktalanoknak a munkára. Egy ilyen helyzetben a hajléktalanok nem kerülnek ki a társadalmi körforgásból, és ez nagyban hozzájárul ahhoz, hogy előbb utóbb saját lábukra álljanak ismét.

A rehabilitáció a mai helyzetében nagyon hatástalanul működik. Évente mindössze kettő vagy három embert tudnak csak visszahelyezni a stabil megélhetésbe! Már van egy hajléktalanokat foglalkoztató rehabilitációs központ (BAT ház). Ám ez igen szűkös, ennek jelentős bővítése szükséges, hogy minél több embert tudjanak foglalkoztatni.

Természetesen az is fontos, hogy magát az ellátást is kiszélesítsék, megnöveljék a befogadóképességet, és a higiéniai igényeket is nagyobb mértékben tudják kielégíteni. A hajléktalannak megnő a munkaszerzési esélye, ha ápolatlan, tiszta ruhában, egyenrangú emberként áll munkát keresni.

Összességében tehát a költségvetési források (amelyek eleve szűkek) átcsoportosítása a legfontosabb, amely az ellátás helyett a rehabilitációt tűzné ki legfontosabb feladatának. Így, lassan ugyan, de biztosan tudná csökkenteni a hajléktalan sorban lévő emberek számát. Ezzel reményt is adnának az ilyen helyzetben lévő embereknek arra, hogy van kiút. Ez az egyetlen megoldás (akármilyen hosszú távúnak is látszik). Teljesen soha nem lehet felszámolni a problémát, de így emberi sorsokat lehet megmenteni, és ezzel a megoldással, a munka révén a társadalom sem csak veszíteni, hanem nyerni is tud.

Sümege Bernadett

Az akcióterv

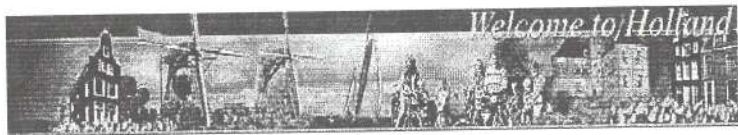
A megoldási javaslatból 2 általunk is megvalósítható ötletünket szeretném most bemutatni.

Először is az emberek hozzáállásán kell változtatni ahhoz, hogy érdemben segíteni tudjunk a hajléktalanokon. Kezdetben a fiatalság hajléktalanságról kialakult képét próbáljuk megváltoztatni azzal, hogy reális tájékoztatást nyújtunk számukra osztályfőnöki órák keretében a problémákról. Ezzel a célunk az előítéletek és érdektelenség csökkentése a hajléktalanokkal szemben, és a fiatalok számára reális információk közlése. Ha a hozzáállás megváltozik, nő a segítőkészség.

Célunk eléréséhez a témához kapcsolódó kérdőív kitöltésére kérünk fel néhány járókelőt a város forgalmas helyein. A kérdőívet kiértékeljük, és a tanulságokat megfogalmazzuk. A témához kapcsolódó előadást készítünk elő, kiválasztjuk az iskolákat, ahol egyeztetés

után előadásokat tartunk. Az előadások végén kilépő kártyákat íratunk a diákokkal, amelyeken a következő kérdésekre kérünk választ: Mi volt az a legfontosabb új információ, amit megtudtál a témáról? Változott a véleményed a témáról? A kilépőkártyák értékelése után további feladatokat fogalmazunk meg. Az utcai és iskolai tapasztalatok alapján összegző cikket írunk az iskolaújság számára, illetve osztályfőnöki órákon bemutatjuk a projektet.

A másik terület, ahol mindenképpen tenni lehetne és kellene, az a tisztálkodás kérdése. A hajléktalanok nagy problémája ugyanis az ápolatlanság. Ebből fakad az is, hogy ezek az emberek nem kapnak munkát. Ezért, illetve, mert jelenleg a városban működő ilyen jellegű intézmény kapacitása rendkívül kicsi, ezért is gondoltunk a Fürdető szolgáltatás kibővítésére. Erről a látványtervünk itt látható. A fürdető megvalósításához kitaláltunk egy tervet, ami tartalmazza pályázatok felmérését, szponzorok és támogatók keresését, a projekt közös megírását és a pályázat beadását. Később felvesszük a kapcsolatot az önkormányzat illetékes szakbizottságával, és ha elnyerjük a pályázatokat, akkor nekilátunk a munkának, amit a költségvetésünk alapján valósítanánk meg. Lakást keresnénk, amit bebútoroznánk és lakásfelszerelési eszközökkel, berendeznénk, utána szakembereket bíznanak meg a felmerülő munkák ellátására. Miután elkészül a fürdető, szakképzett munkásokat keresnénk a fürdetővel kapcsolatos teendők ellátására és a fürdető vezetésére. Majd a hivatalos megnyitó keretében megköszönnénk a szponzorok és minden más segítő segítségét.

Oké Európa csapatverseny: 12.e

A feladat Hollandia bemutatása

*Köszönjük, hogy az OKÉ Európa Tours-t választotta –
ígérjük csodálatos élményekkel fog hazatérni!*

Először egy kis információ az országról:

Hollandia területének több mint a fele tengerszint alatt fekszik, ezért a hollandok „mélyföldnek” (Nederland) nevezik országukat.

Az ország területe a Dunántúl kiterjedésének felel meg. Az ország lakossága kb 16 millió fő. Ezzel a föld legsűrűbben lakott országa. A hollandok 90%-a városokban, illetve azok vonzáskörzetében él. A települések szinte összeérnek, a helységnévtáblák jelzik, hogy már egy másik településen járunk.

Az ország az Északi-tenger partján terül el, keletről Németország, délről Belgium határolja. Területének kétharmada áll művelés alatt, és 9%-a, mintegy 3700km² folyókkal, tavakkal, beltengerekkel borított vízfelület.

A tengerszint alatti területek nagy részét az évszázadok alatt a tengertől hódították el az ország lakói. Ma természetes és mesterséges gátakkal védik. Hollandiát nyugatról évszázadokon át fenyegette, és sokszor el is árasztotta a tenger. A nagy árvizek hatalmas pénzüsszegeket, emberi szervezőkészséget és technikai eszközöket igényeltek.

Az ország időjárása igen változékony, csapadékos és szeles. A tengerpartok laza talaja teszi lehetővé a hagymás növények termesztését, amely ma ipari szinten történik. Legismertebb a tulipán, mely az ország jelképévé vált. A virág hagymája eredetileg Törökországból először Angliába érkezett, ott is nagy feltűnést keltett, de hagyománya és kultúrája Hollandiában teljesedett ki. Bolenstreck, Haarlem és Amszterdam környéke a leghíresebb tulipántermesztő vidékek.

Húsvét táján a Lisse melletti Keukenhof a tulipán-kiállítás színhelye, ahol több száz hektáron gyönyörködhetünk e csodálatos virágban.

Hollandia és az Európai Unió

Hollandia a 20. században mindkét nagy háborúban semleges maradt, ez azonban nem gátolta meg a németeket, hogy megszállják az országot; e tapasztalatból kiindulva a földrajzilag, politikailag és gazdaságilag egyértelműen a nyugati világhoz tartozó ország Európa kettéválásakor, 1948-49-ben feladta semlegességét, és az alapítók között csatlakozott az Észak-Atlanti Szövetséghez, a NATO-hoz.

1951-ben Hollandia ugyancsak az alapítók közé tartozott a Franciaország, Németország, Olaszország és a Benelux-országok másik két tagjának részvételével megalakított Európai Szén- és Acélközösségben, amely a nyugat-európai integráció alapját vetette meg. Ugyanez a hat ország írta alá néhány évvel később, 1957-ben, Rómában az Európai Gazdasági Közösséget (EGK) és az Európai Atomenergiái Közösséget (Euratom) megalakító Római Szerződéseket. Az EGK szerződéssel létrehozott vámunió a korábban megalakult Benelux vámunió kedvező tapasztalataira is épített, amikor útjára indult. A szerződés alapján néhány év alatt létrejött a vámunió, amihez közös vámhatár, közös mezőgazdasági politika és kereskedelempolitika is társult,

kiépült a Közös Piac, majd az egyre mélyülő és bővülő nyugat-európai integráció, az Európai Közösségek. A nyersanyagforrásként és felvevő piacként is egyaránt fontos korábbi gyarmatbirodalom elvesztésével a modern és gyorsan növekvő holland gazdaság a nyugat-európai integráció keretében talált magának új és biztos piacokat, s ez nagyban hozzájárult fejlődése fenntartásához és meggyorsításához.

Az EK-ban, illetve az EU-ban Hollandia mindig tevékenyen részt vett a közös politika alakításában, mint a nemzetek fölötti intézmények támogatója. 1972-73-ban holland politikus, a közös mezőgazdasági politikát –a Zöld Európát– kidolgozó Sicco Mansholt állhatott az EK "kormányaként" működő Európai Bizottság élén.

1992 második felében Hollandia töltötte be a soros elnökséget, mely egy igen fontos időszak az Európai Közösségekben: ekkor tárgyalták meg és írták alá az Európai Uniót kialakító Maastrichti Szerződést.

1997 májusában Bill Clinton amerikai elnök látogatást tett Hollandiában a Marshall-terv ötvenedik évfordulója alkalmából, és néhány hónappal később, júniusban aláírták az Európai Unió újabb alapokmányát, az Amszterdami Szerződést.

Hágában található az ENSZ nemzetközi bírósága, ahol Magyarországnak 1997-ben volt tárgyalása a Bős-Nagymarosi vízlépcsőrendszer ügyében. Ez az ügy azért rendkívüli, mert ekkor tartott először helyszíni szemlét a bíróság.

SZEMELVÉNYEK A 2002-2003. ÉVI BABITS DIÁKKÖRI PÁLYAMUNKÁKBÓL

Angol nyelv

Álmos Tamás 11. B: Memories of a Dream

I was sitting at this café, on a lone, Sunday morning, sipping into my morning cappuccino, chasing wild thoughts that entered my mind. I lived a life of my own, and a peaceful life. I kept my opinions to myself, and to my morning cappuccinos. It was on this morning I recognized a figure from my past. My past, which I willed to forget. I had a weird feeling rushing down my spine, I didn't know whether I was glad, or surprised. It has been a while since I last saw her. I was stunned by the surprise on seeing her after all that time. How much? Twenty, thirty years? Yes, defiantly a long time. Wonder how she even recognized me. I have changed a lot since Africa. But she has just stayed the same. As if we would have just been in the same camp, rushing amongst the tents. But I was just in a café, drinking my cappuccino, and smoking my cigarette.

She walked up to my table, and said hello. I still thought I was staring at a ghostly figure. I couldn't really believe that she was standing there, in front of me, in a café. I simply couldn't. Then I started remembering. The memories that I tried to forget. The tents, the children, the mothers crying. It all came back. But a lot has changed since then, I started a new life, a life of comfort, a life of morning cappuccino's and cigarettes. A normal life, in this abnormal world. But the ghost brought back the burden of remembering. She sat down and once I got over my first surprise, we started talking. And I began confronting my memories.

I was different back then. I remember myself arriving to the camp. Young and full of hope, with a will to help. I

remember seeing her, always busy with „her” children. She was a bright light in all that darkness. With her smile, her endless energy. I remember her, showing me my tent, telling me how everything goes, just as if I were some tourist or something. Just as it would be some holiday park. But I was no tourist. And it was no holiday park. And there it all began.

The waking up on mortar fire, and children crying. Waking on hurrying footsteps. Always running. Running from something one can never see. The fear. The fear of not getting to where one is running. Oh yes, we were safe in the camp. But what kind of safety was that? A safety of barbed wire, blue helmets, a safety of fear. She never showed fear. But by the end, I had realized that it was her, who was most afraid amongst us all. But she was never afraid for herself. But afraid for others. I barely saw her sleep. As if she never slept. I never saw her cry. As if she never cried. But I knew she did. She always did. You don't need tears to cry. You can cry inside, and that is what hurts the most. When you can't shed a tear, even when you want to. She couldn't. She never could.

As we talked, I asked whether I can invite her for a cappuccino, or anything. But she only asked for a cigarette. I never saw her smoke. It was so alien to her. As she took a smoke, as the tobacco burned on the end of the cigarette, as if she was slowly dying away. She talked about her family, her trip back home, the new buildings in the city, but she didn't speak of the tents. She didn't talk about the children she adored so much. I felt some sort of pressure in her, as she tried to talk. We talked as if that twenty some years haven't been at all. Just as if we met only a week ago, and nothing important has happened since. She tried talking smoothly, but I could see she was fighting with her thoughts. As if she was in front of a jury. As if she held a sin. We talked, and I ran out of cigarettes. I bought that pack that morning. I bought another, and ordered a martini for us. She once told me it was her favorite, and I once made a promise to her to invite her for a

drink once everything will be over. She then replied to me that it shall never be over. I didn't know back then that she was right. Funny how people remember small things thought to have been long forgotten. „I see you haven't forgotten!“, she said on the sight of the two martini's. I saw a smile on her face, but I knew that I have stepped back twenty years with those two martinis. I waited for her to start. I knew she would. She had to.

I spent two years amongst those tents. I was young, and idealistic. I thought I can do something for a better world. But those two years have changed me. It was easy to think about so noble things. It was easy to go. I thought I was prepared. I saw it in the magazines. I saw it in the news. But you can't feel those smells. You can't hold that dead man. You can't see the blood, and most of all, you can't feel the pain. I remember her laughing when I asked her for the first time, what I can help. She stopped for a moment, and laughed. Not an ironic, but a heartfelt laugh, the one that makes you feel good, even though you realize you have said something stupid. She always had laughter that came from the heart. After two years, I understood that very first laugh. That very first look in her eyes. The look, which talked. And I realized that what I had asked was dumb. That's where it all began. That desperate look.

I looked in her eyes now, through the smoke of the cigarette. It was a broken look. She took a deep smoke, and she began. She didn't talk to me as a long not seen friend, but as if I were to judge her. I didn't understand. She talked, and I lighted another cigarette. I took another sip of martini. And I listened. She talked of things I thought I had left behind. She talked about feelings I have long not felt. She talked of pictures which have long burned out of my mind. And I saw myself amongst those white tents again. I could feel the smell again. I could see the blood again. But I couldn't see her, rushing amongst the tents. I could hear the cries. I could hear

the mortars. I could see the children. Her children. I could hear the guns, and I could hear the screams. But I couldn't see her. I could see the tears. I could feel the pain, but not her pain. I could see the tents fly apart. I could see the children. But they weren't her children any more. They weren't children any more. They became pictures in a magazine. They became news on the TV screen. „*Another red cross camp bombed by rebel guerillas.*”. They became numbers on a sheet of paper. But still I couldn't see her. And it was then that I have realized what that look meant. I couldn't see her, because she wasn't there. She went to get supplies, she said. It was her day to go. She didn't choose. I saw the tragedy in her eyes. I saw the ruins of a life in those eyes. I saw the invisible scars on her heart. I saw the pain that no one can ever realize. And then, for the first time, I saw tears. Tears, I thought I will never see in those eyes. She quickly turned away, and cleared them off, saying it's because of the smoke. Like a foolish little girl, trying to hide her feelings. I tried to understand her tragedy, but I knew I couldn't. I told her it wasn't her fault, and she couldn't have done anything to stop it from happening. I knew that meant nothing to her. I knew, that many people had told her that. I knew she will never forgive herself the sin she has never committed.

She said she had to catch a train, she was going home. I knew she didn't have a home. She lost her home. She said she worked as a library assistant. She also said she liked it. I knew she didn't. But I knew she wanted me to believe it. It is sad to see the best people brake, when the worst don't even care. I felt a sense of unfairness in life. Something I felt twenty years ago, when I first entered the camp. I felt Africa pushing down on me. I saw myself, as I have seen myself twenty years ago, but feeling the pain of helplessness. I started walking down the street; it was dark, dark as Africa once was. Dark as hell. I lighted my last cigarette, took a deep smoke, and shed my last tears.

Kékes Balázs 11.B: Endless Winter

Do you know what it feels like to be broken in two?

When everytime I try to talk I get ignored by you

I'm the Sun, and when I come up I try to light up the day

But I never see the stars... why is it this way?

Sometimes I make you hot, and sometimes I can kill

But in these cold days, clouds stand against my will

Looks like I wanted you so much, I've even got you burned

Feels like the hands of fortune have turned

But how would you survive without me?

Frozen without love, that's how you would be
And I think you need me to play your little games

Maybe with me you can go by these days

Unless you don't want me, I'll stay

Healing your hurts with my rays

I come in the morning, and I go away at the end of the day

Tell me, what can I do to wipe those tears off your face

Go on, ignore me, just like you always do

But baby, please, just give me a smile

Fuel these reactions in me, until the day I die

Don't let the cold win this fight

Krucsó Mariann 9. D: A gyorsételek kihívása

Az iskolaév elkezdődött és mindenki siet a dolga után. Bekapunk egy sült csirkét fociedzés után, burritót tenisz előtt, hot-dogot a játék alatt, hamburgert és sült krumplit – talán pizzát – hazafele. Meg tudnánk-e lenni egy hétig gyorsételek nélkül?

„Belépve a kedvenc gyorséttermedbe és megérzed a só és az olaj szinte ellenállhatatlan illatát”, mondja Joan Carter, RD, táplálkozási oktató a houstoni Baylor Főiskoláról.

„Imádom a sült krumplit” mondja Chyntina Sass, RD, a Dél-Floridai Egyetem dietetikusa. Senkit nem lehet kényszeríteni, hogy lemondjon erről. Egyszerűen lehetetlen.

Nézzünk szembe vele, a gyorsételek rohanó életünk részei, még azoknál is, akiknek táplálkozással kapcsolatos a munkájuk. Ez egy kihívás, hogy megpróbáljuk feladni a kényelmet. Erősebben kéne próbálkoznunk?

Nézzünk szembe a kihívással

Tény, hogy a gyorsételek nehezen illeszthetők a diétába. „Mennyit számít, hogy mit eszel egy nap, vagy pár nap alatt,” mondja Sass, az Amerikai Dietetikus Szövetség (ADA) szóvivője.

„A táplálkozás nem mindent vagy semmit: az egyensúly a fontos,” mondja.

A tipikus gyorsételek: szendvics, sült krumpli és üdítő italok. De kiegyensúlyozhatók a következőkkel:

- Válassz kis adag krumplit és ásványvizet – hagyd a csudába a nagy adag menüket. Tehát, nuggets vagy grillcsirke a burger helyett. Hagyd el a zsemlét – nincs rá szükség.

- Ejtsd útba az élelmiszerboltot a gyorsétterem után. Kiválóan megfelelnek az ott kapható mosott zöldségek és gyümölcsök: bóbirepa, kicsi banán, alma. Nyáron kiadós a cseresznye, szőlő, Csak mosd meg, és eszegesd.
- Tarts magadnál szárított gyümölcsöt: szárított fügét, datolyát, citrom vagy cseresznye ízesítésű szilvát, barackot, körtét, cseresznyét vagy áfonyát.

Az idegen népek ételei – mint a kínai, thai, indiai – könnyebbek és sokkal gazdagabbak zöldségekben, több tápanyagot és energiát biztosítanak, mint a barbecue és a burger.

„Minden a kompromisszumról szól – az elhatározásról, hogy miről vagy hajlandó lemondani, vagy mit teszel az egyensúly megtartása érdekében. A józan mértékletesség filozófiáját kellene mindig követnünk. Persze ez egyáltalán nem lehetséges. Egész évben rohanunk. Nem tudja mindenki biztosítani az egészséges étkezés lehetőségét.”

„Az evés maga nem jelenti azt, hogy tökéletesen táplálkozóvá válunk” – mondja Sass.

A különbséget a testedzés jelenti

Ha egy hatalmas adag sültkrumpli megszólít, gyerünk, egyszer élvezd, mondja Carter, aki szintén ADA szóvivő.

„Az élet túl rövid. Egyébként senki sem ébred egyik reggel arra, hogy 600 vagy 300 font lett a súlya. Mint ahogy egy napi edzés sem tesz Schwarzeneggerré senkit. Nem egyetlen nap, egyetlen adag okozza az elhízást”.

De ne feledkezzünk meg arról sem, hogy minden összeadódik.

Egy tanulmány olyan emberekről számol be, akik fogytak, és a súlyukat öt éven át megtartották, napi 400 kalóriát testedzéssel égettek el. Napi 4 mérföldet gyalogoltak. Mindezt megszállottan kellett végezniük, mert nem mindegyikük rendelkezett tökéletes anyagcserével. A legtöbb ember számára a négy mérföld megtétele egy órába telt.

A testgyakorlás jó módszer a kínzó vágy enyhítésére. „Ha valaki tudatában van annak, hogy milyen nehéz elégetni a fölösleges kalóriákat és minél aktívabbá válik, annál könnyebben mondja, hogy a kis krumpli elég,” mondja Carter.

Füge Kata 10. B: Remember Crazyiness

The sound of the music can touch his ears, but not his brain. He is reading a newspaper. The headline says: '*Remember crazyiness*'. He doesn't continue reading. The newspaper is still in his hands, but these words... He's not interested in the article anymore. Last night comes into his mind. He was sitting in a bar, next to a whisky, and he was watching the people around him...

There was this girl. Surrounded by many people, nobody even glanced at her. ('Although she doesn't look bad!' – HE thought) All those others were laughing, but HE saw in her eyes that she was wanted to be at another place. Maybe with others. Then she was asked whether she wanted something to drink. She saw that everybody was staring at her, while they were laughing at the last joke. She forced a confused smile on her face and asked for a beer. This confused smile was on her face for long more – HE noticed.

Someone else. An old black man, with dreadlocked hair. A suitcase was next to him. HE thought that he had arrived back from a long journey, but he had nowhere to go. The waiter went to him, and HE heard these words: 'Excuse me Sir, you've been sitting next to this cup of coffee for two hours. Would you please drink it and leave?!' 'OK. Now go away!' HE was laughing inside: 'A traveller artist...' HE thought 'maybe a painter...an impressionist. The one who is painting impressions!'

Then he saw a person HE knew. Or actually HE had known. They had been something like friends long ago, or maybe in another life, because in this place HE felt like they were worlds apart. He was staring at him. His

eyes were conspicuous. He recognised fear in them. It was not the kind of fear that you feel about a gun...it was the fear that you feel when you are afraid of betraying yourself – HE thought.

- Another whisky? – asked the waiter.
- No thanks! How much is this? – HE replied.
- Two pounds.
- Thanks! – HE put down 10 pounds and left.

The waiter was amazed, when he saw the banknote. But even more so, when he saw the untouched glass...

Lukácsi László 10. B: Five Haikus About Us

Walking down the street
There is so much garbage that
You can't see your feet.

Don't you feel sorry?
We are killing our planet:
This is our story.

Playing with the knife...
Sugar, fat an' alcohol:
Our distorted life.

It's true. Ain't it fun!
Living with the danger and
Laughing all the time.

We are living well
In our Heaven, but we are
Running to the Hell.

Kiss Imre 11. D: Teljes útmutató a testépítés elkezdéséhez

Bill Geiger, Larry Shackelford: Muscle & Fitness
Magazin

Egy testépítő program elkezdése megrázó élmény lehet. Elmész a helyi edzőterembe, ahol csak félelmetes, nagykarú férfiakat és sovány, izmos nőket látsz, akik elszántan edzenek. Körülnézel, és elképedsz a hatalmas mennyiségű felszerelés láttán. Hogy is működik az egész? Még a nyelvezet is úgy tűnik, mintha idegen nyelv lenne: edzőpartner, terhelésfokozás elve, vádli, ismétlési szám, periodicitás, stb. Huh! Segíthet, ha emlékeztetünk rá, hogy még Arnold Schwarzeneggernek, talán minden idők legnagyobb testépítőjének, is volt egy első napja a stúdióban? Valójában mindegyikünknek volt!

A kezdet:

Nagyszerű - elhatároztad, hogy kipróbálsz a testépítést. Talán tömeget akarsz felszedni, meg akarod erősíteni a felsőtestedet, vagy le akarsz fogyni; mindezek lehetségesek kemény tréninggel. Bármilyen legyen is az ok, hogy elkezdjed (és feltétlenül rögzíteni kell magadban a céljaidat és a reális elvárásaidat, arról, hogy mit akarsz elérni a közeli és távoli jövőben), követned kell egy világosan meghatározott programot.

Ne várj tőlünk biztos sikert; mondhatjuk, hogy néhány edzési módszer eredményesebb és jobb a többinél, de semelyik sem csodaszer. A mi szerepünk az, hogy tanítsunk és vezessünk az első három hónapon át,

ezután egy fokkal feljebb tudsz lépni, és ki tudod alakítani a saját módszeredet, amely megfelel az igényeidnek.

Létezik olyan program, ami mindenkinek megfelelő? Nem. Tényleg azt vártad, hogy ugyanaz a gyakorlatsor megfelel a főiskolás kosárlabdázó lánynak, aki dominánsabb megjelenést akar elérni a pályán, a 45 éves üzletembernek, aki meg akarja erősíteni a testét, javítani akarja az egészségét és a fiatal férfinak, akit a versenyszerű testépítés érdekel? Mindenkinek, aki edz, mások a motivációi, vágyai és genetikai adottságai, továbbá kinek-kinek magának kell összeállítania egy egyéni programot. Ez tényleg nem olyan nehéz. Azonban mielőtt elkezdenéd, a következő pontokat ajánljuk, fontold meg.

1. *Kérdezd meg az orvosodat*, ha 40 éves, vagy annál idősebb vagy, netalán korábban valamilyen sérülésed volt.

2. *Légy reális, de optimista*. Állapítsd meg a jelenlegi kondíciódat, és hogy hol akarsz lenni három hónap, egy év, öt év múlva. Ne felejtsd el a céljaidat és azt, hogy hogy fogod elérni őket.

3. *Adj magadnak három hónapot* mielőtt bármilyen ítéletet hoznál. Az igazság az, hogy talán egy kicsit türelmetlen vagy, de tested formálásához idő kell. A változások idővel növekednek, de három hónap már elég hosszú, hogy jelentős testi fejlődést vegyél észre. Kitartás és elszántság jellemez minden sikeres testépítőt. Téged is?

Amikor valaki gyúrni akar, el kell döntenie, hogy fel akar-e szedni egy nagy adag zsírt néhány új izomszövet mellett, vagy sovány izmot akar korlátozott

zsírfelhalmozódással. A kézenfekvő válasz a kérdésre az, hogy az embernek kerülnie kell az extra zsírlerakódásokat, mert ezek gátolják az izmok gyarapodását. Mikor plusz testzsír rakódik le, gyakran a szívérrendszer hatékonyságának csökkenésével jár együtt, aminek káros hatása lehet a testedzésedre és a regenerálódásodra! A hormonháztartást is gyakran megzavarja a jelentős zsírszintemelkedés; ez a vérsavónak (a vér egy alkotórésze) a tesztoszteron szintjében csökkenést eredményez, ami aligha kívánatos annak, aki gyúrni próbál. Ennek elkerülése érdekében szükséges, hogy a megfelelő lépéseket megtedd.

Kustos Bálint 11.B: Mafia

/regényrészlet/

"We then that are strong ought to bear
the infirmities of the weak and not to
please ourselves"

Romans 15:1

Prologue

The waves were crashing loudly when they reached the huge rocks alongside the seashore, mixed up with the sound of seagulls. Up above the cliff there was an old, rusty lighthouse, with worn down white painting. A deep green pickup truck rolled down along the dusty road, leaving tan clouds behind. One of the birds flew off when the truck stopped, and soared towards the city, which laid nearly. First she reached the suburban region, gliding above the nice houses with beautiful gardens. The richer people lived there, and did their daily jobs.

The gull flew away over a white, plain church, and then entered the downtown. The roads were much crowded, so as the pavements. The clean, fresh air turned to smoke down there. Trains rushed above the streets on the horse tramways. The frames were dirty and

full of rust. The bird turned left just to get next to the Wine River, which had got it's firth with the city around it. Black smoke poured out from a steamer. Big red letters said it's name: "Lost Heaven Queen". The gull took a sharp turn and flew across the northern bridge, the biggest bridge amongst all that connected the three part of Lost Heaven. To west there laid Little Italy, to east the Down Town and Oakwood, the aristocratic part of the town, and they've got the Central Island between them, embraced by the two main stream of the river. Leaving the bridge, she started to follow a train, then landed on some bars at the station called "Giulliano Street".

Only one man got off the train. He wore a long black coat, light brown hat and a white swing with a red tie. He must have been in his thirties, with anxiety reflecting in his blue eyes. The man slowly walked down the corridor, crossed a street, and then calmly entered into a restaurant. Inside there were many people, talking, eating, or serving others. Though it was about noon some flames were dancing inside the fireplace, giving a peaceful feeling to the place. Strong scent of cigars hit the

nose of the guy, when entered. He walked next to a man in plain clothes, blue trousers and striped shirt, sitting and smoking at a table.

"Detective Norman ?" asked the guy with the coat. "Can I join you ?" The detective bowed his head, so the stranger put his coat on a rack, then sat in front of the officer.

"Sorry for the delay, but I didn't want anybody seein' me, if you know what I mean." apologized the chap. A waitress came and asked him for order.

"What can I get you ?"

"Just a coffee."

"Coming right up." smiled the lady.

"Get to the point Mister..." said the detective not too kindly.

"Angelo. Tommy Angelo." Tom replied. The detective took off a notebook and a pen from his bag, and put them on the table.

"It's not my habit to sit with people like you" Norman said with a pathetic stress in his voice.

"Gotta business proposition for you, detective." Tom tried to calm him down.

"I ain't no businessman. And even if I were, I wouldn't be doin' business with the likes of you." the officer said sharply again.

Now Tom wanted to strike back.

"I don't usually do business with your kind either, but this is a bit of a strange deal. Good for you and your superiors, and good for me." Angelo told.

The officer got curious, at least he started to listen more carefully.

"It concerns a certain kind of trade." Tommy went along.

"Trade... ?" Norman asked surprised.

"Well. Let's just say that I hold a high position in a not so legal organization. It's just the kind of organization people such as yourself would like to know a lot about." here he lowered his voiced, because the waitress drew near. "And I, on the other hand, for certain reasons, don't want..."

"You coffee sir." arrived the lady

"Thanks." Tom answered.

The woman left to serve other customers

"I have my own personal reasons why I don't want to be associated with this organization. It ain't too easy to leave this kind of business, if you know what I mean." Tom continued sadly.

"I think I know where you're coming from." Norman noted. "You'll get a

bullet in your head, if you don't disappear quickly, right ?"

"That's not the only reason." Tom made excuses. "Got any kids, detective? I've got a wife and daughter. I don't want them to have any problems because of me."

"Yeah? I ain't gonna hand out any protection for some wop crook. You should've thought about them kids before, 'coz I..."

"Sure, sure... listen." Tom cut him. "I don't want something for nothing. So here's the deal: Does the name Salieri mean anything to you ?"

The officer's eyes spread wide open, and breathed heavily after hearing the name of the most infamous gangster. He leant forward.

"Salieri?! It damn well does! You've got something in common with him?" Norman asked quickly.

"You could say that. I've worked for him for several years. Now he wants to rub me out. If you protect my family, I tell you everything. Names, dates, accounts, everything. Enough to put him away for a life." Tom presented the deal.

"I ain't Santa Claus." the detective couldn't believe his ears "If I go to the chief with this, I need to know everything that you know, and I have

to be sure that you'll testify in court." the detective cautioned Tom.

"Sure. If you ain't in hurry, I'll tell you my whole story, and all the deals I've worked on over the years."

"Okay, I've got time, and I'm listening..." Norman agreed.

"It all started in 1930." Tom began.

"Oh, so it's almost eight years ago."

As Tommy went on, the hole story appeared like a vision in front of his mental eyes.

Német nyelv

Hunyadi Edit 9. B: Német fordítás

A szingli-háztartás

Így juthatnak hozzá vitaminjaikhoz

Aki egyedül él, nem túl sok időt szán a főzésre. Ennek ellenére nem szabad könnyelműen venni a vitaminok és az ásványi anyagok szervezetbe juttatását.

Válása óta Herbert O. (37) sok mindent megváltoztatott az életében – más egyebek között a táplálkozását is. Régebben alig volt gondja a háztartásra. A felesége gondoskodott arról, hogy az egész családnak naponta teljes értékű ételeket tegyen az asztalra.

Manapság már a kantinok (gyorsbüfék), vendéglők és a készételek gondoskodnak a jóllakottságáról.

Herbert O. a szingliknek azon csoportjához tartozik, amelynek aránya különösen a 25-45 évesek körében a nyolcvanas évek közepétől emelkedik. A németországi háztartások 35%-a egyedállóként él vagy gazdálkodik. A nagyvárosokban máris minden második szingli-háztartás. Az egyedülálló életforma gyakran nem átmeneti állapot a házasságkötésig, hanem tudatosan választott életforma.

A szingli-konyhát gyors konyhának nevezik

A szingli-háztartásban másképp történik a bevásárlás, a főzés, az evés. A túlnyomó többségben dolgozó egyedülállók számára egyszerűbb lett a bevásárlás az üzletek hosszabb nyitva tartása miatt. De még mindig gyakran okoz nehézséget az, hogy kis

csomagú élelmiszereket kaphassanak. Az ipar csak lassan áll át az új irányvonalra. A szinglik gyakrabban járnak el enni, a kényelem mellett arra is számítva, hogy eközben összejöhetnek más emberekkel. A szinglik kevés időt szánnak az ételek elkészítésére, az étlapjukon alig találni bonyolultabb fogásokat.

Jellemző módon egy ideje jött egy felfogás, az „Agglegény-skorbut” a sajtón keresztül – csodaként feltüntetve –, hogy az egyedül élők az étkezési szokásaik alapján vitaminokkal gyakran ellátottak. Még ha az egyszemélyes-háztartásban másként is főznek, mint a családban, nem szükségszerű, hogy a szingli-konyha kevésbé egészséges legyen.

Egy, az egyszemélyes-háztartások fogyasztói szokásairól folytatott tanulmány mindenesetre meglepő eredményre vezetett: eszerint a szinglik viszonylag kevészer nyúlnak a készételekhez. A női szinglik 75%-a bevásárláskor előnyben részesíti a friss árukat, a férfi egyedülállók között ez 65%. A női szinglik gyakrabban vásárolnak gyümölcsöt, zöldséget, halat, eközben a férfiak bevásárlási listáján többször van kolbász- és húsféleség. Tehát rájuk értendő az „Agglegény-skorbut”.

Kantinétkezések: a melegen tartás föléli a vitaminokat

A gyakoribb kantinban és vendéglőben történő étkezés is megkurtíthatja a vitamin szervezetbe jutását, ha nem a tudatos ételválasztás és teljes értékű köztes étkezések az irányadók. Sok kantinban veszik figyelembe a modern táplálkozási elméletekről szóló ismereteket, a salátákból és zöldségekből gazdag a kínálatuk, de nem mindenütt ez a jellemző. Ehhez jön még, hogy az ételek melegen tartása vitaminvesztéssel fenyeget. A nagy

konyhákban elterjedt szokás a salátákra vizet eresztetni, ez csökkenti a C-vitamin tartalmát. Így a fejessaláta 15 perces felvizezéssel a vitamintartalmának 30%-át máris elveszíti. Egyes életviteli szokások, amelyek éppen a 25-45 év között dolgozók csoportjában terjedtek el, hozzájárulhatnak ahhoz, hogy a szinglik a vitaminok tekintetében nincsenek optimálisan ellátva. Mindenek előtt azok a nők, akik dohányoznak, tablettákat szednek (fogamzásgátlót) és gyakran diétáznak, ők a veszélyeztetettek.

A cigaretta, mint kimondott vitaminrabló

A szingli nők gyakrabban nyúlnak a cigaretta után, mint nem egyedül élő azonos nemű társaik: egy adott korcsoporton belül a szingli nők közül csak minden harmadik dohányos. A dohányzás egyértelműen C vitaminrabló, ezt már régóta tudjuk. Az újabb tanulmányok megállapítják, hogy a B₂, B₆, B₁₂ vitaminokat és a folsavakat éppen a cigarettázás emésztí fel. Ezeknek a vitaminoknak a vérbeni koncentrációja (jelenléte) annyival alacsonyabb, amennyivel több cigarettát elszív az ember. Ez a tény a nőknél még erősebben észlelhető, mint a férfiaknál.

Fitt, karcsú és sportos – ez az image tartozik manapság a legjobb éveiben levő munkájában sikeres szinglihez. Különösen a nők kísérik meg a megfelelőst ennek a kívánságnak az állandóan változó diétákkal. Többnyire csak rövid időre szabadulnak meg a kilóiktól. Az egyoldalú diétákkal nem ésszerű étvágyelnyomást érünk el, a vitamin- és ásványi anyag ellátás rövidülhet meg. Egy 1600 kalória alatti kalóriaszegény

táplálkozáskor a vitaminszükséglet fedezése csupán a táplálékkal nehezen megvalósítható. Ez nem vonatkozik azokra a diétákra, amelyek megfelelő mennyiségű vitamin- és ásványi anyag hozzáadással egészülnek ki, így a tápanyagtartalomban nem hoznak hosszan tartó változást.

A tabletták is befolyásolják az anyagcsere és a tápanyag-hasznosítási folyamatokat. Ekkor a B vitamincsoport, a C-vitamin és az E-vitamin felszívódása sérülhet. Ilyen esetekben tartalmazhat egy multivitamin-készítmény táplálék-kiegészítőt, egyidejűleg ásványi anyagokat és nyomelemeket is. Ezzel megelőzhető a baj. Még jobb, természetesen, ha abbahagyjuk a dohányzást, és friss, teljes értékű étkezésre ügyelünk – még fogyókúrákor is.

Legfrissebb tippek a szingli-konyhák számára

- Vásárláskor, tároláskor, elkészítésnél ügyeljünk arra, hogy a vitamin- és tápanyagveszteség kicsi legyen. Vegyenek inkább hetente többször gyümölcsöt és zöldséget ahelyett, hogy azt a hűtőszekrényben sokáig tárolnák. Különösen a C-vitamin veszteség jelentős a hosszú tárolásnál.
- Hűtőszekrényük mélyhűtője 3 csillagos legyen. Sok ételt kis adagokban lehet lefagyasztani anélkül, hogy veszítenének értékükből.
- A friss gyógynövények változatosságot és vitamint varázsolnak az asztalra. Ha az ablakpárkányon magunk neveljük őket, akkor mindig friss és megfelelő mennyiséget szedhetünk. Ha úgy vásároljuk a gyógynövényeket, akkor azt kis

mennyiségben vegyük, s jól lezárva a hűtőszekrényben tároljuk. A friss gyógynövényeket mossuk meg, vágjuk össze, s adagonként fagyasszuk le.

- Az ételeket lehetőség szerint frissen készítjük el. Már a tervezésnél figyeljen arra, hogy egy nagyobb adagot lefagyaszthat-e vagy a további feldolgozásnál vitaminhiány lehetséges-e. Főzzön meg például egy karfiolt, s készítsen a másik feléből egy salátát a következő napra. Ezzel nem csak időt takarít meg. Bevásárláskor nagyobb adagot is megvehet egyszerre.
- Friss gyümölcs legyen mindig otthon – egy vitaminingazdag köztes étkezéshez vagy desszertnek.

Sümege Bernadett 11. B: Anorexia a sportolóknál

Növekszik az étkezési zavarokban szenvedők száma a sportolók körében, különösen azok között, akik olyan sportot űznek, ahol nagy nyomás nehezedik a sportolókra, hogy vékonyak legyenek. Olyan sportágakban, mint például a torna, műkorcsolyázás, tánc és szinkronúszás, az étkezési problémákkal küzdők száma sokkal nagyobb százalékot mutat, mint olyan sportágaknál, mint a kosárlabda, síelés és a röplabda. Egy 1992-es kutatás szerint, amelyet az amerikai Sportorvosi College végzett, étkezési zavarai vannak a tornászok és műkorcsolyázók 62%-ának.

Híres tornászok, mint Kathy Johnson, Nadia Comaneci és Cathy Rigby-nek önként vallották be, hogy étkezési zavarokkal küzdek. Az 1972-es olimpián részt vevő Cathy Rigby 12 évig anorexiája és bulémiája volt. Ennek következtében kétszer is leállt a szív működése.

Nagyon sok női atléta éhezik annak érdekében, hogy vékony legyen, és így az edzőknek és bírónak megfeleljen. Több edző is hibás, mert a lányok súlyára kritikus megjegyzéseket és célzásokat tesznek, és ezzel nyomást gyakorolnak rájuk, hogy fogyjanak. Ezek a megjegyzések súlyos lelki problémákat idézhetnek elő az atlétáknál, és arra késztethetik őket, hogy veszélyes testsúly-kontroll módszerekhez nyúljanak.

Éppen az olyan sportágakban, ahol a technikai és a művészi értékeket díjazza, érzik a sportolók nagy kényszert, hogy karcsúak legyenek. Nagyon sok döntőbíró a karcsúságot tartja a legfontosabb kritériumnak, amikor a művészi értékek pontjait kell eldönteni. Egy amerikai bíró 1988-ban egy budapesti

találkozón elmagyarázta Christy Henrichnek, egy világhírű tornásznak, hogy túl kövér, és ha olimpiai bajnok akar lenni, le kell fogynia. Christy anorexiába és bulémiába menekült, hogy a testsúlyát kontrollálja, de ez a táplálkozási zavar az életébe került. 1994. július 26-án 22 évesen, Christy Henrich többszörös szervi elégtelenségben meghalt.

Táplálkozási zavarokban szenvedő sportolóknál nő a megbetegedésekre való hajlam. Ehhez jönnek még az elektrolitháztartás és a szívritmus zavarok. Azoknál, akik fizikailag megerőltető munkákat végeznek, ez a testre óriási nyomást gyakorol. Evési zavarban szenvedőknek nagy esélyük van arra, hogy leáll a szív működésük és meghalnak.

Normális körülmények között nagyon nehéz meggyőzni az atlétákat, hogy segítségre van szükségük, mert rendszerint azt hiszik, hogy jobb atléták lesznek és növelik a teljesítményüket, ha lefognak. A torna olyan sportág, amelyben a tornászok kinézete az évek során drasztikusan megváltozott.

Edzőknek és kiképzőknek tájékozódniuk kellene az étkezési zavarokkal küzdő atlétákra leselkedő veszélyekről és ezek jeleiről. Észre kellene venniük, mikor válik az egészséges edzés rutinból kényszerre, amely miatt az atléták egészségtelen módszereket próbálnak ki annak érdekében, hogy lefogyjanak, és sportágukban sikeresek legyenek. Táplálkozási szakembereket is be kellene vonniuk az edzőknek a munkába, akik felvilágosítást adnának arról, hogy éppen az intenzív edzés mellett milyen fontos a rendszeres táplálkozás.

Azoknál az atlétáknál, akik már étkezési zavarokkal küzdenek, lehetővé kellene tenni a tanácsadásokat és bátorítani, támogatni kellene őket, hogy elfogadják a számukra rendelkezésre álló segítséget. Biztosnak kell lenniük abban, hogy nem fogják őket sem kritizálni, sem lenézni, ha belátják problémájukat.

Azoknak a szülőknek, akik gyerekeiket versenysportra íratják be, ajánlatos, főleg az elején, a gyerekeikkel eljárni az edzésre, hogy az edzőt és edzési módszerét megfigyelhessék. Az edzőnek:

☐ Nem szabad túl nagy nyomást gyakorolnia a gyerekekre a teljesítmény miatt.

☐ Bízgatnia kell a sportolókat, és segítenie kell nekik, hogy egy egészséges rutint alakítsanak ki, nehogy megsérüljenek.

☐ Függetlenül attól, hogy milyen helyezést ér el a sportoló, dicsérnie kell és büszkének kell lennie rá.

Az edző elvárhatja az atlétától, hogy a legjobbját adja, de nem várhatja el, hogy első helyen fejezze be a versenyt. Veszélyes fogyási módszerekhez nyúlni, csak azért, hogy egy versenyen részt lehessen venni, sikereket elérni és nyerni, túl nagy veszélybe sodorja az atléták életét. Egyetlen aranyérem sem ér annyit, hogy meghaljunk érte.

Kiss Imre 10. D: A szuvasodás megelőzése. A helyes fogápolás

A németek több mint 90%-ának van szuvasodása. Mindez annak ellenére van így, hogy a fogszuvasodás relatíve egyszerűen megelőzhető.

A szuvasodás a fogzománc baktériumai miatt keletkezik. A mikrobák a fogzománcban élnek, és leginkább cukorszármazékokkal táplálkoznak. Savas anyagcseretermékeket termelnek, amik a védelmező fogzománcot megtámadják. A szuvasodást megfelelő táplálkozással, gondos szájhygiéniával és rendszeres fluoridpótlással lehet elkerülni.

A helyes étrend, ami szintén a fogak javára válik, sok gyümölcsöt, zöldséget, halat, húst, baromfit és korpakenyeret, de lehetőség szerint kevés cukrot tartalmaz. Az rágós, rostgazdag táplálék, amit intenzíven kell rágni, nem ragad a fogakhoz, és alig alkot rajtuk bevonatot. Sok élelmiszer tartalmaz cukrot (pl. ketchup, mustár, limonádé, de természetes cukor található az édes gyümölcsökben és a mézben is), amit a legjobb szándék ellenére sem lehet kiküszöbölni. Ami ennél is fontosabb: A fogtisztításnak a kicsik számára is magától értetődőnek kellene lennie.

A gondos fogápolás: fogkefével és fogkrémmel, legalább naponta kétszer 3 percen keresztül, kíméletes, körkörös mozdulattal az ínytől a fog irányába kell a fogmosást végezni– ez az alapja a gondos fogápolásnak. A legjobb reggeli és vacsora után intézni, ideális esetben az édes ropogtatnivalók után is. A fogkefével hozzáférhetetlen fogközöket megbízhatóan lehet tisztítani fogselyemmel.

Szájöblítőkkel és szájvizekkel, pl. klórhexidin, cink-klorid, cetilpiridinium-klorid hatóanyag-tartalmúakkal és a baktériumok szaporodását gátlókkal még a nehezen elérhető helyek is megtisztíthatók.

A fluorit megkeményíti a fogzománcot, ellenállóvá teszi a savas kémhatás káros hatásával szemben, és gátolja a szuvasodásért felelős baktériumok anyagcseréjét. A fluoritvegyületek, amit a táplálékkal veszünk fel, messze nem elegendőek a fogszuvasodás megelőzéséhez. Ezért kell kiegészíteni ezt fluoridozott kenyhasóval és fluoridtartalmú fogápoló szerek (fogkrém, szájöblítők, fluoridgelek) alkalmazásával. A fogkrémekben a legújabb vizsgálatok szerint az amin-fluorit nevű hatóanyag különösen hatékony.

Tóth Réka 10. D: Klimakatastrophe

*„Erst wenn der letzte Baum gerodet,
der letzte Fluss vergiftet, der letzte
Fisch gefangen, werdet ihr feststellen,
dass man Geld nicht essen kann!“*

Alles, was uns umgibt, ist unsere Umwelt. In dieser Umwelt herrscht ein ökologisches Gleichgewicht zwischen Mensch, Pflanzen- und Tierwelt, Wasser, Luft und Erde. Der Mensch ist ein Glied in der biologischen Kette, darum ist es wichtig, dieses Gleichgewicht zu bewahren.

Unsere Umwelt wird durch die Luft-, Boden-, und Wasserverschmutzung immer mehr gefährdet. Die Luft wird vor allem durch die Abgase der Autos und der Industrie verschmutzt.

Die Atmosphäre enthält auch Kohlenmonoxid, Schwefeloxide, Stickoxid, Schwermetallverbindungen, aus denen bei schlechten Wetterverbindungen der Smog entsteht. Die Flüsse und das Meer sind auch gefährdet,

denn immer mehr Abfälle werden ihnen über die Abwasserkanäle zugeführt. Es ist nicht selten, dass Plastikflaschen oder sonstige Abfälle an der Oberfläche schwimmen. Auch der Boden hat sich im Laufe der Zeit sehr verändert. In der Landwirtschaft werden zur Vernichtung des Unkrauts und zur Bekämpfung der Schädlinge gefährliche chemische Stoffe verwendet. Diese können durch die Nahrungskette in den menschlichen Körper gelangen und dort verschiedene Krankheiten auslösen.

Die Folge des technischen Fortschritts, der Produktionssteigerung und des stetig steigenden Wohlstandes sind die Belastung und Zerstörung der Natur, die in kurzer Zeit zu einer großen Umweltkatastrophe führen kann. Die Umwelt zu schützen, ist eine der wichtigsten Aufgaben der Menschheit.

Részletek a matematika érettségi dolgozatokból:

- 8 -

2747

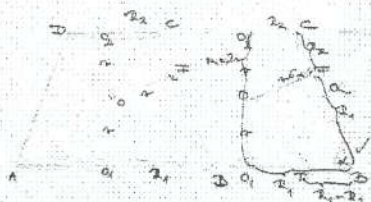
16p

$$r = 10 \text{ cm}$$

$$\alpha = 70^\circ$$

$$A_{\text{tek}} = ?$$

$$A_{\text{tek}} = \pi (r_1^2 + r_2^2 + (r_1 + r_2)a)$$

$\overline{CT} = r_1$ és $\overline{BT} = r_2$,
mivel mindkettő párhuzos a
körök közös érintőjével.
✓

① $\angle FCT = \alpha$, mert mindkét szög szelők szöge. ✓

② $\angle BCT = \alpha$ $\sin \alpha = \frac{2r}{a}$ ✓

$$a = \frac{2r}{\sin \alpha} = \frac{20}{\sin 70^\circ} = \frac{20}{0,939} = 21,284 \text{ cm} \quad \checkmark$$

$$\cos \alpha = \frac{r_1 - r_2}{2r} \quad \checkmark$$

$$r_1 - r_2 = 2r \cdot \cos \alpha = 20 \cdot \cos 70^\circ = 20 \cdot 0,341 = 7,249 \text{ cm} \quad \checkmark$$

③ $r_1 - r_2 = 7,249$ $\checkmark$ $r_1 = 7,249 + r_2$

$$r_1 + r_2 = a = 21,284 \quad \checkmark$$

$$7,249 + 2r_2 = 21,284$$

$$2r_2 = 14,005$$

$$r_2 = 7,0025 \text{ cm} \quad \checkmark$$

$$r_1 = 7,249 + 7,0025 = 14,282 \text{ cm} \quad \checkmark$$

③ $A_{\text{tek}} = \pi (r_1^2 + r_2^2 + (r_1 + r_2)a) = \pi (r_1^2 + r_2^2 + (r_1 + r_2)^2) =$
 $= \pi (14,282^2 + 7,0025^2 + (14,282 + 7,0025)^2) = 2218,09 \text{ cm}^2 \quad \checkmark$

7, 22.

A egyenletet másodfokú egyenletnek tekintjük,
mivel a másodfokú alakú
 $ax^2 + bx + c = 0$, ahol a, b, c konstansok,
valós számok, de $a \neq 0$, x is valós szám,
(c konstans)

A másodfokú egyenlet megoldásait

$$x_{1,2} = \frac{-b \pm \sqrt{b^2 - 4ac}}{2a} \quad \checkmark \text{ azaz}$$

$$x_1 = \frac{-b + \sqrt{b^2 - 4ac}}{2a} \quad \checkmark \quad x_2 = \frac{-b - \sqrt{b^2 - 4ac}}{2a} \quad \checkmark$$

Ellenőrzés: az a két gyököt

$$x_1 + x_2 = \frac{-b + \sqrt{b^2 - 4ac}}{2a} + \frac{-b - \sqrt{b^2 - 4ac}}{2a} = \frac{-b + \sqrt{b^2 - 4ac} - b - \sqrt{b^2 - 4ac}}{2a} = \frac{-2b}{2a} = -\frac{b}{a} \quad \checkmark$$

$$x_1 \cdot x_2 = -\frac{c}{a} \quad \checkmark$$

A két gyök összege egyenlő az elsőfokú tag a -
másodfokú tag együtthatója hányadosának ellenkezőjével.

Szorzatuk össze a két gyök szorzata.

$$\begin{aligned} x_1 \cdot x_2 &= \frac{-b + \sqrt{b^2 - 4ac}}{2a} \cdot \frac{-b - \sqrt{b^2 - 4ac}}{2a} = \frac{(-b + \sqrt{b^2 - 4ac})(-b - \sqrt{b^2 - 4ac})}{2a^2} = \\ &= \frac{(-b)^2 - (\sqrt{b^2 - 4ac})^2}{4a^2} = \frac{b^2 - (b^2 - 4ac)}{4a^2} = \frac{b^2 - b^2 + 4ac}{4a^2} = \\ &= \frac{4ac}{4a^2} = -\frac{c}{a} \quad \checkmark \end{aligned}$$

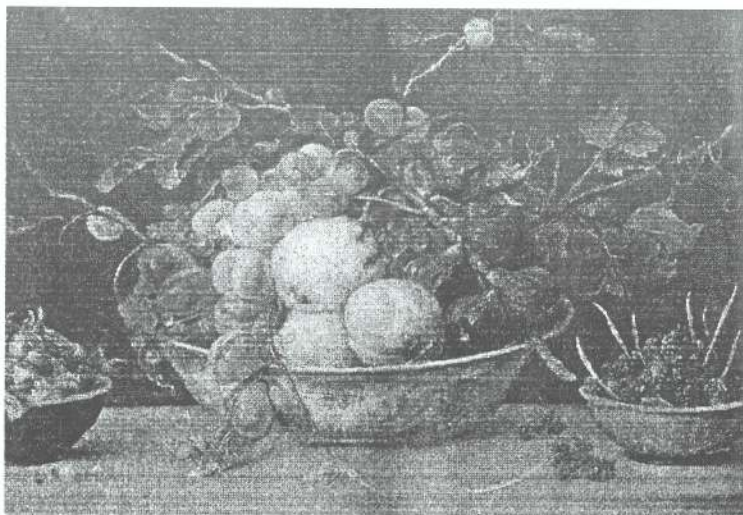
Kéne!

9. E Egészséges táplálkozás-projekt munka

Osztályunk hat csoportban dolgozta fel az általunk választott egészséges táplálkozás témakörét. A készülés során fedeztük fel, hogy a téma mennyire szerteágazó.

- Legfőbb tápanyagforrások. A 14-18 éves és a felnőtt ember tápanyagszükséglete. (1.cs. 8 fő)
- Kedvenc ételeink. (2.cs. 5 fő)
- Testsúlyarány táblázat (3.cs. 5 fő)
- Étkezési kultúra –asztali etikett (4.cs. 4 fő)
- Serdülőkori táplálkozási zavarok (anorexia, bulimia, böjt, fogyókúra) (5.cs. 10 fő)
- Étkek és képek a művészetben (6.cs. 4 fő)

Frans Snyders: Gyümölcsöstál vörös terítőn

TERÍTÉKEN A SALÁTÁK

Az alábbiakban felsorolt saláták neve a betűtérő egy-egy sorában, illetve oszlopában, valamint az átlós irányban, azaz balról jobbra, jobbról balra, alulról felfelé, illetve felfelé lefelé olvasható. Ha mindegyik sorban és oszlopban, valamint az átlós irányban is megtalálható a betűtérőben, akkor a megnevezett betűkből felismerhetjük a salátát. Egy-egy saláta nevei kaputól azaz végig haladva olvashatók.

AZMA
BÁB
BORSÓ
BURGONYA
CÉKLÁ
FÉFES
GOMBA
HAL
KINCSESTER

KARFOL
KAPOTYA
KEL
KURKORCA
PADLIZSÁN
PAPRIKA
PARADICSOM
PARAI
PARASZT
POWÉ
REILK
RIZS
SÁV
TÖR
VIRSLI
ZELLER

S	F	E	A	Y	N	O	G	R	U	B
R	Z	J	F	S	K	J	S	A	L	O
E	Á	I	T	Z	Ö	A	A	A	L	R
T	M	A	R	E	T	E	K	R	L	S
S	M	C	A	L	K	É	C	A	A	Ó
E	O	I	Á	L	T	D	H	K	N	P
M	S	R	F	E	J	E	S	Á	A	É
C	C	O	L	R	A	I	S	P	R	Ó
N	I	K	Ö	O	S	Z	R	O	G	I
E	D	U	A	N	I	I	P	S	O	L
Y	A	K	E	L	K	F	T	Z	M	S
N	R	E	D	A	M	T	R	T	B	R
I	A	A	T	E	B	A	B	A	A	I
L	P	A	R	A	S	Z	T	K	V	

Gyümölcsök, saláták fogyasztása helyett a projekt bemutatón e rejtvény megfejtésével kívántunk egymásnak jó étvágyat.

Derkács Ivett, Schell Krisztina, Czett Andor (9.E)

11. D.: Fűben-fában orvosság –projekt részlet

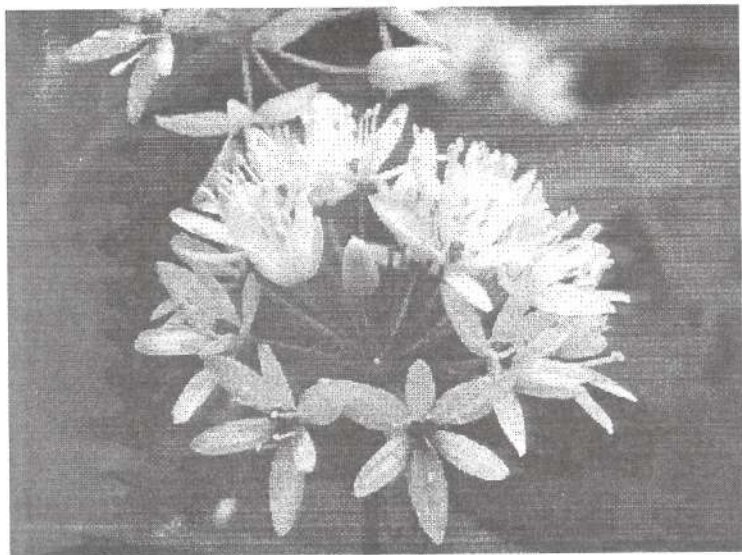
Gyógynövények hatásai

„Nagyanyámtól hallottam, aki szintén az ő nagyanyjától, akinek annak nagyanyja adta át ezt a tudást...” Nem csak a mesékből lehet ismerős ez a mondat, hiszen a gyógynövények gyűjtői is gyakran hallhatják más, elismert gyűjtőktől, Ugyanis generációk sokasága által szerzett és továbbadott tapasztalatok alapján tudhatjuk, hogy bizonyos növények enyhítik a betegségeket, és elősegítik a gyógyulást. S hogy ez ne csak ránk maradt babona legyen, a tudomány is komolyan foglalkozik a növények hatóanyagainak tudományos megfigyelésével. Ennek köszönhetően a tudósok is felfedezték, hogy a gyógynövény nemcsak magában hordozza a hatóanyagot, hanem maga a természetes gyógyító erő. Mert egy gyógynövény jellemző hatása a benne található anyagok összességén alapszik, és ez az összhatás lényegesen nagyobb, mint az egy növényen belül fellelhető különböző anyagok egyszerűen figyelembe vett összege. Ezért lehetséges az, hogy egy gyógynövény többféle betegség és állapot kezelésére is egyaránt használható. A kamilla például éppúgy hatásos a gyomor és a bél panaszainak enyhítésére, mint amennyire elősegíti a testen keletkezett sebek gyógyulását, és amennyire alkalmas a húgyhólyag és a vesé bizonyos kóros állapotainak kezelésére is.

Szinte valamennyi gyógynövény hatásosan alkalmazható a hirtelen kialakuló közérzeti zavarok javításában, valamint a már régebben fennálló panaszokat is képes enyhíteni, ha tea formájában, kúraszerűen négy-hat héten

át alkalmazzuk. A gyógynövények hatékonysága így kétségkívülivé válik, ám nem szabad figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy számos összetevői miatt nem kívánatos – vagy káros – mellékhatásokkal is rendelkezhet. Ezért óvetosan kell bánni használatukkal, s csak biztos ismeretekkel rendelkezve lehet önhatalmúlag és tartósan használni, fogyasztani. Célszerű minden házilag folytatott gyógynövénykúrát a háziorvossal egyeztetni és figyelemmel kísértetni.

Gyógynövényeket mindig olyankor szedjük, amikor a szükséges alkotórészek hatóanyag-tartalma a legmagasabb.

Medvehagyma

TANÁR SZEMMEL

A tanítási gyakorlatokról a Babits Mihály Gyakorló Gimnázium és Szakközépiskolában

Gyakorló iskolává válásunk óta (1989) törekvésünk volt a tanárjelöltek véleményének meghallgatása is saját gyakorlatukról és ezek értékelése. Az óralátogatások és egyéni elbeszélgetések mellett az elmúlt időszakban kérdőív segítségével kérdeztünk meg erről egy félév minden nálunk gyakorolt hallgatóját (317 jelöltből 220 adta le a válaszát).

Azt akartuk megtudni, hogy milyen tapasztalatokat szereztek a Babitsban és azokat ők hogy értékelik. Egyáltalán hagyott-e bennük valamilyen nyomot ez a rövid időszak, és ha igen, akkor milyent. Észrevételeik megerősítenek-e bennünket saját törekvéseinkben vagy módosítanunk, változtatni kell majd azokon.

Az a kép ami ily módon kialakult a középiskolai gyakorlatokról az iskolákban, általában jó és sok biztató részletet tartalmaz. Jó azért, mert azt mutatja, hogy didaktikai törekvéseink a tanítás tanításában, olyan szakmai fogások átadásában, amelyek majd a pályakezdő tanár első lépéseit segíti, hatásosan érvényesülnek a gyakorlatban és a hallgatók is szívesen fogadják ezeket.

Ugyanakkor az is kiderült, hogy gyakorlatunk gyenge pontjának a tanórán kívüli tevékenységek köre számít. Ennek okai közismertek; úgy mint az öt napos munkahétből eredő magas délelőtti óraszámok, tanári és tanulói túlterheltség, a jelöltek egyetemi, újabban polgári elfoglaltságai is a tanítási gyakorlat időszakában. A visszajelzések azt mutatják, hogy a kedvezőtlen körülmények ellenére sem mondhatunk le e területről.

Arra a kérdésre, hogy eredményesnek tartja-e a gyakorlatát, három fő kivételével minden hallgató határozott igennel válaszolt. Ennél is érdekesebb számunkra az a sokféleség, ami indoklásukban megnyilvánult. Az egyes válaszcsoporthoz érzékeltetésére szolgáljanak az alábbi karakteresebb példák!

1. A tanítási gyakorlat gazdagította a módszertani ismereteit. Sokat tanult ez idő alatt.

- „A tanári munka nehézségeire és felelősségére ráébredtettem.”
- „Előre léptem az időbeosztás, csoportmunka szervezése, kérdezés, vázlatkészítés, dolgozatjavítás gyakorlatában.”
- „Sokat épültem szakmailag, módszertanilag, emberileg.”
- „Sok új oktatási eljárást ismertem meg, mint pl. a fűrtábra, pókhálóábra, karaktertérkép, rövid esszé stb.”

2. Önismeretéhez hozzájárult.

- „Szembesültem saját tudásommal, képességeimmel, hiányosságaimmal.”
- „Próbára tett az ismeretek átadásában, önmagam kipróbálásában.”
- „Rádöbbsentett, nem vagyok alkalmatlan a tanári pályára.”
- „Nagy kérdés volt számomra, hogy a tanár-szerep (attitűd) gyakorlása okoz-e valamilyen problémát. Nagy öröömre azonban a gépezet olajozottan működött.”
- „A gyerekek tükröt tartottak előlem, aminek segítségével új dolgokat, készségeket fedezhettem fel magamban.”

3. Önbizalmat adott.
 - „Feloldotta bennem a tanítás iránti feszültséget, szívesen gyakoroltam.”
 - „Számomra is meglepő volt, hogy nemcsak helytálltam, de élveztem is a tanítást, jól éreztem magam.”
 - „Önbizalmat adott az itt eltöltött néhány hét.”
4. Készségfejlesztés tekintetében tartja hasznosnak.
 - „A kommunikációs készségem sokat fejlődött.”
 - „A kapcsolatteremtés gyakorlatában gazdagodtam.”
 - „Még ha nem is a tanítás az életcélom, de most már tudom, hogyan kell kiállni a hallgatóság elé, a közlést megszerkeszteni, kommunikálni.”
5. Személyiségjegyeiben változást okozott.
 - „Nyitottabbá, toleránsabbá váltam.”
 - „Türelmesebb lettem.”
 - „Önállóbb és magabiztosabb lettem.”
6. Kedvet kapott a tanításhoz.
 - „Nem akartam tanítani, de megjött a kedvem a tanításhoz.”
 - „Megerősítette bennem a tanári pálya iránti elkötelezettséget.”
 - „Rájöttem, hogy érdekes és érdemes tanítani.”
 - „A tanulók és a szakvezető rendkívül pozitív, segítő hozzáállása feloldotta bennem a kezdeti feszültséget s ezért szívesen végeztem a gyakorlatot.”
 - „Hibáimból tanultam, sikereimből ösztönzést nyertem a tanításra.”

- „A vezetőtanárom módszere példaértékű volt, a gyakorlatom végeztével sokkal elképzelhetőbbnek tartom magamat tanárnak, és több kedvet is érzek hozzá.”

7. Élmény volt számára.

- „A gyakorlatban tapasztaltam mindazt, amiről a pedagógia, pszichológia szól, döbbenetes élmény. A felelősségérzet pedig csodálatos. Minden szóért feleltem, ami elhagyta a számat. Ezért rendkívül fontos, hogy felkészült legyen a tanár.”
- „A szakvezetőm irányításával olyan élményekben és tapasztalatokban volt részem, amikre koránt sem számítottam.”
- „Most egész másként látom a tanítást és úgy érzem, lenne kedvem tanítani, ha megfizetnék.”
- „Jól érzem magam ebben az új szerepkörben.”

Sokan, amikor a tanítási gyakorlat eredményességét indokolják és részletezik, közvetlenül a szakvezetői tevékenységgel hozzák összefüggésbe úgy, hogy a tőle kapott segítségnek, útmutatásnak, kritikai észrevételeknek, példának kiemelten nagy jelentőséget tulajdonítanak eredményeik elérésében. Ezért, bár – ez irányba természetesen nem kérdeztünk – a szakvezetői felkészítésre kitérő hallgatók túlnyomó többsége nagy elismeréssel ír róla és személyes hangvételű köszönettel adózik érte.

Fontos volt számunkra, hogy a saját tanítási gyakorlatának eredményességét megítélő jelölt hogy látja: mely területeken és mivel gazdagodtak módszertani ismeretei, ill. milyen hiányosságokat érez most, melyek voltak gyakorlatának gyenge pontjai.

Az első kérdésre adott gazdag felsorolás szépen visszaigazolta a gyakorlatok eredményességéről alkotott vallomásokat. Önmagukkal szembeni elégedetlenséget olyan területeken fogalmaztak meg, amelyek összessége jó részt gyakorlatlanságból ered (határozatlanság, időbeosztás gyengeségei, bizonytalanság az értékelésben), de a tantárgyhoz kapcsolódó „szakmai hiányosság” önkritikus megfogalmazására is volt példa (fizika, biológia, testnevelés).

Javaolatot, tanácsot is kértünk a megkérdezettektől azzal az ígérettel, ha van módunk megfogadjuk. A megszólítást komolyan vevők gondolataira érdemes odafigyelni, az egyetem és a gyakorló iskola részéről egyaránt. Ennek igazolására szolgáljon az alábbi néhány példa.

- „Az egyetemi (szaktárgyi, pedagógiai, módszertani) oktatás és a gyakorlat között „hatalmas szakadék” – ot éreznek, amit csökkenteni kellene (testnevelés, magyar, történelem, földrajz)”
- „Úgy gondolom, több előzetes módszertani tanácsra lenne szükségük a tanítási gyakorlat előtt állóknak, de nem a teljesen elméleti, gyakorlatban hasznosíthatatlan kategóriában, hanem tanterem – és gyerek közeli megközelítésben.” (angol)
- „A Pedagógiai Intézetnek gyakorlatilag teljesen sikerült elvennie a kedvemet attól, hogy valaha tanítani akarjak. (pedig amikor magyar szakra felvételiztem, ez volt a célom) A tanítási gyakorlat viszont nagyon pozitív élmény volt számomra.”
- „Hasznos lenne a tanárképzés keretein belül retorika, illetve beszédtechnika kurzusokat hirdetni.” (magyar)

A gyakorlat idejét rövidnek, kötelező óraszámait többen kevésnek tartják. (testnevelés, magyar, földrajz, történelem)

Végezetül kíváncsiak voltunk arra, hogy akar-e egyáltalán tanítani, vagy a tanítási gyakorlat hogyan befolyásolta a tanítással kapcsolatos eredeti szándékát, egyáltalán milyen nyomot hagyott benne?

A válaszok megoszlása	fő
Eddig is tanítani szerettem volna	76
Eddig tanítani szerettem volna, de már nem biztos	10
Eddig bizonytalan voltam benne, de már szívesen tanítanék	85
Semmiképpen sem szeretnék tanítani	21
Nem nyilatkozott	8
Más választ fogalmazott meg	20

Az adatok önmagukért beszélnek, mégis érdemes kiemelni azt a 39 %-ot, akiknek a tanításhoz való viszonyát az iskolai gyakorlat kedvezően befolyásolta.

Érdekes, hogy 10 %-uk semmiképpen sem szeretne tanítani és köztük nem csak nyelvszakosok vannak, ami némi magyarázatot jelenthetne gondolkodásukra, hanem hasonló arányokban földrajz, testnevelés, biológia, történelem és magyar szakos is. A képzésben való részvételük mellesleg azt mutatja, hogy a tanár szak külön felvételének lehetőségével a tanári professzió iránti érdekteleneket nem sikerül kiszűrni teljesen.

Az önelégültség látszatát is kerülni szeretném, mégis azt kell megállapítanunk, hogy tájékozódásunk eredményei megnyugtatóak, a beérkezett válaszok is hitelesek és az esetleges következtetésekhez kiindulásul szolgálhatnak.

Következtetések:

- Lehet, hogy gyakorlati képzésben az elméleti (módszertani, pedagógiai) tanulmányok tartalma és irányultsága, valamint az iskolai tanári tevékenység hétköznapijai és gyakorlatias világa távol esik egymástól? Ha így van, - még ha részigazságot is tartalmaznak a hallgatói észrevételek, - a kettőt közelíteni kellene egymáshoz!
- Kevés a gyakorlásra szánt idő.
- A gyakorlatok teljesítésére kijelölt időszakot mentesíteni kellene más feladatoktól, mert csökkentik a gyakorlatok határfokát. (Vagy célkitűzéseink között látens módon húzódik meg a sokfelé figyelő, energiáinak aprózódását már ekkor elfogadó, állandóan restanciáinak pótlásával foglalkozó, örökös lemaradásban élő, mindig rohanó tanártípus kialakításának szándéka?)
- Ha a tanári tevékenység (professzió) teljes keresztszektét szeretnénk bemutatni a tanárjelölteknek, akkor a szakvezetésben a tanórán kívüli tevékenységi formákra nagyobb figyelmet kell fordítanunk a jövőben.
- Végezetül megerősítést kaptunk a hallgatóktól a tekintetben is, hogy kívánatos volna átalakítani a tanítási gyakorlatok egész helyi rendszerét és szervezését. Ezen a területen tapasztalható fontos elmozdulásban nagyon jelentős az ide vonatkozó kormányrendeletek végrehajtásából adódó kötelezettség.

- Dr. Cseh István

**AZ ISKOLA
DOLGOZÓI ÉS TANULÓI**

9. A posta - logisztika

Osztályfőnök: Szász Kolumbán Olga

Osztályfőnök-helyettes: Dr. Cseh István

Bakó Nikolett, Balatoni Brigitta, Balogh Attila Dávid, Barbul Katalin Andrea, Becsei Tamás, Bojás Dániel, Botos Lilla Katalin, Emmer Kristóf László, Göllöncsér Gabriella, Holub Kristóf, Ince Brigitta, Jakabos Tímea, Jolántai Szilvia, Kasza Brigitta, Kiss Gergely, Kovács Eszter, Kovács Zsanett, Kraft Nikolett, Lovas Tünde, Lőrincz Vivien, Mátyók Dániel Barnabás, Mezei Márk, Nagy Ágnes, Pintér Petra, Pozsonyi Kinga Laura, Pölöske Eszter, Preiner Balázs Olivér, Révész Ágnes, Samai Bettina, Sgánecz Erika, Simon Eszter, Steig Krisztián Dávid, Stiefel Adrienn, Szigeti Patrícia, Szokodi Tünde, Szukits Renáta, Tóth Levente, Tóth Liána, Török Hajnalka, Varga Anita, Wavra Nikolett, Wolf Gábor*

*Vastagított a kitűnő és jeles eredményt elért tanuló neve

9. B angol

Osztályfőnök: Czéh Lászlóné

Osztályfőnök-helyettes: Stölkler Nándor

*Berettyán Anna, Bogdán Tamás, Czerpán Viktória, Csenterics Edina, Dobos Dorina, Falk Dóra, Göcze Máté, Gyurák Balázs, Heiszler Eszter, Horváth Balázs, **Horváth Kristóf Soma**, Horzsa Gergely, **Hunyadi Edit**, Jakab Ágnes, János Zsolt, Kiss Orsolya, Kovács Bianka, Lerch Andrea, Lisina Ekaterina, Lőrincz Balázs, **Lugosi Nóra**, Magyar Lilla, **Mészáros Kitty**, Mihályi Krisztina, Molnár Viola Anna, **Németh Boglárka**, Pálfi András, Papp Lilián, **Petrovics Tamás**, Priskin Kata, **Sánta Roberta**, Selényi Angéla, **Sélley Eszter**, Simon Zorka, Szabó Dániel, Szentpéteri Áron, **Tóth András**, Tóth Eszter, Tóth Máté, Yu Lok Tin.*

9. C német:

Osztályfőnök: Krämer Zsuzsanna

Osztályfőnök-helyettes: Szélig Ágnes

*Auguszt Gabriella, Balázs Viktória Klára, Balla Tamás Gergely, Balogh Nikolett, Barics Vanda, **Bence Szabina**, Czikora Lilla, **Csanálosi Dóra Zsuzsa**, Deák Bernadett, Deák Mariann, Erdei Nikolett, Eszteri Dániel, Gergics Brigitta, Hild Katalin, Jandó Gábor, Jandó Nikolett, Keresztes Mónika, Kniesz Dániel, Kohl Mariann, **Kolonics Edit**, Kovács Péter, Kovács Tamás, Mislyenác Zsuzsanna, Molnár Csilla, Plánteke Lea, Rapp Judit, Rusznyák Felícia Dóra, Schneider János, Steiner Roland, **Stier Zsófia**, Szászán Boglárka, Szlanyinka Éva, Tóth András, **Ugor Emese**, Vitéri Gergő Róbert*

9. D biológia-fizika

Osztályfőnök: Koncz Károly

Osztályfőnök-helyettes: Meliorisz Béla

*Bálint Gergő, Bartha Szilvia, Boros Bálint, Boros Bianka, Böczin Vanda, Csordás Viktória, Dörmer László, Dusboki Robin, Gayer Szilvia, Hajas Alíz, Hanzel Adrienn, **Horváth Gergely Zoltán**, Horváth Marianna, Joó Tamás, Junácsi András Csongor, Kiss Gabriella, Kiss Tímea, Kovács András Péter, Kőhidi Tamás, Krucsó Mariann, Lakli Szandra, Pálvölgyi Panna, Papp Tamás, Sárkövi Diána, Schusztér József, Sebők Béla, **Sebők Orsolya**, Siroki Bence, Stelly Zsófia, Szuprics Dénes, **Takács Tímea**, Tóth Réka Petra, Töttösi Adrienn, Tyukász Gergely, Veres Brigitta*

9. E matematika – számítástechnika

Osztályfőnök: Dráb Ivánné

Osztályfőnök-helyettes: ifj. Gáspár Gábor

Bernáth Gábor Gergely, Bock Dávid, Chrenóczy-Nagy Tamás, Czett Andor, Csák Adrienn, Cseh Tamás, Csörge Péter, Derkács Ivett, Dudás Zoltán, Gábrriel Zsófia, Gász Attila, Geresdi Péter, Hohmann Ádám, Juhász Anna, Kardos János, Karikás Annamária, Kárpáti Zsófia, Koncz Balázs, Konkoly Gergő, Köves Kitti, Molnár Bálint, Németh Balázs, Németh Péter, Parázsó Tamás, Rezes Renáta, Rigóczki Tamás, Rusznyák András, Schell Krisztina, Schmidt Beatrix Piroška, Svigruha Gergely, Szanka Tibor, Székely Bálint, Tomin Sára Kata, Török Ádám, Turbéli Judit Etelka, Varga Bianka

9. F angol-számítástechnika

Osztályfőnök: Szabó Eszter

Osztályfőnök-helyettes: Magyar Ferdinánd

*Bálint Dávid, Balog Péter, Bodó Katalin, Bozsogi Balázs, Csobó Dávid, Dolmány János, Eke Krisztián, Füzesi Balázs, Gogolák Edina, Gross Dorottya, Hilbert András, Horváth Hanga, Ilcsik Tilla, Joó Szilárd, Konrád Mónika, **Lovász Dávid**, Marosfalvi István, Máté Balázs, Nagy Viktor, Pfeiffer Norbert, Putzer Ákos, Stanics Adrienn, Sümegi Zoltán, Szabó Márton, Szabó Tamás, Szemes Attila, **Szentgyörgyi Eszter**, Szombathelyi Viktor, **Tóth Balázs**, **Tóth István Gergő**, Tóth Rita Valéria, Vagyon Júlia, Vörös Péter, Wolosz Márton*

10. A posta –logisztika

Osztályfőnök: Tarnai Gábor

*Angyal Zsófia, Banga Andrea, Bártfai Anett, Becze Balázs, Bertag Róbert, Biletics Rezső, Czirkos András Ferenc, Erdős Viktor, Farkas Szabina, Házi Mónika, Holcinger Katalin, Horváth Alíz, Kelemen Melinda, Keresztesi Bettina, Király Noémi, Kováts Bálint László, Kulcsár Károly, Máté Zsolt, Németh Dorottya, Orbán Anett, Papp Andrea, Pintér Diána, Pólya Erika, Rontó Szilvia, Schmidt Adrienn Erzsébet, Simon Eszter Alexandra, **Spohn Nikolett Szabina**, Szabó Tímea, Szennyai Tímea, Talló Szabina, Tóth Bernadett, Tóth Pál Hajnalka, **Uszkai Judit***

10. B angol

Osztályfőnök: Kopeczky Péter

*Apró Annamária, Bácsalmásy Réka, Bajusz Éva, Bencze Nikolett, Bogdán Gábor, Bujtor Bianka, Danka Sándor, Egyed Csilla, Füge Kata, Gács Enikő, Gál Viktória, Gyenes Dávid, György Máté, Hajdú Anett, Király Ágnes, Kiss Barbara, Koklács Enikő, Komjáti Áron, Kovács Dóra, Kovács Péter, Lovasi Péter, Lukácsi László, Maretics Kitty, Pálfi Tamás, Papp Zsanett, Peidl Adrienn, Rodek Balázs, Ronta Patrik, **Solt Nóra**, **Stettner Judit**, Sulyok Barbara, Szurdi Bálint, Tóth Réka, Urbán Veronika, Vass Ildikó Dóra, Vigh Anna-Mária, Vörös Zoltán, Zsobrák Tamás*

10. C német

Osztályfőnök: Bálint Andrea

Osztályfőnök-helyettes: Bosnyákné Szűcs Erzsébet

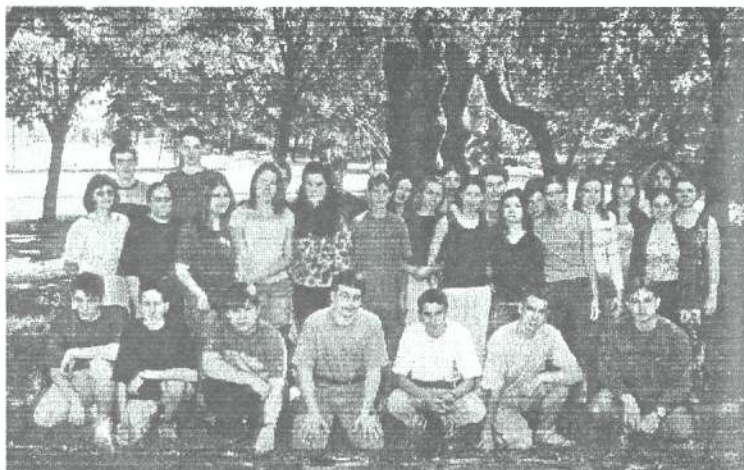

Bali Zsolt Kristóf, Bús Kitti Mónika, Czömpöly Anikó, Dombai Valéria, Gébert Attila Imre, Gosztolya Vivien, Gödöny Krisztina, Gunszt Beáta, Harci Lajos, Horváth András Péter, Horváth Edina, Horváth Edit, Horváth Tünde, Jobbágy Kata, Jolántai Adrienn, Kaiser Róbert, Kardos Zsófia, Kovács Nóra, Kővári Anita Kata, Lovász Miklós György, Magasi Ágnes, Marosi Ágnes, Menyhért Mónika, Miseta Roberta, Mocsáry Judit, Molnár Eszter Kata, Németh Adrienn Ilona, Párkányi Eszter, Rapp András Attila, Reisch Orsolya, Seri Ildikó, Streit András, Szakács Gábor, Szemmelróth Petra, Szentiványi Éva, Szigetvári Csilla, Takács Dóra, Troszt Veronika, Vincze Kata, Werb Krisztián

10. D biológia – fizika

Osztályfőnök: dr. Pesti Miklósné

Osztályfőnök-helyettes: Bosnyák Magdolna

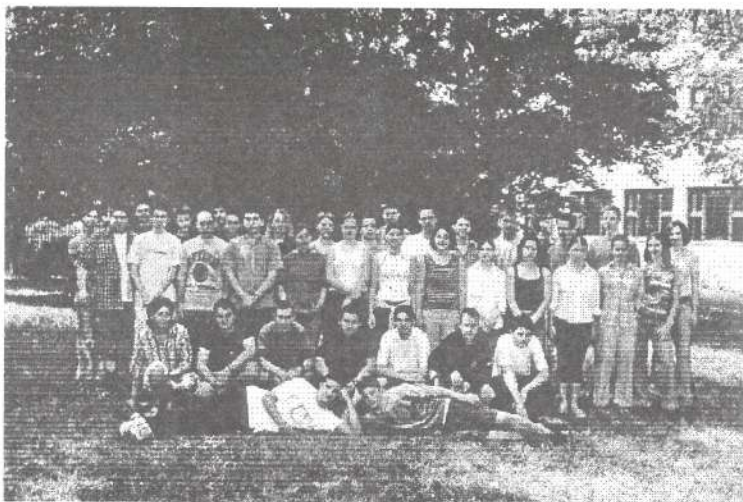

Antus Csenge Petra, Benkovics Barbara Zsuzsanna, Berta Melinda, Boulellou Hocine Gábor, Ferenczy Dávid Tibor, Futó Márton József, Horváth Dalma Andrea, Horváth Dániel Ádám, Jókai Zsófia, Kokas Ágnes, Kovács Eszter Ilona, Lázár Adrienn, Lázár Tamás, Mánfai Réka, Mauchart Péter, Mihály Máté, Müller Éva Adrienn, Nagy Dorina, Nagy Nóra, Novák Miklós Attila, Pekori Dóra, Puskás Dóra Enikő, Puskás Tibor, Resz Anita, Sándor Ágnes Dóra, Szanka Kata, Szetele Adrienn, Tóth Péter, Varga Zsófia Katalin, Wohlschein János

10. E matematika – számítástechnika

Osztályfőnök: Varga Judit

Osztályfőnök-helyettes: Tarnai Gábor

*Békés Boglárka, Brix Károly, Csira Ákos, Dörgő Máté, Dunkel Szabina, **Fazekas Emese Enikő**, Forintos Zsófia, Hesz Krisztián, Horváth Márton, Horváth Viola, Kapes Dávid, Kardos Dániel Kornél, Kis-Bicskei Nikolett, Kisgyörgy Zsolt, Kovács András, Kovács Anita, Kulcsár Márk, Lőrinczy Péter, Mártrai Tamás, Mészégető Balázs István, Müller Luca, Nagy Balázs, Nagy Dorisz Kriszta, Nyíri Timea Ágnes, Pap Gergely, Papp Gábor, Papp Zoltán János, Pelczhoffer Timea, Pető Ákos, Petz Gábor Olivér, Prokop Balázs, Ressler Balázs, Rosza Boglárka, Simity Szabolcs, **Sipos Katalin**, Somoskői Mihály, Szabó Péter, Tóth Csaba, Tóth Gábor*

10. F angol – számítástechnika

Osztályfőnök: Bodó Jánosné

Osztályfőnök-helyettes: Révész György

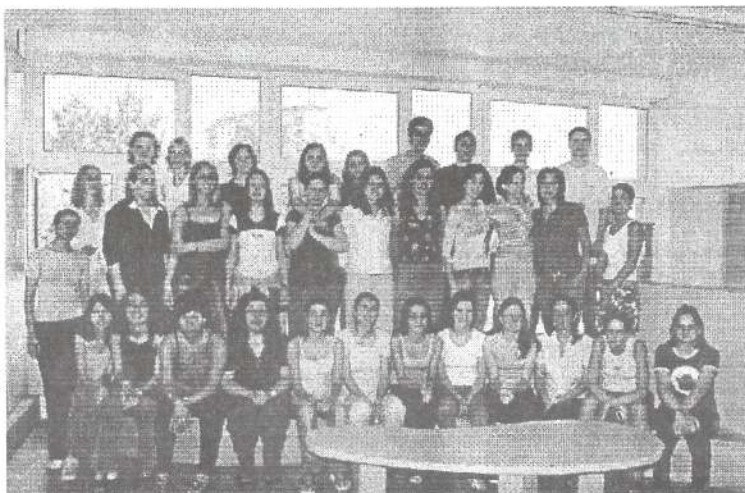

*Arany Bálint, Arany István, Baán Eszter, **Bakó Diána**, Bíró Henriett, Bors Réka, Buzási Zsombor, Czine László, Dárdai Zoltán, Derváli Miklós, Fabinyi Nóra, **Farkas Zsuzsanna**, Fuchs Gergely, Fürtös Kata, Gere Ákos, **Horváth Gábor**, Juhász Imre Márton, **Kircz Alexandra**, **Lippai Anett**, Lippai Judit, Lőrincz Áron, Müller Judit, Németh Nikolett (magánt.), Nyers Gábor, Ózdi János, Pastar Alex, Perjési Zsófia, Pogány Zoltán, Póth Bálint, Stocker Ádám, **Szabó Brigitta**, Szabó Nóra Dorottya, Szép Zoltán, Tamás Andrea, Tari Zsuzsa, Varga Imre, Vida Róbert, Zádori Adrienn,*

11. A posta – angol

Osztályfőnök: Kern Ágota

Osztályfőnök-helyettes: Tímár Rita

Árvai Tünde, Bence Éva, Bugyik Petra Ágnes, Czving Adrienn, Cséplő Levente, Dörnyei Gabriella, Fábos Ármin, Fodor Krisztina, Frólich Márta, Györfi Timea, Jäger Krisztina, Kerner Kata, Kiss Mariann, Kollár Erika, Kollár Gabriella, Kolozsvári Anett, Kovács Endre, König Péter, Kreiner Barbara, Kutas Judit, Laczkó Lilla, Lauer Mónika, Leitert Dávid, Lempek Andrea, Magasi Péter, Maják Márta Éva, Marásek Natali, Marosi Zsanett, Németh Mónika, Pintér Mária, Salamon Eszter, Schrempf Katalin, Schwarcz Krisztina, Tarkó Márta, Várhelyi Vivien

11. B angol

Osztályfőnök: Pethőné Nagy Csilla

Osztályfőnök-helyettes: Magasi András

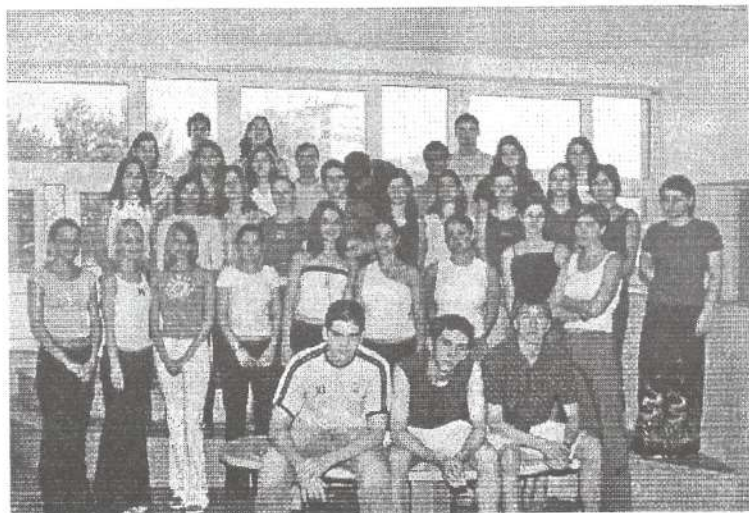

*Álmos Tamás, Balázs Dóra, Bánhegyi Norbert, Bánusz András, **Bátai András**, Baumann Zsófia, Berta Bence, Berta Zsófia, Biczó Kristóf, Bíró Zita, Danka Dániel, Farkas Péter, Fekete Dávid, **Gradwohl Csilla**, **Gulyás Júlia**, Halas Kitti, Járányi Bernadett, Juhász Judit, Kékes Balázs, Keszei Szilvia, Kustos Bálint, Lukovics André, Magda Zsolt, Menyhei Csilla, Molnár Zsófia, Németh Krisztina, Őri Péter (magántanuló), **Pajor Nikolett**, Pálffy Balázs Tibor, Perjés Anna, Porkert Fanni, **Priskin Boglárka**, Pummer Emőke, Reiter Renáta, Strácz András, Sümegi Bernadett, Tallián Eszter, **Vezér Boglárka***

11. C német

Osztályfőnök: Sátayné Gáll Veronika

Osztályfőnök-helyettes: Gáspár Gábor

Atárdics Gábor, Balogh Eszter, Baltavári Viktória, Barics Boglárka, Berger Nikolett, Berkes Tamás, Bojcsev Katalin, Bóhm Boglárka, Csirke Erzsébet, Dara Diána, Eller Szilárd, Géro Blanka, Gungl Viktor, Heilmann Lejla, Horváth Zsüliet, Kállai Veronika, Kapitány Emese, Kocsis László Ferenc, Kókay Péter, Komjáti Beáta, Lakatos Balázs, Marics Henriett, Mittly Ágnes, Molnár Tímea, Náray Adrienn, Ostyánszki Péter, Oszvald Károly, Potos Bernadett, Putzer Petra Eszter, Schaffer Rita, Sganecz Bernadett, Strasszer Viktória, Szabadi Dóra Éva, Szemes Tamás, Tomin Lili, Tóth Viktória, Vörös Viktor

11. D biológia – fizika

Osztályfőnök: Engel Mária

Osztályfőnök-helyettes: Bosnyák Magdolna

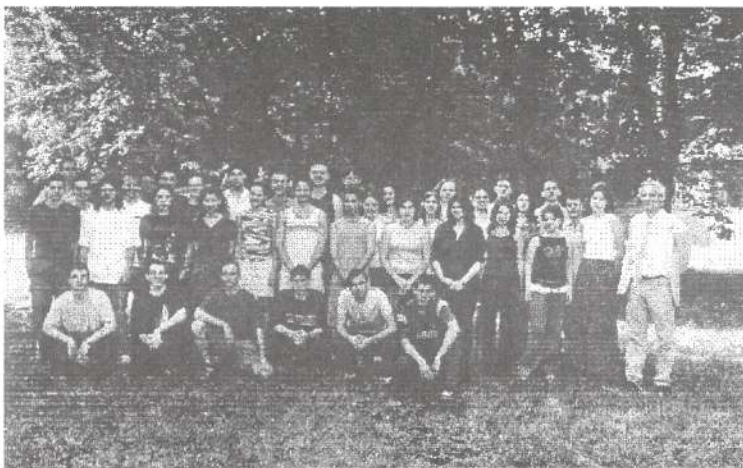

Anga Zsófia, Antalfy Zsanett, Bányiczky Zsolt, Ferk Dóra, Gáspár Emőke, Gröb Szilvia, Haris Richárd Milán, Hák Adrienn, Horváth Norbert, Jakab Krisztina, Jakab Marianna, Kiss Imre, Kis Vörös Szabolcs, Laboda Diána, Márkus István, Némethvári Nóra, Nógrádi Tamás (magántanuló), Pónya Judit, Rice János, Richter Orsolya, Szász Ildikó, Szekrényes Gergely, Tiszt Ágnes, Tóth Csaba, Vajta László, Várady Zoltán, Vigh Máté

11. E matematika – számítástechnika

Osztályfőnök: Perjés Zsolt

Osztályfőnök-helyettes: Dráb Ivánné

Antal Péter, Bakó Péter, Balázs Krisztián, Berkes Máté, Böhm Dorottya, Burián Zsófia, Erdei Tibor, Gazdag Livia, Gross Péter, Halász Péter, Heréb Anikó, Hoffecker Ákos, Juhász Benedek, Kaszás Zoltán, Kocsis Ildikó, Lengvárszky Szabolcs, Makk István, Mihály Farkas, Molnár Ambrus, Nagy Andrea, Nagy Dániel Ádám, Peterke Máté, Rajnai Péter, Sarlós Tamás Zsolt, Sólyom Gábor, Szabó Dóra, Szegő Virág, Szőcs Péter, Takács Attila, Teschner Réka, Tompos Anita, Tóth Tímea, Törös István, Uzsoki Tamás, Vass Roland, Vátyi Eszter, Vedelek Mihály, Winkler Zsolt, Zsdrál Bertalan

12. A posta –számítástechnika

Osztályfőnök: Bedő Gergely

Osztályfőnök-helyettes: Mayer Zoltánné

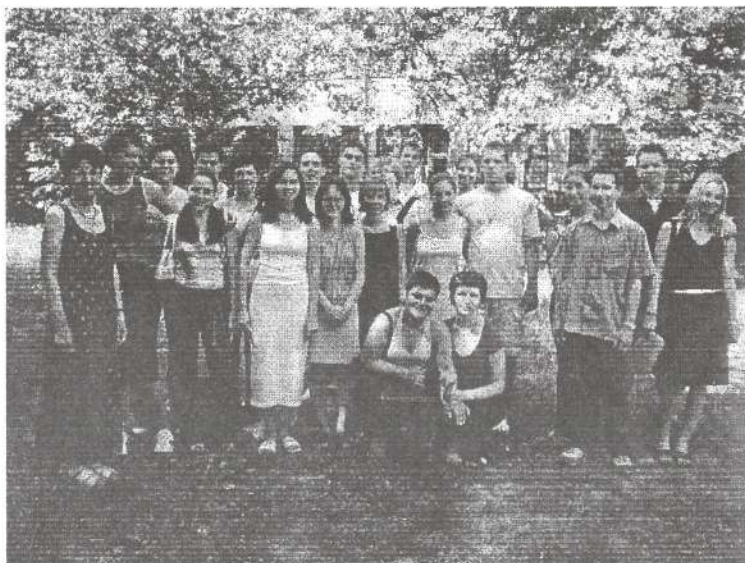

*Baracska Péter, Bóta András, Budányi Andrea, Csicsa Marietta, Csöme Bernadett, Dervár Nikolett, Ferencz Miklós, Ferencz Róbert, Geiskopf Roland, **Gombor Bence, Gunszt Katalin**, Helmrich Gábor, Hódossy Erzsébet, Ivánkovich Krisztina, Kovács Orsolya Eszter, Kovács Viktória, **Lovász Anita**, Marsalkó Dávid, Máté Katalin, Mihelisz Katalin, Molnár Balázs, Neszmély Balázs, Roflics Gergő, Szép Veronika, Takács Norbert, Tankó Noémi, Tarnóczy Tamás, Tóth Henriett, Zsoldos Tamás*

12. B angol

Osztályfőnök: Priskinné Rizner Erika

Osztályfőnök-helyettes: dr. Martsa Sándorné

Andrics Éva, Arnóth Máté, Balázs Attila, Balogh Rita, Battyáni Dóra, Bükösdí György, Csepela István, Facsar Enikő, Ferenczi Balázs, Gunszt Judit, Hajdú Zoltán, Hanzli Roland, Horváth Anita, Horváth Dávid, Horváth Norbert, Kázmér Dániel, Kis Mária, Kisbán András, Kovács Barnabás, Kutasi Marcell, Lassin Mónika, Murányi Kata, Nagy Tibor, Pál Tibor, Petrovics Anita, Popp Zsuzsanna, Rabb Miklós, Sipos Nóra, Stréda Zoltán, Szabó Nóra, Szánti Dominika, Szlanyinka Gabriella, Tóka Krisztina, Tóth Márta, Tóth Tamás, Vágner Elvira, Varga Zsuzsanna, Várhegyi Linda

12. C német

Osztályfőnök: Péliné Kardos Gyöngyi

Osztályfőnök-helyettes: Szász Kolumbán Olga

*Akli Mariann, Balogh Balázs, Barbarics Ivett, **Bender Nóra**,
Beretzky Anna, Bodró Melinda, Burai Judit, **Csoboth Zília**, **Csöndes
Judit**, Dobos Dániel, Emmert Timea, Fikó Krisztina, Fridrik Noémi,
Hasznics Ágnes, **Hoffmann Csilla**, Kelemen Bernadett, Kis-Bocz
Máté, Kolonics Réka, Kőszegi György, Kőszegi Mátyás, **Kövesi
Eszter**, **Lakatos Katalin**, Magasi János, Marton Eszter, Nagy
Boglárka, Nagy László, **Nieder Beáta**, Pintér Adrienn, Regényi
Zoltán, Rick Annamária, Sárdi Éva, Schneider Kata, Szabó
Eleonóra, Szilber Eszter, Szócs Edina, Takács Judit, Tóth Éva,
Wéber Ágnes*

12. D biológia – fizika

Osztályfőnök: Maul Borbála

Osztályfőnök-helyettes: Szabóné Bárdos Csilla

*Csoknya Julianna, Deák Judit, Gergics Roland, Gunszt Dóra, Heidt Anett, Honti Levente, **Hüse Brigitta**, Juhász Tamás, **Kálmán Zsolt**, Kerepesi Marianna, Kovács Hajnalka, Krucsó Attila, **Magyar Zsanett**, **Major Judit**, Merkler Krisztina, Nagypál Barna, Ország Nóra Rita, Plávics György, Pörnecz Beáta, Rónai Norbert, **Rózsa Piroska**, Schnell Balázs, Simon Márk, Simon Melitta Boglár, Siptár Miklós, Szalai Renáta, Szénás-Máthé Gábor, **Szőgyi Donát**, Tajti Róbert, Takács Teodóra, Taksonyi Beáta, **Tarjányi Zita**, Trombitás Norbert, **Veczák Ibolya**, Wágner Ákos,*

12. E matematika – számítástechnika

Osztályfőnök: Pflieger Ferenc

Osztályfőnök-helyettes: Pelle Olivérné

Angyal Nikolett, Bedy Eszter, Bojcsev András, Cselik Péter, Édl Tamás, Erdős Tamás, Gász Zoltán, Grátz Gábor, Gyergyák János, Hegedüs András, Horváth Gábor, Horváth Viktória, Jobbágy Edit, Kálmán Anikó, Kati Richárd, Kilin Boglár Gyopár, Kircz Gabriella, Kiss Gergely, Kondorosi Brigitta, Kusz Tibor, László Antal, Lehoczki Anna, Lőrincz Zoltán, Marics Tamás, Mohácsi András, Mokos Péter, Molnár Mariann, Németh András, Németh Ildikó, Pálmai Kata, Pankász Adrienn, Pap Kinga, Pécsi Péter, Pfeiffer Attila, Pintér István, Piroska Fanni, Piukovics Mihály, Takács Judit, Vadicskó Edina, Varga Kitti, Vida Balázs

13. A postaforgalom

Osztályfőnök: Timár Rita

*Baka Diána, Balogh Anikó, Boros Linda, Deák Andrea,
Faragó Henriett, Farkas Boglárka, Gebhardt Edina,
Ivánkovičs Mariann, Muck Adrienn, Nagy Edit, Petrovičs
Vanda, Polak Nikolett, Rausch Éva, **Rideg Gabriella**,
Schuller Éva, Solt Zsuzsanna, Steiner Babett, Studinger
Nikolett, Tárkányi Veronika, Vári Renáta, **Vass
Nikoletta**, Wacha Hajnalka, Weiczl Hajnalka, Zaracsi
Szilvia*

TARTALOM

Visszatekintés	4
Eredményeink	82
Kitüntetett diákjaink	108
Az év eseményeiből	110
Diákjaink munkáiból	152
Tanárszemmel	201
Az iskola dolgozói és tanulói	209

**Mokos Péter és Pintér István
díjnyertes fotója: “Iskola kékben”**